

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 254 (6004) СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК СЕРЕДА, 31 ГРУДНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний бюджет України на 2015 рік

Стаття 1. Визначити на 2015 рік:

доходи Державного бюджету України у сумі 475.939.248,7 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України - у сумі 451.881.852,5 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 24.057.396,2 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону;

видатки Державного бюджету України у сумі 527.893.651 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України - у сумі 502.047.280,5 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 25.846.370,5 тис. гривень;

повернення кредитів до Державного бюджету України у сумі 4.025.821,3 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України - у сумі 2.015.454,7 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 2.010.366,6 тис. гривень;

надання кредитів з Державного бюджету України у сумі 15.741.019 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України - у сумі 1.652.631,1 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 14.088.387,9 тис. гривень;

граничний обсяг дефіциту Державного бюджету України у сумі 63.669.600 тис. гривень, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України - у сумі 49.802.604,4 тис. гривень та граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України - у сумі 13.866.995,6 тис. гривень, згідно з додатком № 2 до цього Закону;

оборотний залишок бюджетних коштів у розмірі до двох відсотків видатків загального фонду Державного бюджету України, визначених цією статтею.

Стаття 2. Затвердити бюджетні призначення головним розпорядникам коштів Державного бюджету України на 2015 рік у розрізі відповідальних виконавців за бюджетними програмами, розподіл видатків на централізовані заходи між адміністративно-територіальними одиницями, розподіл видатків на здійснення правосуддя в розрізі місцевих та апеляційних судів згідно з додатками № 3, № 4, № 5 і № 8 до цього Закону.

Стаття 3. Затвердити на 2015 рік міжбюджетні трансферти згідно з додатками № 6, № 7 до цього Закону.

Стаття 4. Затвердити перелік кредитів (позик), що залучаються державою до спеціального фонду Державного бюджету України у 2015 році від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних програм (проектів) згідно з додатком № 9 до цього Закону.

Дозволити Міністерству фінансів України вносити зміни до розпису державного бюджету з метою відображення фактичного надходження у 2015 році таких кредитів (позик) та витрат за відповідними бюджетними програмами в межах загального обсягу залучення цих кредитів (позик) у 2015 році, затвердженого у додатку № 9 до цього Закону, на підставі рішення Кабінету Міністрів України, погодженого з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету, про здійснення за спеціальним фондом державного бюджету перерозподілу видатків бюджету і надання кредитів з бюджету за відповідними бюджетними програмами в межах загального обсягу бюджетних призначень головного розпорядника коштів державного бюджету або між головними розпорядниками коштів державного бюджету.

Стаття 5. Визначити на 31 грудня 2015 року граничний обсяг державного боргу в сумі 1.176.060.356,4 тис. гривень.

Стаття 6. Установити, що у 2015 році державні гарантії можуть надаватися в обсязі до 25.000.000 тис. гривень за такими напрямами:

1) за рішенням Кабінету Міністрів України для забезпечення виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання - резидентів України за кредитами (позиками), що залучаються для фінансування інвестиційних проектів та програм, пов'язаних із підвищенням обороноздатності і безпеки держави.

Програми, пов'язані із підвищенням обороноздатності і безпеки держави, затверджуються Кабінетом Міністрів України до надання державних гарантій.

Суб'єкти господарювання, щодо яких приймається рішення про надання державних гарантій для фінансування програм, пов'язаних із підвищенням обороноздатності і безпеки держави, за рішенням Кабінету Міністрів України можуть звільнятися від зобов'язання надавати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань за сплачувати до державного бюджету плату за їх отримання;

2) на підставі міжнародних договорів України за такими можливими напрямами: фінансування інвестиційних, інноваційних, інфраструктурних та інших проектів розвитку, які мають стратегічне значення та реалізація яких сприятиме розвитку економіки України, проектів, спрямованих на підвищення енергоефективності та зміцнення конкурентних переваг українських підприємств.

Стаття 7. Установити у 2015 році прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня 2015 року - 1176 гривень, з 1 грудня - 1330 гривень, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років: з 1 січня 2015 року - 1032 гривень, з 1 грудня - 1167 гривень;

дітей віком від 6 до 18 років: з 1 січня 2015 року - 1286 гривень, з 1 грудня - 1455 гривень;

працездатних осіб: з 1 січня 2015 року - 1218 гривень, з 1 грудня - 1378 гривень;

осіб, які втратили працездатність: з 1 січня 2015 року - 949 гривень, з 1 грудня - 1074 гривні.

Стаття 8. Установити у 2015 році мінімальну заробітну плату:

у місячному розмірі: з 1 січня - 1218 гривень, з 1 грудня - 1378 гривень;

у погодинному розмірі: з 1 січня - 7,29 гривні, з 1 грудня - 8,25 гривні.

Стаття 9. Установити, що у 2015 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» у відсотковому співвідношенні до прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення становить: для працездатних осіб - 21 відсоток, для дітей - 85 відсотків, для осіб, які втратили працездатність, та інвалідів - 100 відсотків відповідного прожиткового мінімуму.

Розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям у 2015 році не може бути більше ніж 75 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї.

У 2015 році здійснюється виплата державної соціальної допомоги, передбаченої пунктом 1^{1} статті 15 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям».

Рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дитячих дошкільних закладах відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту» у 2015 році збільшується відповідно до зростання прожиткового мінімуму.

Стаття 10. Установити, що у загальному фонді Державного бюджету України на 2015 рік:

до доходів належать надходження, визначені частиною другою статті 29 Бюджетного кодексу України із врахуванням особливостей, визначених пунктом 17 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України, а також податок на дохід, який сплачують суб'єкти, що здійснюють букмекерську діяльність, діяльність з випуску та проведення лотерей, азартних ігор (у тому числі казино), у повному обсязі, збір з операцій з купівлі іноземної валюти в готівковій формі, надходження від реалізації автомобілів, засобів наземного, водного та повітряного транспорту, сільськогосподарської техніки, обладнання та устаткування, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету, плата за користування суб'єктами малого підприємництва мікрокредитами з державного бюджету;

джерелами формування у частині фінансування є надходження, визначені частиною першою статті 15 Бюджетного кодексу України щодо державного бюджету (крім надходжень, визначених статтею 12 цього Закону), в тому числі надходження від реалізації державних резиденцій, державних дач, будинків відпочинку, оздоровчих закладів, іншого нерухомого майна, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету;

джерелами формування у частині кредитування є надходження, визначені частиною другою статті 30 Бюджетного кодексу України, а також повернення мікрокредитів, наданих з державного бюджету суб'єктам малого підприємництва.

Стаття 11. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2015 рік у частині доходів є надходження, визначені частиною третьою статті 29 Бюджетного кодексу України із врахуванням особливостей, визначених пунктом 17 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України, а також такі надходження:

1) кошти від сплати інвалідами часткової вартості автомобілів та кошти від реалізації автомобілів, повернутих інвалідами;

2) кошти, отримані від продажу частин встановленої кількості викидів парникових газів, передбаченого статтею 17 Кіотського протоколу до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату;

3) плата за продукцію, документи, що видаються при наданні адміністративних послуг з придбання, перевезення, зберігання і носіння зброї, а також відповідно до законів України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» і «Про дорожній рух»;

4) 50 відсотків коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, нерухомого військового майна Збройних Сил України та коштів від відчуження земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого військового майна, що підлягають реалізації, та земельних ділянок, які вивільняються у процесі реформування Збройних Сил України;

5) кошти від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, нерухомого військового майна Збройних Сил України та кошти від відчуження земельних ділянок, на яких розташовані об'єкти нерухомого військового майна, що підлягають реалізації, та земельних ділянок, які вивільняються у процесі реформування Збройних Сил України, отримані понад обсяги, визначені за загальним і спеціальним фондами державного бюджету у додатку № 1 до цього Закону;

6) конфісковані кошти та кошти від реалізації конфіскованого майна, які були привласнені корупційними методами.

Стаття 12. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2015 рік у частині фінансування є надходження, визначені частиною третьою статті 15 Бюджетного кодексу України, а також такі надходження:

1) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження в рамках програм допомоги Європейського Союзу;

2) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження від державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» відповідно до статей 7 та 8 Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки», які надійшли у минулі періоди.

Стаття 13. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2015 рік у частині кредитування є надходження, визначені частиною третьою статті 30 Бюджетного кодексу України, а також такі надходження:

1) повернення бюджетних позичок, наданих на закупівлю сільськогосподарської продукції за державним замовленням (контрактом) 1994-1997 років;

2) повернення коштів у частині відшкодування вартості сільськогосподарської техніки, переданої суб'єктам господарювання на умовах фінансового лізингу;

3) кошти, що надійдуть у рахунок погашення заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії і наданими для закупівлі сільськогосподарської техніки іноземного виробництва, переданої сільськогосподарським товаровиробникам та іншим суб'єктам господарювання;

4) повернення коштів, наданих Міністерству аграрної політики та продовольства України для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі на умовах фінансового лізингу, а також закупівлі племінних нетелів та корів, вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу, з наступною їх реалізацією сільськогосподарським підприємствам на умовах фінансового лізингу;

5) повернення безвідсоткових бюджетних позик, наданих у 2004 році підприємствам державної форми власності паливно-енергетичного комплексу та у 2005 році підприємствам та організаціям вугільної промисловості на погашення заборгованості із заробітної плати працівникам;

6) повернення коштів, наданих з державного бюджету для кредитування окремих категорій громадян, які відповідно до чинного законодавства мають право на отримання таких кредитів на будівництво (придбання) житла, та науково-педагогічних і педагогічних працівників, і пеня;

7) повернення кредитів у сумі 6.745,1 тис. гривень, наданих у 2007 році з Державного бюджету України на реалізацію інноваційних та інвестиційних проектів у галузях економіки, у першу чергу із впровадження передових енергозберігаючих технологій і технологій з виробництва альтернативних джерел палива;

8) повернення коштів, наданих публічному акціонерному товариству «Укргідроенерго» на поворотній основі для реалізації проектів соціально-економічного розвитку.

Стаття 14. Установити, що у 2015 році кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з відповідними пунктами частини третьої статті 15, частини третьої статті 29 і частини третьої статті 30 Бюджетного кодексу України, спрямовуються на реалізацію програм та заходів, визначених частиною четвертою статті 30 Бюджетного кодексу України, а кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з відповідними пунктами статей 11, 12 і 13 цього Закону, спрямовуються відповідно на:

1) придбання Фондом соціального захисту інвалідів автомобілів для інвалідів та інші заходи щодо соціального захисту інвалідів (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 11 цього Закону);

2) державну підтримку заходів, спрямованих на зменшення обсягів викидів (збільшення абсорбції) парникових газів, у тому числі на утеплення приміщень закладів соціального забезпечення, розвиток міжнародного співробітництва з питань зміни клімату (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 11 цього Закону);

3) реалізацію програм допомоги Європейського Союзу, що включає заходи щодо: ефективного використання енергетичних ресурсів та енергозбереження; захисту прав споживачів, стандартизації, метрології, сертифікації, підтвердження відповідності та управління якістю; підтримки реалізації державної екологічної політики; підтримки реалізації державної політики у сфері транспорту; управління державним кордоном та підтримки регіональної політики (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 12 цього Закону);

4) придбання Міністерством енергетики та вугільної промисловості України цінних паперів відповідно до

ПРОДОВЖЕННЯ НА 2—4-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

статті 9 Закону України «Про впорядкування питань, пов'язаних із забезпеченням ядерної безпеки» (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 12 та пунктом 7 статті 13 цього Закону);

5) заходи, пов'язані з формуванням державного резервного насіннєвого фонду (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 13 цього Закону);

6) збільшення статутного капіталу Національної акціонерної компанії «Украгролізинг» для закупівлі технічних засобів для агропромислового комплексу з подальшою передачею їх на умовах фінансового лізингу (за рахунок джерел, визначених пунктами 2 і 3 статті 13 цього Закону);

7) фінансову підтримку заходів в агропромисловому комплексі на умовах фінансового лізингу (за рахунок джерел, визначених пунктом 4 статті 13 цього Закону);

8) реструктуризацію вугільної та торфодобувної промисловості у частині видатків на підготовку вугледобувних підприємств до ліквідації (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 13 цього Закону);

9) надання кредитів на будівництво (придбання) житла для науково-педагогічних та педагогічних працівників (за рахунок джерел, визначених пунктом 6 статті 13 цього Закону);

10) виконання боргових зобов'язань за кредитами, залученими під державні гарантії, з метою реалізації проектів соціально-економічного розвитку (за рахунок джерел, визначених пунктом 8 статті 13 цього Закону);

11) закупівлю продукції, документів, що видаються при наданні адміністративних послуг з придбання, перевезення, зберігання і носіння зброї, а також відповідно до законів України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» і «Про дорожній рух» (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 11 цього Закону);

12) будівництво (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України (за рахунок джерел, визначених пунктом 4 статті 11 цього Закону);

13) підготовку військ, створення, закупівлю та ремонт озброєння і військової техніки Збройних Сил України та інші заходи з розвитку Збройних Сил України (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 11 цього Закону);

14) реалізацію заходів щодо підвищення обороноздатності і безпеки держави, а також на відновлення об'єктів Донецької та Луганської областей (за рахунок джерел, визначених пунктом 6 статті 11 цього Закону).

Стаття 15. Установити, що Національний банк України здійснює розподіл прибутку до розподілу за 2014 рік та перераховує не пізніше 11 травня 2015 року до Державного бюджету України кошти на загальну суму не менше як 65.400.000 тис. гривень.

Зазначене перерахування може бути частково відтерміноване на підставі звернення Національного банку України у разі його погодження Міністерством фінансів України.

Установити, що у період з початку року до 11 травня 2015 року на вимогу Міністерства фінансів України кошти у розмірі до 25 відсотків обсягу, передбаченого в абзаці першому цієї статті, перераховуються Національним банком України до Державного бюджету України відповідно до графіка, встановленого Міністерством фінансів України.

Стаття 16. Надати право Кабінету Міністрів України здійснювати випуски облігацій внутрішньої державної позики в межах обсягів, установлених додатком № 2 до цього Закону, у сумі 36.500.000 тис. гривень та у разі необхідності понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, з подальшим придбанням у державну власність в обмін на ці облігації акцій додаткової емісії банків з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, затверджені у додатку № 2 до цього Закону.

Стаття 17. Надати право Кабінету Міністрів України здійснювати випуски облігацій внутрішньої державної позики в межах обсягів, установлених додатком № 2 до цього Закону, у сумі 20.000.000 тис. гривень та у разі необхідності понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, в обмін на ці облігації векселів, виданих Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, затверджені у додатку № 2 до цього Закону.

Стаття 18. Надати право Кабінету Міністрів України здійснювати випуски облігацій внутрішньої державної позики понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, з подальшим придбанням у державну власність в обмін на ці облігації акцій додаткової емісії господарських товариств паливно-енергетичного комплексу, 100 відсотків акцій яких перебуває у державній власності, з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, затверджені у додатку № 2 до цього Закону.

Стаття 19. Надати право Кабінету Міністрів України здійснити випуск облігацій внутрішньої державної позики в межах обсягів, встановлених у додатку № 2 до цього Закону, у сумі 31.500.000 тис. гривень з подальшим придбанням у державну власність в обмін на ці облігації акцій додаткової емісії публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України».

Стаття 20. Установити, що видатки, які здійснені Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності по виплаті допомоги по тимчасовій непрацездатності громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, станом на 1 січня 2015 року не підлягають відшкодуванню з Державного бюджету України.

Стаття 21. Дозволити Міністерству оборони України у 2015 році для забезпечення безперервності процесу харчування особового складу Збройних Сил України продовжити до 31 березня 2015 року у межах відповідних бюджетних асигнувань Міністерства оборони України дію договорів про закупівлю послуг з харчування, які діяли у 2014 році.

Стаття 22. Установити, що у 2015 році вартість робіт з утилізації боєприпасів, проведених за рахунок власних коштів суб'єктів господарювання - виконавців цих робіт, зараховується до спеціального фонду Державного бюджету України як власні надходження бюджетних установ Міністерства оборони України і спрямовується на утилізацію звичайних видів боєприпасів, непридатних для подальшого використання і зберігання, в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Надати право Кабінету Міністрів України у встановленому ним порядку реструктуризувати фактичну заборгованість обсягом до 7.544.562.370 гривень, що виникла станом на 1 січня 2015 року за рішеннями судів, виконання яких гарантовано державою, а також за рішеннями Європейського суду з прав людини, прийнятих за наслідками розгляду справ проти України, шляхом часткового погашення за рахунок коштів, передбачених цим Законом на ці цілі, у розмірі до 10 відсотків від суми за зазначеними рішеннями та видачі на решту суми фінансових казначейських векселів строком обігу до семи років, з відстроченням платежів за цією заборгованістю на два роки та відсотковою ставкою 3 відсотки річних. Право видачі таких векселів надати органам, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів.

Стаття 24. Установити, що обсяг видатків, передбачених за бюджетною програмою «Заходи щодо оптимізації системи центральних органів виконавчої влади та скорочення кількості контролюючих органів», розподіляється Кабінетом Міністрів України без погодження з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету після врегулювання питань оптимізації системи центральних органів виконавчої влади, ліквідації надлишкових контрольно-наглядових повноважень та затвердження граничної чисельності працівників цих органів, з відкриттям нових бюджетних програм та визначенням головними розпорядниками бюджетних коштів (відповідальними виконавцями) за цими бюджетними програмами новоутворених центральних органів виконавчої влади або передачею частини бюджетних призначень органам, яким передаються функції, на бюджетні програми, за якими передбачені видатки на забезпечення їх діяльності.

Видатки, передбачені за вказаною програмою, можуть також розподілятися Кабінетом Міністрів України без погодження з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету для забезпечення заходів, пов'язаних з реорганізацією (ліквідацією) центральних органів виконавчої влади.

Видатки за бюджетною програмою «Заходи щодо оптимізації системи центральних органів виконавчої влади та скорочення кількості контролюючих органів» можуть збільшуватися Кабінетом Міністрів України без погодження з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету за рахунок інших бюджетних програм, за якими передбачені видатки на забезпечення діяльності центральних органів виконавчої влади, у разі прийняття рішень про скорочення функцій та відповідно граничної чисельності працівників цих органів, а також виникнення економії коштів при виконанні заходів, пов'язаних з реорганізацією (ліквідацією) центральних органів виконавчої влади.

Стаття 25. Установити на 2015 рік наступний порядок розподілу медичної субвенції між місцевими бюджетами:

показник обсягу медичної субвенції для обласного бюджету (V_{zob}) визначається за такими формулами:

$$V_{zob} = H_{zob} \times N_i \times (1 - \lambda + \lambda \times K_{zi2}) + S_{ex(ob)} + V_{zgi} + S_{zi} + S_{zexi},$$

$$H_{zob} = (V_{zu} - V_{zgu} - S_{zu} - S_{zexu}) \times K_{zob1} \times K_{zob4} / N_u,$$

$$S_{ex(ob)} = \Sigma (H_{zm(r)i} \times K_{zm(r)3} \times (N_i - N_{dm(r)i} - N_{wm(r)i} \times K_{zm(r)5}) \times (1 - \lambda + \lambda \times K_{zi2})) \times K_{zex(m)} + \Sigma (H_{zm(r)i} \times K_{zm(r)3} \times (N_i - N_{dm(r)i} - N_{wm(r)i} \times K_{zm(r)5}) \times (1 - \lambda + \lambda \times K_{zi2})) \times K_{zex(r)},$$

де H_{zob} - фінансовий норматив бюджетної забезпеченості медичної субвенції для обласного бюджету;

V_{zu} - загальний показник обсягу медичної субвенції для місцевих бюджетів на плановий бюджетний період;

V_{zgu} - загальний показник обсягу медичної субвенції місцевих бюджетів згідно із Законом України "Про статус гірських населених пунктів в Україні", визначений за окремим розрахунком;

V_{zgi} - обсяг медичної субвенції місцевого бюджету згідно із Законом України "Про статус гірських населених пунктів в Україні", визначений за окремим розрахунком;

$S_{ex(ob)}$ - сумарний обсяг коштів, розрахований для обласних бюджетів для надання екстреної медичної допомоги відповідно до Закону України "Про екстрену медичну допомогу";

$K_{zex(mr)}$ - коефіцієнт коригування частки обсягу медичної субвенції місцевих бюджетів, який застосовується для визначення обсягу медичної субвенції обласних бюджетів на надання екстреної медичної допомоги відповідно до Закону України «Про екстрену медичну допомогу». Для бюджетів міст обласного значення $K_{zex(m)}$ дорівнює 0,109, бюджетів районів $K_{zex(r)}$ - 0,085;

K_{zob1} - частка обсягу медичної субвенції обласних бюджетів у загальному обсязі медичної субвенції, що становить 0,354 і відповідає показникові, визначеному як відношення сумарних витрат на охорону здоров'я обласних бюджетів до загального обсягу видатків на цю мету за даними зведення місцевих бюджетів. У розрахунках K_{zob1} враховано розмежування видатків між бюджетами згідно з главою 13 Бюджетного кодексу України;

K_{zob4} - коефіцієнт коригування частки обсягу медичної субвенції обласних бюджетів у загальному обсязі медичної субвенції залежно від співвідношення видатків на заробітну плату в загальній сумі видатків на охорону здоров'я таких бюджетів. Для обласних бюджетів K_{zob4} дорівнює 0,951;

λ - коефіцієнт рівня застосування впливу вікової структури населення. На плановий бюджетний період λ дорівнює 0,5;

K_{zi2} - коефіцієнт відносної вартості витрат на надання медичних послуг залежно від статевої та вікової структури населення адміністративно-територіальної одиниці, обчислений за офіційними рекомендаціями ВООЗ на основі таких еквівалентних одиниць надання медичної допомоги одній особі залежно від віку і статі:

(одиниць)

Вікові групи	Еквівалент надання медичної допомоги чоловікам	Еквівалент надання медичної допомоги жінкам
0-1	10	5
2-4	7	3,5
5-9	3,7	3
10-14	3	2,5
15-19	2,2	3
20-24	2,6	3,5
25-29	2	4
30-34	2	4
35-39	2,5	4,5
40-44	3,5	5
45-49	4,5	5,5
50-54	5	6,5
55-59	6,5	7
60-64	7,5	8,5
65-69	8	9,5
70 і старші	10,5	11;

N_u - чисельність наявного населення України станом на 1 січня року, що передує плановому;

N_i - чисельність наявного населення відповідної адміністративно-територіальної одиниці станом на 1 січня року, що передує плановому;

S_{zu} - загальний обсяг цільових коштів для лікування хворих на цукровий та нецукровий діабет;

S_{zi} - обсяг цільових коштів обласного бюджету для лікування хворих на цукровий та нецукровий діабет, що визначається за окремим розрахунком.

Під час формування та затвердження відповідних місцевих бюджетів на плановий бюджетний період не допускається зменшення обсягу цільових коштів для лікування хворих на цукровий та нецукровий діабет;

S_{zexu} - загальний обсяг цільових коштів для забезпечення додаткових виплат медичним працівникам системи екстреної медичної допомоги відповідно до Закону України «Про екстрену медичну допомогу»;

S_{zexi} - обсяг цільових коштів обласного бюджету для забезпечення додаткових виплат медичним працівникам системи екстреної медичної допомоги відповідно до Закону України «Про екстрену медичну допомогу», розподілений відповідно до чисельності наявного населення відповідної адміністративно-територіальної одиниці станом на 1 січня року, що передує плановому.

Показник обсягу медичної субвенції для зведеного бюджету міста обласного значення, району ($V_{zm(r)i}$) визначається за такою формулою:

$$V_{zm(r)i} = (H_{zm(r)i} \times K_{zm(r)3} \times (N_i - N_{dm(r)i} - N_{wm(r)i} \times K_{zm(r)5}) \times (1 - \lambda + \lambda \times K_{zi2})) \times K_{zex(mr)} + V_{zgi} + V_{zyi},$$

$$H_{zm(r)i} = (V_{zu} - V_{zgu} - S_{zu} - S_{zexu}) \times K_{zm(r)1} \times K_{zm(r)4} / (N_u - N_{dm(r)u} - N_{wm(r)u} \times K_{zm(r)5}),$$

де $H_{zm(r)i}$ - фінансовий норматив бюджетної забезпеченості медичної субвенції для зведеного бюджету міста обласного значення, району;

V_{zyi} - показник обсягу медичної субвенції місцевих бюджетів, що передається до відповідних місцевих бюджетів (переадресування витрат) у зв'язку з відсутністю (недостатністю) мережі бюджетних установ на підставі спільних рішень і договорів органів місцевого самоврядування міст обласного значення та районів;

$K_{zm(r)1}$ - частка обсягу медичної субвенції зведених бюджетів міст обласного значення та районів у загальному обсязі медичної субвенції, яка визначається за питомою вагою сумарних витрат на охорону здоров'я бюджетів таких міст і районів у загальній сумі витрат на цю мету за даними зведення місцевих бюджетів з урахуванням розмежування видатків між бюджетами згідно з главою 13 Бюджетного кодексу України. $K_{zm(r)1}$ дорівнює 0,646;

K_{zi2} - коефіцієнт відносної вартості витрат на надання медичних послуг залежно від статевої та вікової структури населення адміністративно-територіальної одиниці, обчислений за офіційними рекомендаціями ВООЗ на основі еквівалентних одиниць надання медичної допомоги одній особі залежно від віку і статі:

(одиниць)

Вікові групи	Еквівалент надання медичної допомоги чоловікам	Еквівалент надання медичної допомоги жінкам
0-1	10	5
2-4	7	3,5
5-9	3,7	3
10-14	3	2,5
15-19	2,2	3
20-24	2,6	3,5
25-29	2	4
30-34	2	4
35-39	2,5	4,5
40-44	3,5	5
45-49	4,5	5,5
50-54	5	6,5
55-59	6,5	7
60-64	7,5	8,5
65-69	8	9,5
70 і старші	10,5	11;

$K_{zm(r)3}$ - коефіцієнт диференціації рівня витрат на одного жителя (місто обласного значення - 1,065; район - 0,934), визначений за середнім співвідношенням рівнів видатків зведених бюджетів міст обласного значення та районів за даними зведення місцевих бюджетів з урахуванням розмежування видатків між бюджетами згідно з главою 13 Бюджетного кодексу України. Для бюджету міста Києва $K_{zm(r)3}$ дорівнює 1;

$K_{zm(r)4}$ - коефіцієнт коригування частки обсягу медичної субвенції зведених бюджетів міст обласного значення та районів у загальному обсязі медичної субвенції залежно від питомої ваги видатків на заробітну плату в загальній сумі видатків таких бюджетів. $K_{zm(r)4}$ дорівнює 1,027;

$K_{zm(r)5}$ - коефіцієнт коригування чисельності наявного населення адміністративно-територіальної одиниці, якому медична допомога частково надається відомчими

закладами охорони здоров'я, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету. $K_{zm(r)5}$ дорівнює 0,5;

$K_{zex(mr)}$ - коефіцієнт коригування частки обсягу медичної субвенції місцевих бюджетів, який застосовується для визначення обсягу медичної субвенції бюджетів міст обласного значення та районів на надання первинної та вторинної медичної допомоги відповідно до Закону України «Про екстрену медичну допомогу». Для бюджетів міст обласного значення $K_{zex(m)}$ дорівнює 0,891, для бюджетів районів $K_{zex(r)}$ - 0,915;

$N_{dm(r)\ u}$ - загальна чисельність наявного населення міст обласного значення та районів, в яких відсутня мережа закладів охорони здоров'я, що фінансуються за рахунок коштів місцевих бюджетів (обслуговується закладами, які фінансуються за рахунок коштів державного бюджету);

$N_{wm(r)\ u}$ - загальна чисельність наявного населення міст обласного значення та районів, яке частково обслуговується закладами охорони здоров'я, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, які належать до сфери управління Державного управління справами та Національної академії наук України;

$N_{dm(r)\ i}$ - чисельність наявного населення міста обласного значення та району, в яких відсутня мережа закладів охорони здоров'я, що фінансуються за рахунок коштів місцевих бюджетів (обслуговується закладами, які фінансуються за рахунок коштів державного бюджету), станом на 1 січня року, що передує плановому;

$N_{wm(r)\ i}$ - чисельність наявного населення міста обласного значення та району, яке частково обслуговується закладами охорони здоров'я, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, які належать до сфери управління Державного управління справами та Національної академії наук України, станом на 1 січня року, що передує плановому.

Показник обсягу медичної субвенції для зведеного бюджету міста Києва ($V_{z\ kyiv}$) визначається за такою формулою:

$V_{z\ kyiv} = V_{zob} + V_{zm(r)\ i}$.

Стаття 26. Установити на 2015 рік такий порядок розподілу субвенції на підготовку робітничих кадрів між місцевими бюджетами:

1. Показник обсягу субвенції на підготовку робітничих кадрів для обласного бюджету (V_{ptnz}) визначається за такою формулою:

V ptnz = H u x (U ptnz + U ptnzc x K ptnzc + U ptnzg x K ptnzg) + S st + S gd,

де H u - фінансовий норматив бюджетної забезпеченості одного учня професійно-технічного навчального закладу;

U ptnz - кількість учнів професійно-технічних навчальних закладів (крім учнів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, і учнів професійно-технічних навчальних закладів, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських) станом на 1 січня року, що передує плановому;

U ptnzc - кількість учнів професійно-технічних навчальних закладів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

K ptnzc - коефіцієнт приведення кількості учнів професійно-технічних навчальних закладів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у відповідність з кількістю учнів професійно-технічних навчальних закладів. На плановий бюджетний період K ptnzc дорівнює 1,9;

U ptnzg - кількість учнів професійно-технічних навчальних закладів, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських;

K ptnzg - коефіцієнт приведення кількості учнів професійно-технічних навчальних закладів, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських, у відповідність з кількістю учнів професійно-технічних навчальних закладів. На плановий бюджетний період K ptnzg дорівнює 1,1;

S st - додаткові асигнування на плановий бюджетний період, обсяг яких визначається за окремим розрахунком, для виплати щорічної допомоги на придбання навчальної літератури в розмірі трьох мінімальних ординарних (звичайних) академічних стипендій особам віком від 18 до 23 років з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, учням та студентам, які в період навчання у віці від 18 до 23 років залишилися без батьків;

S gd - додаткові асигнування на плановий бюджетний період на виплату одноразової грошової допомоги в розмірі шести прожиткових мінімумів дітям-сиротам і дітям, позбавленим батьківського піклування, що перебували під опікою (піклуванням) або на повному державному утриманні, під час працевлаштування їх після закінчення навчального закладу, що визначаються за окремим розрахунком.

2. Показник обсягу субвенції на підготовку робітничих кадрів для зведеного бюджету міста Києва ($V_{ptnzkyiv}$) визначається за такою формулою:

V ptnzkyiv = H u x (U ptnzkyiv + U ptnzckyiv x K ptnzc) + S st + S gd,

де U ptnzkyiv - кількість учнів професійно-технічних навчальних закладів міста Києва (крім дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування) станом на 1 січня року, що передує плановому;

U ptnzckyiv - кількість учнів професійно-технічних навчальних закладів міста Києва з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Стаття 27. Установити на 2015 рік такий порядок розподілу освітньої субвенції між місцевими бюджетами:

1. Показник обсягу освітньої субвенції для обласного бюджету (V o) визначається за такою формулою:

V o = H o x (U f x K f + U w x K w + U gt x K gt + U t x K t + U si x K si + U gz x K gz + U z + U h x K h + U gh x K gh + U d x K d + U c x K c) + V znz + S gd,

де H o - фінансовий норматив бюджетної забезпеченості одного учня;

U f - кількість учнів, крім учнів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, загальноосвітніх шкіл-інтернатів (ліцеїв) з посиленою військово-фізичною підготовкою;

K f - коефіцієнт приведення кількості учнів загальноосвітніх шкіл-інтернатів (ліцеїв) з посиленою військово-фізичною підготовкою у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K f дорівнює 6,5;

U w - кількість учнів (включаючи студентів), крім учнів (студентів) з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, училищ (у тому числі олімпійського резерву), шкіл-інтернатів (ліцеїв) фізичної культури і спорту;

K w - коефіцієнт приведення кількості учнів (включаючи студентів) училищ (у тому числі олімпійського резерву), шкіл-інтернатів (ліцеїв) фізичної культури і спорту у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K w дорівнює 8,4;

U gt - кількість вихованців, крім вихованців з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, загальноосвітніх шкіл-інтернатів, що розташовані у населених пунктах, яким надано статус гірських;

K gt - коефіцієнт приведення кількості вихованців загальноосвітніх шкіл-інтернатів, що розташовані у населених пунктах, яким надано статус гірських, у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K gt дорівнює 5,7;

U t - кількість вихованців загальноосвітніх шкіл-інтернатів, крім вихованців шкіл-інтернатів (ліцеїв) з посиленою військово-фізичною підготовкою, вихованців загальноосвітніх санаторних шкіл-інтернатів та вихованців з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

K t - коефіцієнт приведення кількості вихованців загальноосвітніх шкіл-інтернатів у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K t дорівнює 5;

U si - кількість вихованців загальноосвітніх санаторних шкіл-інтернатів, крім вихованців з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

K si - коефіцієнт приведення кількості вихованців загальноосвітніх санаторних шкіл-інтернатів у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K si дорівнює 5,4;

U gz - кількість учнів, що приходять на навчання, у загальноосвітніх школах-інтернатах, що розташовані у населених пунктах, яким надано статус гірських;

K gz - коефіцієнт приведення кількості учнів, що приходять на навчання, у загальноосвітніх школах-інтернатах, що розташовані у населених пунктах, яким надано статус гірських, у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K gz дорівнює 1,1;

U z - кількість учнів загальноосвітніх шкіл-інтернатів, що приходять на навчання;

U h - кількість вихованців, крім вихованців з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, спеціальних шкіл-інтернатів для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку;

K h - коефіцієнт приведення кількості вихованців спеціальних шкіл-інтернатів для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K h дорівнює 6,6;

U gh - кількість вихованців, крім вихованців з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, спеціальних шкіл-інтернатів для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, що розташовані у населених пунктах, яким надано статус гірських;

K gh - коефіцієнт приведення кількості вихованців спеціальних шкіл-інтернатів для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, що розташовані у населених пунктах, яким надано статус гірських, у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K gh дорівнює 7,5;

U d - кількість учнів спеціальних шкіл-інтернатів для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, що приходять на навчання;

K d - коефіцієнт приведення кількості учнів, що приходять на навчання до спеціальних шкіл-інтернатів для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K d дорівнює 2,5;

U c - кількість учнів та вихованців, що перебувають на повному державному утриманні, у різних типах загальноосвітніх навчальних закладів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування;

K c - коефіцієнт приведення кількості учнів та вихованців, що перебувають на повному державному утриманні, у різних типах загальноосвітніх навчальних закладів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, у відповідність з кількістю учнів загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K c дорівнює 12,02;

S gd - додаткові асигнування на плановий бюджетний період на виплату одноразової грошової допомоги в розмірі шести прожиткових мінімумів дітям-сиротам і дітям, позбавленим батьківського піклування, що перебували під опікою (піклуванням) або на повному державному утриманні, під час працевлаштування їх після закінчення навчального закладу, що визначаються за окремим розрахунком.

V znz - обсяг видатків на надання загальної середньої освіти у державних спеціалізованих школах; а також у таких загальноосвітніх навчальних закладах, як спеціалізовані школи-інтернати, ліцеї-інтернати, гімназії-інтернати, колегіуми-інтернати у разі, якщо не менше 70 відсотків кількості учнів, які здобувають освіту у відповідному загальноосвітньому навчальному закладі, є жителями населених пунктів, розташованих на території області (крім населеного пункту, де розташований такий заклад), який визначається за такою формулою:

V znz = H o x ((U m + U mr) x K znzm + (U gm + U gmr) x K znzgm + U s x K s + U gs x K gs).

На плановий бюджетний період K znzm дорівнює 0,841, K znzgm - 0,968.

2. Показник обсягу освітньої субвенції для зведеного бюджету міста обласного значення, району (V omr) визначається за такою формулою:

V omr = H o x (U gm x K gm + U gmr x K gmr + U gs x K gs + U m x K m + U mr x K mr + U s x K s + U bm(r) x K bm(r) + U jm(r) x K j + U f x K f + U w x K w + U gt x K gt + U t x K t + U gz x K gz + U z + U c x K c) + S gd,

де U gm - кількість учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості міст обласного значення, яким надано статус гірських, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів;

K gm - коефіцієнт приведення кількості учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості міст обласного значення, яким надано статус гірських, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K gm дорівнює 0,968;

U gmr - кількість учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості районів, якій надано статус гірської, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів;

K gmr - коефіцієнт приведення кількості учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості районів, якій надано статус гірської, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K gmr дорівнює 1,064;

U gs - кількість учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у сільській місцевості міст обласного значення і районів, якій надано статус гірської, та учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, крім учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів;

K gs - коефіцієнт приведення кількості учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у сільській місцевості міст обласного значення і районів, якій надано статус гірської, та учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, крім учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл, який має п'ять значень - залежно від середньої наповнюваності класів і класів-комплектів у таких школах станом на 5 вересня року, що передує поточному.

Розмір K gs на плановий бюджетний період становить:

Середня наповнюваність класів і класів-комплектів у денних загальноосвітніх школах, що розташовані у сільській місцевості міст обласного значення і районів, якій надано статус гірської, та денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладах у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, крім класів загальноосвітніх навчальних закладів з інклюзивним навчанням та спеціальних класів загальноосвітніх навчальних закладів, учнів	K gs
Понад 22,2	1,162
17,8 - до 22,2	1,355
14,8 - до 17,8	1,5
11,7 - до 14,8	1,645
До 11,7	1,936

Віднесення міст обласного значення та районів до груп за середньою наповнюваністю класів і класів-комплектів проводиться раз на три роки на підставі результатів аналізу мережі та контингенту учнів загальноосвітніх шкіл;

U m - кількість учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості міст обласного значення, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, та учнів шкіл, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських;

K m - коефіцієнт приведення кількості учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості міст обласного значення, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, та учнів шкіл, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських, у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл. На плановий бюджетний період K m дорівнює 0,841;

U mr - кількість учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості районів, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, та учнів шкіл, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських;

K mr - коефіцієнт приведення кількості учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у міській місцевості районів, крім учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, та учнів шкіл, розташованих у населених пунктах, яким надано

ЗАКІНЧЕННЯ НА 4-Й СТОР.

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК НА 1—3-Й СТОР.

статус гірських, у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл. На планований бюджетний період K mr дорівнює 0,926;

U s - кількість учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у сільській місцевості міст обласного значення і районів, та учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, крім учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, та учнів шкіл, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських;

K s - коефіцієнт приведення кількості учнів денних загальноосвітніх шкіл, що розташовані у сільській місцевості міст обласного значення і районів, та учнів денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, крім учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, та учнів шкіл, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських, у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл, який має п'ять значень - залежно від середньої наповнюваності класів і класів-комплектів у таких школах станом на 5 вересня року, що передує поточному.

Розмір K s на планований бюджетний період становить:

Середня наповнюваність класів і класів-комплектів у денних загальноосвітніх школах, що розташовані у сільській місцевості міст обласного значення і районів, та денних малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладах у шахтарських, інших малих монофункціональних містах, крім класів з інклюзивним навчанням, спеціальних класів загальноосвітніх навчальних закладів та класів шкіл, розташованих у населених пунктах, яким надано статус гірських, учнів	K s
Понад 22,2	1,01
17,8 - до 22,2	1,178
14,8 - до 17,8	1,305
11,7 - до 14,8	1,431
До 11,7	1,751

Віднесення міст обласного значення і районів до груп за середньою наповнюваністю класів і класів-комплектів проводиться раз на три роки на підставі результатів аналізу мережі та контингентів загальноосвітніх шкіл;

U bm(r) - кількість учнів вечірніх загальноосвітніх шкіл адміністративно-територіальної одиниці;

K bm(r) - коефіцієнт приведення кількості учнів вечірніх загальноосвітніх шкіл адміністративно-територіальної одиниці у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл. На планований бюджетний період K bm дорівнює 0,43, K br - 0,29;

U jm(r) - кількість учнів спеціальних шкіл для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів;

K j - коефіцієнт приведення кількості учнів спеціальних шкіл для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів, у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл. На планований бюджетний період K j дорівнює 2,5.

До малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів належать навчальні заклади, наповнюваність яких не перевищує 11,7 учня на клас.

До малих монофункціональних міст належать міста з чисельністю населення до 50 тис. осіб, спеціалізацію праці економічно активного населення яких визначають підприємства здебільшого однієї-двох профілюючих галузей економіки, що формують дохідну частину бюджету міста, забезпечують функціонування соціальної інфраструктури та інших об'єктів життєзабезпечення населення.

До шахтарських міст належать малі міста з чисельністю населення не більш як 50 тис. осіб, які побудовано з метою забезпечення діяльності гірничих підприємств і переважна частина жителів яких зайнята або була зайнята на таких підприємствах.

3. Показник обсягу освітньої субвенції для зведеного бюджету міста Києва (V okyiv) визначається за такою формулою:

V okyiv = H o x (U kyiv x K m + U s x K s + U bkyiv x K bm + U jkyiv x K j + U f x K f + U w x K w + U t x K t + U si x K si + U z + U h x K h + U d x K d + U c x K c) + V znz + S gd,

де U kyiv - кількість учнів денних загальноосвітніх шкіл міста Києва, крім учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів;

K m - коефіцієнт приведення кількості учнів денних загальноосвітніх шкіл міста Києва у відповідність з кількістю учнів усіх загальноосвітніх шкіл. На планований бюджетний період K m дорівнює 0,841;

U bkyiv - кількість учнів вечірніх загальноосвітніх шкіл міста Києва;

U jkyiv - кількість учнів спеціальних шкіл міста Києва для дітей, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку, учнів, які потребують корекції розумового та/або фізичного розвитку і навчаються у класах з інклюзивним навчанням та у спеціальних класах загальноосвітніх навчальних закладів.

Стаття 28. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2015 року забезпечити передачу в установленому порядку закладів, установ, організацій та заходів, визначених у додатку № 10 до цього Закону, на фінансування/надання фінансової підтримки з місцевих бюджетів.

Установити, що видатки на фінансування/надання фінансової підтримки закладам, установам, організаціям та проведення заходів, визначених у додатку № 10 до цього Закону, плануються на 2015 рік у відповідних місцевих бюджетах.

Видатки на заходи з проведення лабораторно-діагностичних, лікувально-профілактичних робіт, утримання ветеринарних лікарень та ветеринарних лабораторій в областях та місті Києві плануються на 2015 рік у обласних бюджетах та бюджеті міста Києва.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року.

2. Додатки №№ 1-10 до цього Закону є його невід'ємною частиною.

3. Кабінету Міністрів України до 15 лютого 2015 року:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції змін до Державного бюджету України на 2015 рік за результатами впровадження змін до законодавства, на основі яких сформовано Державний бюджет України, та перемовин з міжнародними фінансовими організаціями, передбачивши, зокрема:

субвенцію з державного бюджету міському бюджету міста Києва в обсязі 1,9 млрд гривень на виконання зобов'язань за здійсненими запозиченнями;

збільшення видатків на дитячу онкологію та гемодіаліз;

видатки на придбання цифрових мамографів та ультразвукових діагностичних приладів вітчизняного виробництва;

подальшу реалізацію галузевих реформ, у тому числі шляхом оптимізації видатків та надання кредитів бюджету;

не здійснювати розподілу державних капітальних видатків та коштів державного фонду регіонального розвитку до внесення змін до Державного бюджету України на 2015 рік.

4. Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, у першому кварталі 2015 року здійснити перегляд цін на природний газ для споживачів з метою зменшення дефіциту публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» та забезпечення Кабінетом Міністрів України фінансування в повному обсязі пільг і субсидій для населення.

5. Положення частини першої статті 11 та частини першої статті 23 Закону України «Про акціонерні товариства» (щодо заборони оплати цінних паперів борговими емісійними цінними паперами, емітентом яких є набувач) у 2015 році застосовуються з урахуванням положень статей 16 та 18 цього Закону у разі придбання у державну власність акцій додаткової емісії банків та господарських товариств в обмін на облігації внутрішньої державної позики.

6. У 2015 році положення частини другої статті 32 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (щодо формування статутного капіталу шляхом грошових внесків) у разі придбання у державну власність акцій банків в обмін на облігації внутрішньої державної позики застосовуються з урахуванням статті 16 цього Закону.

7. Розділ XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами) доповнити пунктом 6 такого змісту:

«6. Установити, що Національний банк здійснює відрахування до загальних резервів згідно із статтею 5^1 цього Закону поки сума загальних резервів у 2014, 2015 та 2016 роках не дорівнюватиме у ці роки відповідно 3, 5 та 7 відсотків обсягу грошово-кредитних зобов'язань Національного банку.

Надати право Національному банку у першому кварталі 2015 року здійснити перерахування прибутку до Державного бюджету України, але не більше 25 відсотків від річної суми».

8. Зупинити на 2015 рік дію частини сьомої статті 7 Закону України «Про утилізацію транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20-21, ст. 719).

9. Установити, що:

Кабінетом Міністрів України затверджується особливий порядок проведення індексації грошових доходів населення у межах фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2015 рік;

норми і положення статей 20, 21, 22, 23, 30, 31, 37, 39, 48, 50, 51, 52 та 54 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178 із наступними змінами), статей 5 та 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 4, ст. 94 із наступними змінами), Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 15, ст. 111 із наступними змінами), статей 14, 22, 36, 37 та 43 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399 із наступними змінами), частини другої статті 12, пункту «ж» частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами), статей 12, 13, 14, 15 та 16 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами), статті 9 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18 із наступними змінами), статті 43 Гірничого закону України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 50, ст. 433 із наступними змінами), статей 6^1, 6^2, 6^3 та 6^4 Закону України «Про жертви нацистських переслідувань» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 24, ст. 182 із наступними змінами), стаття 4 Закону України «Про встановлення державної допомоги постраждалим учасникам масових акцій громадського протесту та членам їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 12, ст. 187), Закону України «Про вищу освіту» (Голос України, 2014 р., 08, 06.08.2014, № 148, Урядовий кур'єр, 2014 р., 08, 13.08.2014, № 146, Офіційний вісник України, 2014 р., № 63 (15.08.2014), ст. 1728); частини першої статті 25, частини другої статті 35, частини четвертої статті 36, частини п'ятої статті 41, статті 57, частини другої статті 61 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 34, ст. 451); абзацу другого частини шостої статті 11, частин першої, другої, п'ятої статті 14, статті 21, абзацу другого дев'ятого частини першої статті 25 Закону України «Про загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 28, ст. 230; 2014 р., № 2, ст. 41); абзацу першого частини другої, абзаців другого, четвертого та п'ятого частини третьої статті 18, абзацу третього частини четвертої статті 21, абзацу першого частини першої статті 22 Закону України «Про позашкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 46, ст. 393; 2005 р., № 26, ст. 1484; 2014 р., № 2-3, ст. 41); частини другої статті 14, абзацу другого частини шостої статті 16, абзацу другого частини третьої статті 30, частини п'ятої статті 35 Закону України «Про дошкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 49, ст. 259); абзацу другого частини першої статті 26, статті 28 Закону України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243); статті 5 Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 42-43, ст. 293; 2013 р., № 30, ст. 341); абзацу першого статті 25, статті 26 Закону України «Про дипломатичну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 5, ст. 29; 2011 р., № 31, ст. 296); частини третьої статті 22, частини третьої статті 29 Закону України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168); статті 14 Закону України «Про суспільне телебачення і радіомовлення України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 27, ст. 904); статті 44 Закону України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 45, ст. 397); частини третьої статті 119, статті 250 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375 із наступними змінами); частини другої статті 13, частини першої статті 14, абзацу восьмого статті 21 Закону України «Про театри і театральну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 26, ст. 350); абзаців восьмого та дев'ятого частини другої статті 28 Закону України «Про музеї та музейну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 25, ст. 191); частини четвертої статті 19 Закону України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 49, ст. 668); частин четвертої статті 23, частин третьої, дев'ятнадцятої, двадцятої, двадцять дев'ятої статті 24, частини третьої статті 34 Закону України «Про наукову та науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 12, ст. 165); частин третьої, четвертої та п'ятої статті 26 Закону України «Про фізичну культуру і спорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст. 80); частини третьої статті 69, статті 129, частини першої статті 144 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 41-42, ст. 529; 2010 р., № 43, ст. 529; 2010 р., № 44-45); абзацу п'ятого частини третьої статті 5, частини п'ятої статті 19 Закону України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142); абзацу другого пункту тридцятого частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170); другого речення частини п'ятої статті 6 Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1990 р., № 45, ст. 602); абзацу третього частини другої статті 47 Закону України «Про професійно-технічну освіту» (Урядовий кур'єр, 1998 р., 03, 12.03.98, № 48-49, Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 32, ст. 215; Офіційний вісник України, 1998 р., № 9 (19.03.98), ст. 319); частини третьої статті 15 Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 7 (14.02.95), ст. 45); частин четвертої, п'ятої, шостої статті 14 Закону України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 50, ст. 302); частини першої статті 25 Закону України «Про оздоровлення та відпочинок дітей» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 45, ст. 313; 2009 р., № 41, ст. 597); Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 26, ст. 273; із змінами, внесеними законами України від 20 листопада 2012 року № 5483-VI та від 19 грудня 2013 року № 714-VII), частини першої статті 21 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 385), абзаців третього - четвертого підпункту 8 пункту 8 розділу I Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення оборонно-мобілізаційних питань під час проведення мобілізації» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 29, ст. 942), пункту 3 статті 8, статей 9^1, 12 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190); частин п'ятої та сьомої статті 21 Закону України «Про Національну гвардію України» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 24, ст. 728), статей 1, 9, 40, 48^1 Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до № 28, ст. 573); статей 6 і 7 Закону України «Про відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 26, ст. 896); частини другої статті 33, статті 81 Закону України «Про прокуратуру» (Голос України, 25.10.2014, № 206) застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

10. Кабінету Міністрів України затвердити у двотижневий термін Перелік об'єктів права державної власності, що підлягають приватизації у 2015 році, який забезпечить надходження до Державного бюджету України коштів від приватизації державного майна в розмірі, встановленому цим Законом.

11. З метою ефективного використання земельних ділянок, що перебувають у державній власності, органам виконавчої влади, до повноважень яких належить передача в оренду таких земельних ділянок, Національній та галузевим академіям наук забезпечити передачу в оренду земельних ділянок державної власності на конкурентних засадах (земельних торгах).

12. Дозволити Міністерству фінансів України, за згодою Національного банку України як власника більше 60 відсотків державних облігацій, протягом першого півріччя 2015 року, здійснити правочин з державним боргом шляхом обміну за номінальною вартістю державних облігацій, що знаходяться в його власності, на нові облігації внутрішніх державних позик у таких самих обсягах із строком обігу до 20 років, відсотковою ставкою до 5 відсотків річних.

13. Публічному акціонерному товариству «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» забезпечити до 10 квітня 2015 року перерахування дивідендів за 2011-2013 роки господарськими організаціями, 50 і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких належить Компанії, до загального фонду Державного бюджету України у сумі не менше 1.779.625 тис. гривень.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
28 грудня 2014 року.
№ 80-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1) пункт 8.3 статті 8 викласти у такій редакції:

«8.3. До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених цим Кодексом, рішеннями сільських, селищних і міських рад у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад»;

2) пункт 9.1 статті 9 викласти у такій редакції:

«9.1. До загальнодержавних податків належать:

9.1.1. податок на прибуток підприємств;

9.1.2. податок на доходи фізичних осіб;

9.1.3. податок на додану вартість;

9.1.4. акцизний податок;

9.1.5. екологічний податок;

9.1.6. рентна плата;

9.1.7. мито»;

3) статтю 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Місцеві податки

10.1. До місцевих податків належать:

10.1.1. податок на майно;

10.1.2. єдиний податок.

10.2. До місцевих зборів належать:

10.2.1. збір за місця для паркування транспортних засобів;

10.2.2. туристичний збір.

10.2. Місцеві ради обов'язково установлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю).

10.3. Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

10.4. Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.

10.5. Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України»;

4) у статті 12:

підпункти 12.2.1 і 12.2.2 пункту 12.2 викласти у такій редакції:

«12.2.1. установлення на території Автономної Республіки Крим рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин (крім рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення), рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, у межах їх граничних ставок, визначених цим Кодексом;

12.2.2. зміна розміру ставок рентної плати, передбаченої підпунктом 12.2.1 цього пункту, у межах її граничних ставок, визначених цим Кодексом, у порядку, встановленому цим Кодексом»;

підпункт 12.3.5 пункту 12.3 викласти у такій редакції:

«12.3.5. У разі якщо сільська, селищна або міська рада не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів та акцизного податку в частині реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, що є обов'язковими згідно з нормами цього Кодексу, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм цього Кодексу із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю»;

у пункті 12.4:

підпункт 12.4.1 викласти в такій редакції:

«12.4.1. встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених цим Кодексом»;

доповнити підпунктом 12.4.4 такого змісту:

«12.4.4. встановлення в межах, визначених цим Кодексом, ставок акцизного податку з реалізованих суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів»;

5) у пункті 14.1 статті 14:

підпункт 14.1.2 виключити;

у підпункті 14.1.4 слова «а також особливий податок на операції з відчуження цінних паперів та операцій з деривативами» виключити;

у підпункті 14.1.5:

слова та цифри «понад 1,2 відсотка» замінити словами та цифрами «понад 0,5 відсотка», а цифри «2204» замінити цифрами «2203, 2204»;

у підпункті 14.1.6 після слів «лікеро-горілчаних виробів» доповнити словами «нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу»;

підпункт 14.1.9 викласти в такій редакції:

«14.1.9. залишкова вартість основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів для цілей розділу III - сума залишкової вартості таких засобів та активів, яка визначається як різниця між первісною вартістю і сумою розрахованої амортизації відповідно до положень розділу III цього Кодексу»;

пункт 14.1.11 викласти в такій редакції:

«14.1.11. безнадійна заборгованість - заборгованість, що відповідає одній з таких ознак:

а) заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк позовної давності;

б) прострочена заборгованість померлої фізичної особи, за відсутності у неї спадкового майна, на яке може бути звернено стягнення;

в) прострочена заборгованість осіб, які у судовому порядку визнані безвісно відсутніми, оголошені померлими;

г) заборгованість фізичних осіб, прощена кредитором, за винятком заборгованості осіб, пов'язаних з таким кредитором, та осіб, що перебувають (перебували) з таким кредитором у трудових відносинах протягом останніх трьох років з моменту прощення;

ґ) заборгованість особи, розмір сукупних вимог кредитора за якою не перевищує мінімально встановленого законодавством розміру безспірних вимог кредитора для порушення провадження у справі про банкрутство, а для фізичних осіб - 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб). Така заборгованість визнається безнадійною у разі, якщо відповідні заходи, передбачені законодавством України, які вживав кредитор, не призвели до її стягнення;

д) актив у вигляді корпоративних прав або не боргових цінних паперів, емітента яких визнано банкрутом або припинено як юридичну особу у зв'язку з його ліквідацією;

е) сума залишкового призового фонду лотереї станом на 31 грудня кожного року;

є) заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк позовної давності;

ж) заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійного лиха (форс-мажорних обставин), підтверджених у порядку, передбаченому законодавством»;

підпункти 14.1.19, 14.1.20, 14.1.21,14.1.27 і 14.1.33 виключити;

у підпункті 14.1.37 цифри «XI» замінити цифрами «IX»;

підпункт 14.1.49 викласти у такій редакції:

«14.1.49. дивіденди - платіж, що здійснюється юридичною особою емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку»;

доповнити підпунктами $14.1.52^{1}$ та $14.1.52^{2}$ такого змісту:

«$14.1.52^{1}$. договір добровільного медичного страхування - договір страхування, який передбачає страхову виплату, що здійснюється закладам охорони здоров'я у разі настання страхового випадку, пов'язаного із хворобою застрахованої особи або нещасним випадком. Такий договір має також передбачати мінімальний строк його дії один рік та повернення страхових платежів виключно страхувальнику при достроковому розірванні договору;

$14.1.52^{2}$. договір страхування додаткової пенсії - це договір страхування, який передбачає обов'язок страховика щодо здійснення страхової виплати (виплат) та/або виплат у вигляді ануїтету в разі досягнення застрахованою особою пенсійного віку, визначеного за заявою застрахованої особи у договорі страхування відповідно до законодавства з урахуванням того, що такий пенсійний вік не може бути меншим більше ніж на 10 років від пенсійного віку, який надає право на пенсію за загальнообов'язковим державним пенсійним страхуванням. Дострокове припинення договору до досягнення застрахованою особою зазначеного в договорі пенсійного віку неможливе, крім випадків: наявності медично підтвердженого критичного стану здоров'я (онкозахворювання, інсульт тощо) або встановлення застрахованій особі інвалідності I або II групи; виїзду страхувальника та/або застрахованої особи на постійне проживання за межі України; смерті застрахованої особи. Вигодонабувачем за таким договором може бути лише застрахована особа або спадкоємці відповідно до законодавства. Особливості зміни страховика за договором страхування додаткової пенсії встановлюються відповідно до закону»;

підпункт 14.1.56 виключити;

у підпункті 14.1.59 цифри «XVI» замінити цифрами «IX»;

підпункти 14.1.62 - 14.1.68 виключити;

у підпункті 14.1.72 цифри «XIII» замінити цифрами «XII»;

у підпункті 14.1.77 цифру «2» замінити цифрою «1»;

підпункт 14.1.84 викласти у такій редакції:

«14.1.84. інші терміни для цілей розділу III використовуються у значеннях, визначених Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку і міжнародними стандартами фінансової звітності, введеними в дію відповідно до законодавства»;

підпункти 14.1.92, 14.1.110 і 14.1.111 виключити;

підпункт 14.1.106 викласти в такій редакції:

«14.1.106. максимальні роздрібні ціни - ціни, встановлені на підакцизні товари (продукцію з урахуванням усіх видів податків (зборів). Акцизний податок з реалізованих суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів не включається до максимальної роздрібної ціни.

Максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари (продукцію) встановлюються виробниками або імпортерами товарів (продукції) шляхом декларування таких цін у порядку, встановленому цим Кодексом. Продаж суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів, на які встановлюються максимальні роздрібні ціни, не може здійснюватися за цінами, вищими за максимальні роздрібні ціни, збільшені на суму акцизного податку з роздрібної торгівлі підакцизних товарів»;

підпункт 14.1.116 викласти у такій редакції:

«14.1.116. недержавне пенсійне забезпечення - пенсійне забезпечення, яке здійснюється недержавними пенсійними фондами, страховими організаціями та банками відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення» та/або страховими організаціями за договорами страхування довічної пенсії відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та/або страховиками за договорами страхування додаткової пенсії відповідно до підпункту $14.1.52^{2}$ пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу»;

підпункт 14.1.117 виключити;

у підпункті 14.1.125 слова та цифри «розділу XIII, глави 2 розділу XIV» замінити словами та цифрами «розділу XII, глави 1 розділу XIV»;

у підпункті «а» підпункту 14.1.126 цифри «XI» замінити цифрами «IX»;

підпункт 14.1.129 викласти в такій редакції:

«14.1.129. об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки;

14.1.129.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

ґ) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів;

14.1.129.2. садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

14.1.129.3. дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку»;

доповнити пункт підпунктом $14.1.129^{1}$ такого змісту:

«$14.1.129^{1}$. об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

ґ) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

є) інші будівлі»;

підпункт 14.1.132 виключити;

підпункт 14.1.135 викласти у такій редакції:

«14.1.135. оподаткування для цілей розділу IX цього Кодексу - оподаткування рентною платою за користування надрами для видобування корисних копалин, оподаткування рентною платою за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, оподаткування рентною платою за користування радіочастотним ресурсом України, оподаткування рентною платою за спеціальне використання води, оподаткування рентною платою за спеціальне використання лісових ресурсів, оподаткування рентною платою за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України»;

у підпункті 14.1.136 цифри «XIII» замінити цифрами «XII»;

підпункт 14.1.144 викласти в такій редакції:

«14.1.144. пиво - насичений діоксидом вуглецю пінистий алкогольний напій із вмістом спирту етилового від 0,5 відсотка об'ємних одиниць, отриманий під час бродіння охмеленого сусла пивними дріжджами, що відноситься до товарної групи УКТ ЗЕД за кодом 2203»;

підпункт 14.1.146 виключити;

підпункт 14.1.147 викласти в такій редакції:

«14.1.147. плата за землю - обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності»;

підпункт 14.1.149 викласти у такій редакції:

«14.1.149. платник рентної плати для цілей розділу IX цього Кодексу - платник рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин, платник рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, платник рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України, платник рентної плати за спеціальне використання води, платник рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, платник рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України»;

підпункт 14.1.150 після слова «брикетування» доповнити словами «збагачення фізико-хімічними методами (без якісної зміни мінеральних форм корисних копалин, їх агрегатно-фазового стану, кристалохімічної структури), за виключенням агломерації/грудкування руди з термічною обробкою»;

підпункти 14.1.151, 14.1.168, 14.1.169, 14.1.184, 14.1.188, 14.1.189 і 14.1.192 виключити;

підпункт 14.1.193 викласти у такій редакції:

«14.1.193. постійне представництво - постійне місце діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність нерезидента в Україні, зокрема: місце управління; філія; офіс; фабрика; майстерня; установка або споруда для розвідки природних ресурсів; шахта, нафтова/газова свердловина, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; склад або приміщення, що використовується для доставки товарів, сервер.

З метою оподаткування термін «постійне представництво» включає будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість місяців; надання послуг нерезидентом (крім послуг з надання персоналу), у тому числі консультаційних, через співробітників або інший персонал, найнятий ним для таких цілей, але якщо така діяльність провадиться (в рамках одного проекту або проекту, що пов'язаний з ним) в Україні протягом періоду або періодів, загальна тривалість яких становить більш як шість місяців, у будь-якому дванадцятимісячному періоді; резидентів, які мають повноваження: діяти від імені виключно такого нерезидента (проведення переговорів щодо суттєвих умов та/або укладення договорів (контрактів) від імені цього нерезидента), що призводить до виникнення у цього нерезидента цивільних прав та обов'язків; та/або утримувати (зберігати) запаси товарів, що належать нерезиденту, із складу яких здійснюється поставка товару від імені нерезидента, крім резидентів, що мають статус складу тимчасового зберігання або митного ліцензійного складу.

Постійним представництвом не є використання будівель або споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки товарів чи виробів, що належать нерезиденту; зберігання запасів товарів або виробів, що належать нерезиденту, виключно з метою зберігання або демонстрації; зберігання запасів товарів або виробів, що належать нерезиденту, виключно з метою переробки іншим підприємством; утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для нерезидента; направлення у розпорядження особи фізичних осіб у межах виконання угод про послуги з надання персоналу; утримання постійного місця діяльності виключно з метою провадження для нерезидента будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер»;

підпункти 14.1.201, 14.1.208 і 14.1.211 виключити;

у пункті 14.1.212:

абзац перший доповнити словами «реалізація суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Реалізація суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів - продаж пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, товарів, зазначених у підпункті 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу, безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших суб'єктах господарювання громадського харчування»;

підпункт 14.1.215 виключити;

підпункт 14.1.217 викласти у такій редакції:

«14.1.217. рентна плата - загальнодержавний податок, який справляється за користування надрами для видобування корисних копалин; за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин; за користування радіочастотним ресурсом України; за спеціальне використання води; за спеціальне використання лісових ресурсів; за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України»;

підпункт 14.1.224 доповнити словами «або який здійснює виробництво нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу»;

підпункт 14.1.225 викласти у такій редакції:

«14.1.225. роялті - будь-який платіж, отриманий як винагорода за використання або за надання права на використання об'єкта права інтелектуальної власності, а саме на будь-які літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіочи телевізійного мовлення, передачі (програми) організацій мовлення, інших аудіовізуальних творів, будь-які права, які охороня-

ПРОДОВЖЕННЯ НА 6—25-Й СТОР.

ються патентом, будь-які зареєстровані торговельні марки (знаки на товари і послуги), права інтелектуальної власності на дизайн, секретне креслення, модель, формулу, процес, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).

Не вважаються роялті платежі, отримані:

як винагорода за використання комп’ютерної програми, якщо умови використання обмежені функціональним призначенням такої програми та її відтворення обмежене кількістю копій, необхідних для такого використання (використання «кінцевим споживачем»);

за придбання примірників (копій, екземплярів) об’єктів інтелектуальної власності, які втілені в електронній формі, для використання за своїм функціональним призначенням для кінцевого споживання;

за придбання речей (у тому числі носіїв інформації), в яких втілені або на яких містяться об’єкти права інтелектуальної власності, визначені в абзаці першому цього підпункту, у користування, володіння та/або розпорядження особи;

за передачу прав на об’єкти права інтелектуальної власності, якщо умови передачі прав на об’єкт права інтелектуальної власності надають право особі, яка отримує такі права продати або здійснити відчуження в інший спосіб права інтелектуальної власності або оприлюднити (розголосити) секретні креслення, моделі, формули, процеси, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау), за винятком випадків, коли таке оприлюднення (розголошення) є обов’язковим згідно із законодавством України»;

підпункт 14.1.228 виключити;

у підпунктах 14.1.234 і 14.1.235 слово і цифру «глави 2» замінити словом і цифрою «глави 1»;

підпункт 14.1.235 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Права власності/користування земельними ділянками повинні бути оформлені та зареєстровані відповідно до законодавства»;

підпункт 14.1.240 викласти у такій редакції:

«14.1.240. ставка земельного податку для цілей розділу XII цього Кодексу - законодавчо визначений річний розмір плати за одиницю площі оподаткованої земельної ділянки»;

підпункти 14.1.243, 14.1.246, 14.1.250 і 14.1.256 виключити;

у підпункті 14.1.257 абзац сьомий виключити;

у підпункті 14.1.262 слово і цифру «глави 2» замінити словом і цифрою «глави 1»;

доповнити підпунктами 14.1.269 та 14.1.270 такого змісту:

«14.1.269. Platts - міжнародна, глобальна уніфікована система інформаційного моніторингу за динамікою ринку та ціноутворенням у галузі добувної та паливно-енергетичної промисловості;

14.1.270. показники Platts - індекси, що офіційно визначені світовим інформаційним агентством Platts та є базою для використання суб’єктами господарської діяльності»;

6) пункт 20.1 статті 20 доповнити двома новими підпунктами такого змісту:

«20.1.43. проводити перевірку правильності ведення бухгалтерського обліку відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

20.1.44. проводити перевірку правильності та повноти визначення доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування згідно з бухгалтерським обліком відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності».

У зв’язку з цим підпункт 20.1.43 вважати підпунктом 20.1.45;

7) статтю 35 доповнити пунктом 35.4 такого змісту:

«35.4. Щомісячно на офіційному сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, оприлюднюється:

інформація щодо сплати податків суб’єктами природних монополій та суб’єктами господарювання, які є платниками рентної плати за користування надрами;

інформація щодо суб’єктів господарювання, які мають податковий борг, із зазначенням керівників таких суб’єктів господарювання, та сум податкового боргу в розрізі платежів та територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, із зазначенням керівників таких територіальних органів.

Форма такої інформації та порядок її оприлюднення встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики»;

8) у пункті 44.2 статті 44:

абзац перший викласти в такій редакції:

«44.2. Для обрахунку об’єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування»;

абзац другий після слів «доходів і витрат» доповнити словами «та визначають об’єкт оподаткування з податку на прибуток»;

абзац третій викласти в такій редакції:

«Юридичні особи - платники єдиного податку, які відповідають критеріям, визначеним підпунктом 3 пункту 291.4 статті 291 цього Кодексу, ведуть спрощений бухгалтерський облік доходів та витрат з метою обрахунку об’єкта оподаткування за методикою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику»;

абзац четвертий виключити;

9) у статті 49:

абзац перший пункту 49.2 викласти в такій редакції:

«49.2. Платник податків зобов’язаний за кожний встановлений цим Кодексом звітний період, в якому виникають об’єкти оподаткування, або у разі наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог цього Кодексу подавати податкові декларації щодо кожного окремого податку, платником якого він є»;

доповнити підпунктом 49.2^{1} такого змісту:

«49.2^{1}. Платники, які мають діючі (у тому числі призупинені) ліцензії на право здійснення діяльності з підакцизною продукцією, яка підлягає ліцензуванню згідно із законодавством, зобов’язані за кожний встановлений цим Кодексом звітний період подавати податкові декларації незалежно від того, чи провадили такі платники господарську діяльність у звітному періоді»;

пункт 49.4 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Податкова звітність з податку на додану вартість подається в електронній формі до контролюючого органу всіма платниками цього податку з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством»;

10) статтю 51 викласти в такій редакції:

«Стаття 51. Подання відомостей про суми виплачених доходів на користь платників податків - фізичних особам

51.1. Платники податків, в тому числі податкові агенти, зобов’язані подавати контролюючим органам у строки, встановлені цим Кодексом для податкового кварталу, податковий розрахунок сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків.

51.2. У визначених цим Кодексом випадках розрахунки подаються в електронному вигляді»;

11) підпункт 54.3.1 пункту 54.3 статті 54 доповнити словами «а при здійсненні заходів податкового контролю встановлено факти здійснення платником податків діяльності, що призвела до виникнення об’єктів оподаткування, наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог цього Кодексу та наявності діючих (у тому числі призупинених) ліцензій на право здійснення діяльності з підакцизною продукцією, яка підлягає ліцензуванню згідно із законодавством»;

12) у статті 57:

пункт 57.1 викласти в такій редакції:

«57.1. Платник податків зобов’язаний самостійно сплатити суму податкового зобов’язання, зазначену у поданій ним податковій декларації, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Кодексом для подання податкової декларації, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Податковий агент зобов’язаний сплатити суму податкового зобов’язання (суму нарахованого (утриманого) податку), самостійно визначеного ним з доходу, що виплачується на користь платника податку - фізичної особи та за рахунок такої виплати, у строки, передбачені цим Кодексом.

Суму податкового зобов’язання, визначену у митній декларації, платник податків зобов’язаний сплатити до/або на день подання митної декларації.

Платники податку на прибуток (крім новостворених, виробників сільськогосподарської продукції, інститутів спільного інвестування, неприбуткових установ (організацій) та платників податків, у яких доходи, що враховуються при визначенні об’єкта оподаткування, за останній річний звітний податковий період не перевищують двадцяти мільйонів гривень) щомісяця, протягом дванадцятимісячного періоду, сплачують авансовий внесок з податку на прибуток у порядку і в строки, які встановлені для місячного податкового періоду. Сума щомісячних авансових внесків обчислюється у розмірі не менше 1/12 нарахованої суми податку на прибуток підприємств за попередній звітний (податковий) рік, зменшеної на суму сплачених авансових внесків з цього податку при виплаті дивідендів, яка залишилась не зарахованою у зменшення податкового зобов’язання з цього податку, без подання податкової декларації.

При цьому дванадцятимісячний період для сплати авансових внесків визначається з червня поточного звітного (податкового) року по травень наступного звітного (податкового) року включно.

Платники податку, які зареєстровані протягом звітного (податкового) року (новостворені), сплачують податок на прибуток на підставі річної податкової декларації за період діяльності у звітному (податковому) році та не сплачують авансового внеску.

Платники податку, у яких доходи, що враховуються при визначенні об’єкта оподаткування, за останній річний звітний (податковий) період не перевищують 20 мільйонів гривень, та неприбуткові установи (організації) сплачують податок на прибуток на підставі податкової декларації, яку подають до контролюючих органів за звітний (податковий) рік і не сплачують авансових внесків.

Платник податку, який за підсумками минулого звітного (податкового) року не отримав прибутку або отримав збиток, податкові зобов’язання не нараховував і не мав базового показника для визначення авансових внесків у наступному році, а за підсумками першого кварталу отримує прибуток, має подати податкову декларацію за перше півріччя, три квартали звітного (податкового) року та за звітний (податковий) рік для нарахування та сплати податкових зобов’язань.

У складі річної податкової декларації платником податку подається розрахунок щомісячних авансових внесків, які мають сплачуватися у наступний дванадцятимісячний період. Визначена в розрахунку сума авансових внесків вважається узгодженою сумою грошових зобов’язань.

Податкова декларація, в тому числі розрахунок щомісячних авансових внесків, за базовий звітний (податковий) рік подаються до 1 червня року, наступного за звітним (податковим) роком.

Платники податку на дохід, отриманий від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), щомісяця, протягом дванадцятимісячного періоду, сплачують авансовий внесок з податку на дохід у порядку і в строки, які встановлені для місячного податкового періоду. Сума щомісячних авансових внесків обчислюється за ставками, визначеними у підпунктах 136.4.1, 136.4.2 пункту 136.4 статті 136 цього Кодексу, від суми фактично отриманого доходу протягом місячного податкового періоду, без подання податкової декларації»;

доповнити пунктом 57.1^{1} такого змісту:

«57.1^{1}. Порядок сплати податкового зобов’язання з податку на прибуток при виплаті дивідендів

57.1^{1}.1. У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток - емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними статтею 137 цього Кодексу.

57.1^{1}.2. Крім випадків, передбачених підпунктом 57.1^{1}.3 цього пункту, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток.

Авансовий внесок розраховується з суми перевищення дивідендів, що підлягають виплаті, над значенням об’єкта оподаткування за відповідний податковий (звітний) рік, за результатами якого виплачуються дивіденди, грошове зобов’язання щодо якого погашене. У разі наявності непогашеного грошового зобов’язання авансовий внесок розраховується зі всієї суми дивідендів, що підлягають виплаті. Авансовий внесок обчислюється за ставкою, встановленою пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу. Сума дивідендів, що підлягає виплаті, не зменшується на суму авансового внеску.

При цьому у разі якщо дивіденди виплачуються за неповний календарний рік, то для обрахунку суми зазначеного перевищення використовується значення об’єкту оподаткування, обчислене пропорційно кількості місяців, за які сплачуються дивіденди. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Сума сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів підлягає зарахуванню у зменшення податкового зобов’язання з податку на прибуток, задекларованого у податковій декларації за звітний (податковий) рік.

Сума сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів не підлягає поверненню платнику податків або зарахуванню в рахунок погашення грошових зобов’язань з інших податків і зборів (обов’язкових платежів).

У разі виплати дивідендів у формі, відмінній від грошової (крім випадків, передбачених підпунктом 57.1^{1}.3 цього пункту), базою для нарахування авансового внеску згідно з абзацами першим та другим цього підпункту є вартість такої виплати, визначена у рішенні про виплату дивідендів, або вартість такої виплати, розрахована за звичайними цінами в операціях, визнаних відповідно до статті 39 цього Кодексу контрольованими. Обов’язок з нарахування та сплати авансового внеску з податку за визначеною пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу ставкою покладається на будь-якого емітента корпоративних прав, що є резидентом, незалежно від того, чи користується такий емітент пільгами із сплати податку, передбаченими цим Кодексом, чи у вигляді застосування ставки податку іншої, ніж встановлена пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу.

Це положення поширюється також на державні некорпоратизовані, казенні або комунальні підприємства, які зараховують суми дивідендів у розмірі, встановленому органом виконавчої влади, до сфери управління якого належать такі підприємства, відповідно до державного або місцевого бюджету.

При цьому якщо платіж особою називається дивідендом, такий платіж оподатковується під час виплати згідно з нормами, визначеними згідно з положеннями цього пункту, незалежно від того, чи є особа платником податку.

57.1^{1}.3. Авансовий внесок, передбачений підпунктом 57.1^{1}.2 цього пункту, не справляється у разі виплати дивідендів:

на користь власників корпоративних прав материнської компанії, що сплачуються в межах сум доходів такої компанії, отриманих у вигляді дивідендів від інших осіб. Якщо сума виплат дивідендів на користь власників корпоративних прав материнської компанії перевищує суму отриманих такою компанією дивідендів, дивіденди, сплачені в межах такого перевищення, підлягають оподаткуванню за правилами, встановленими підпунктом 57.1^{1}.2 цього пункту. З метою оподаткування материнська компанія веде наростаючим підсумком облік дивідендів, отриманих нею від інших осіб, та дивідендів, сплачених на користь власників корпоративних прав такої компанії, і відображає у податковій звітності дивіденди в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику;

платником податку на прибуток, прибуток якого звільнений від оподаткування відповідно до положень цього Кодексу, у розмірі прибутку, звільненого від оподаткування у період, за який виплачуються дивіденди;

фізичним особам.

57.1^{1}.4. Виплата дивідендів на користь фізичних осіб (у тому числі нерезидентів) за акціями або корпоративними правами, які мають статус привілейованих або інший статус, що передбачає виплату фіксованого розміру дивідендів чи суми, яка є більшою за суму виплат, розраховану на будь-яку іншу акцію (корпоративне право), емітовану таким платником податку, прирівнюється з метою оподаткування до виплати заробітної плати з відповідним оподаткуванням.

При цьому така виплата не підлягає оподаткуванню як дивіденди згідно з положеннями розділу IV цього Кодексу.

Інститути спільного інвестування звільняються від обов’язку сплати авансових внесків з податку на прибуток у разі виплати дивідендів.

57.1^{1}.5. Авансовий внесок з податку на прибуток, сплачений у зв’язку з нарахуванням/сплатою дивідендів, є невід’ємною частиною податку на прибуток та не може розцінюватися як податок, який справляється під час репатріації дивідендів (їх сплати на користь нерезидентів) відповідно до пункту 141.4 статті 141 цього Кодексу або міжнародних договорів України»;

у підпункті 57.3 цифри «54.3.1, 54.3.2, 54.3.4 - 54.3.6» замінити цифрами «54.3.1 - 54.3.6»;

13) в абзаці першому пункту 63.7 статті 63 слово «патентах» виключити;

14) в абзаці четвертому пункту 64.7 статті 64 слова «має право приймати рішення» замінити словами «приймає рішення»;

15) у статті 70:

у підпункті 70.12.6 пункту 70.12 слово «патентів» виключити;

у пункті 70.16:

абзац перший викласти в такій редакції:

«70.16. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, самозайняті особи, податкові агенти подають безоплатно в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, контролюючим органам за своїм місцезнаходженням інформацію про фізичних осіб, що пов’язана з реєстрацією таких осіб як платників податків, нарахуванням, сплатою податків і контролем за дотриманням податкового законодавства України, із зазначенням реєстраційних номерів облікових карток платника податків або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які мають відмітку у паспорті про право здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта), зокрема»;

у підпункті 70.16.6 слова та цифри «265.7.4 пункту 265.7 статті 265 цього Кодексу» замінити словами та цифрами «266.7.4 пункту 266.7 статті 266 цього Кодексу»;

16) абзац другий пункту 73.3 статті 73 замінити чотирма абзацами такого змісту:

«Такий запит підписується керівником (заступником керівника) контролюючого органу і повинен містити:

1) підстави для надіслання запиту відповідно до цього пункту, із зазначенням інформації, яка це підтверджує;

2) перелік інформації, яка запитується, та перелік документів, які пропонується надати;

3) печатку контролюючого органу»;

17) у пункті 75.1 статті 75:

підпункт 75.1.1 доповнити словами «та даних системи електронного адміністрування податку на додану вартість (даних органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриваються рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, даних Єдиного реєстру податкових накладних та даних митних декларацій)»;

в абзаці сьомому підпункту 75.1.2:

перше речення після слів «Документальною невиїзною позаплановою електронною перевіркою» доповнити словами «за заявою платника податків»;

друге речення викласти у такій редакції: «Заява подається за 10 календарних днів до очікуваного початку проведення електронної перевірки, але не раніше офіційного повідомлення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, про запровадження проведення такої перевірки для відповідних платників податків: які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності; суб’єктів господарювання мікро-, малого; середнього підприємництва; інших платників податків»;

18) у статті 78:

у пункті 78.1:

у підпункті 78.1.1 слово «можливі» виключити;

підпункт 78.1.2 доповнити словами «а в контролюючих органах наявна інформація щодо фактів здійснення платником податків діяльності, що призвела до виникнення об’єктів оподаткування, наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог цього Кодексу та/або наявності діючих (у тому числі призупинених) ліцензій на право здійснення діяльності з підакцизною продукцією, яка підлягає ліцензуванню згідно із законодавством»;

доповнити підпунктами 78.1.17 та 78.1.18 такого змісту:

«78.1.17. платником податків не подано в установлений пунктом 50.3 статті 50 цього Кодексу строк уточнюючий розрахунок для виправлення помилок, виявлених за результатами електронної перевірки, проведеної за заявою платника податків;

78.1.18. платником податків не подано в установлений пунктом 50.3 статті 50 цього Кодексу строк уточнюючий розрахунок для виправлення помилок, виявлених за результатами електронної перевірки, проведеної за заявою платника податків»;

пункт 78.2 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Контролюючим органам забороняється проводити документальні позапланові перевірки, які передбачені підпунктами 78.1.1, 78.1.4, 78.1.8, 78.1.11 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу, у разі, якщо питання, що є предметом такої перевірки, були охоплені під час попередніх перевірок платника податків»;

19) підпункт 80.2.5 пункту 80.2 статті 80 викласти у такій редакції:

«80.2.5. у разі отримання в установленому законодавством порядку інформації про порушення вимог законодавства в частині виробництва, обліку, зберігання та транспортування спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів та цільового використання спирту платниками податків, а також здійснення функцій, визначених законодавством у сфері виробництва і обігу спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів, нафтопродуктів, палива моторного альтернативного, скрапленого газу»;

20) у пункті 82.4 статті 82:

абзац перший після слів «уповноваженому представнику під розписку» доповнити словами «або надсилається платнику податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення»;

абзац другий після слів «уповноваженому представнику під розписку» доповнити словами «або надіслання платнику податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення»;

21) у пункті 87.1 статті 87:

після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Джерелом самостійної сплати грошових зобов’язань з податку на додану вартість є суми коштів, що обліковуються в системі електронного адміністрування податку на додану вартість, та джерела, зазначені в абзаці першому цього пункту».

У зв’язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Не можуть бути джерелом погашення податкового боргу, крім погашення податкового боргу з податку на додану вартість, кошти на рахунку платника в системі електронного адміністрування податку на додану вартість»;

22) у пункті 94.2 статті 94:

у підпункті 94.2.4 слова «торгові патенти» виключити;

у підпункті 94.19.8 слова «торгових патентів» виключити;

23) підпункт 98.1.4 пункту 98.1 статті 98 викласти у такій редакції:

«98.1.4. виділення з платника податків інших платників податків, а саме передача частини майна платника податків, що

реорганізується, до статутних фондів інших платників податків, які створюються власниками корпоративних прав платника податків, що реорганізується, та внаслідок якого не відбувається ліквідація платника податків, що реорганізується»;

24) абзаци перший та п'ятий пункту 119.2 статті 119 після слів «утриманого з них податку» доповнити словами «а також суми отриманої оплати від фізичних осіб за товари (роботи, послуги)»;

25) доповнити статтею 120^1 такого змісту:

«Стаття 120^1. Порушення термінів реєстрації податкових накладних, що підлягають наданню покупцям - платникам податку на додану вартість, та розрахунків коригування до таких податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних

120^1.1. Порушення платниками податку на додану вартість граничних термінів реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, встановлених статтею 201 цього Кодексу, тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі:

10 відсотків від суми податку на додану вартість, зазначеної в таких податкових накладних/розрахунках коригування, - у разі порушення терміну реєстрації до 15 календарних днів;

20 відсотків від суми податку на додану вартість, зазначеної в таких податкових накладних/розрахунках коригування, - у разі порушення терміну реєстрації від 16 до 30 календарних днів;

30 відсотків від суми податку на додану вартість, зазначеної в таких податкових накладних/розрахунках коригування, - у разі порушення терміну реєстрації від 31 до 60 календарних днів;

40 відсотків від суми податку на додану вартість, зазначеної в таких податкових накладних/розрахунках коригування, - у разі порушення терміну реєстрації на 61 і більше календарних днів.

120^1.2. Відсутність з вини платника реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних протягом 180 календарних днів з дати їх складання тягне за собою накладення штрафу в розмірі 50 відсотків від суми податку на додану вартість, зазначеної в таких податковій накладній/розрахунку коригування»;

26) доповнити статтею 123^1 такого змісту:

«Стаття 123^1. Порушення вимог до договорів довгострокового страхування життя чи договорів страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема, страхування додаткової пенсії

Якщо договір довгострокового страхування життя чи договір страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема, договір страхування додаткової пенсії, протягом перших п'яти років його дії розривається з будь-яких причин, крім випадку, передбаченого абзацом четвертим цієї статті, до закінчення мінімального строку його дії або до настання відповідного страхового випадку, встановлених цим Кодексом та іншим законодавством, в результаті чого відбувається часткова страхова виплата, виплата викупної суми чи повне припинення зобов'язань страховика за таким договором перед таким платником податку або порушуються інші вимоги, встановлені цим Кодексом до таких договорів, а також вимоги до договорів добровільного медичного страхування, крім випадку, передбаченого абзацом четвертим цієї статті, то платник податку-страхувальник, який визнав у бухгалтерському обліку витрати, зобов'язаний збільшити фінансовий результат до оподаткування звітного періоду на суму таких попередньо сплачених платежів, внесків, премій із нарахуванням пені в розмірі 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на кінець звітного періоду, в якому відбулося розірвання договору або такий договір перестав відповідати вимогам, передбаченим цим Кодексом.

Податкові зобов'язання страховика у зв'язку з обставинами, зазначеними в абзаці першому цього підпункту, за період до кінця звітного періоду, в якому відбулося розірвання договору довгострокового страхування життя чи договору страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема, договору страхування додаткової пенсії, або такий договір чи договір добровільного медичного страхування перестав відповідати вимогам, передбаченим цим Кодексом, корегуванню не підлягають.

Штрафні санкції за заниження об'єкта оподаткування з податку на прибуток у випадках, визначених цим підпунктом, як до страховика, так і до платника податку не застосовуються.

Договір довгострокового страхування життя, договір медичного страхування чи договір страхування в межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема, договір страхування додаткової пенсії, в якому страхувальником є роботодавець, може передбачати:

зміну страхувальника (роботодавця) на нового страхувальника, яким може бути або новий роботодавець, або застрахована особа, у разі звільнення застрахованої особи;

зміну страховика на нового страховика.

При цьому така зміна страхувальника (страховика) повинна підтверджуватися тристоронньою угодою між страхувальником (страховиком), новим страхувальником (страховиком) та застрахованою особою»;

27) статтю 125 виключити;

28) пункт 126.1 статті 126 викласти в такій редакції:

«126.1. У разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання та/або авансових внесків з податку на прибуток підприємств, рентної плати протягом строків, визначених цим Кодексом, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, - у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;

при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, - у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу»;

29) главу 11 доповнити статтею 128^1 такого змісту:

«Стаття 128^1. Порушення правил вивезення нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу з території акцизного складу

128^1.1. Вивезення нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу з території акцизного складу або транспортування такої продукції без відмітки представника контролюючого органу на товарно-транспортній накладній про погодження відпуску тягнуть за собою накладання штрафу - 200 відсотків вартості вивезеної або транспортованої продукції, але не менше 15000 гривень»;

30) у пункті 129.6 статті 129 слова «такий банк» замінити словами «або органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриваються рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, такий банк/орган»;

31) розділ III «Податок на прибуток підприємств» викласти в такій редакції:

«РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ПРИБУТОК ПІДПРИЄМСТВ

Стаття 133. Платники податку

133.1. Платниками податку - резидентами є:

133.1.1. суб'єкти господарювання - юридичні особи, які провадять господарську діяльність як на території України, так і за її межами, крім:

1) бюджетних установ;

2) громадських об'єднань, політичних партій, релігійних, благодійних організацій, пенсійних фондів, метою яких не може бути одержання і розподіл прибутку серед засновників, членів органів управління, інших пов'язаних з ними осіб, а також серед працівників таких організацій;

3) суб'єктів господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, визначені главою 1 розділу XIV цього Кодексу.

З метою оподаткування центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, веде реєстр всіх установ та організацій, які зазначені у підпунктах 1 та 2 цього підпункту.

Установи та організації, які зазначені у підпунктах 1 та 2 цього підпункту, не є платниками податку на прибуток лише після внесення таких установ та організацій до Реєстру неприбуткових організацій та установ контролюючими органами в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

133.1.2. Національний банк України здійснює розрахунки з Державним бюджетом України відповідно до Закону України «Про Національний банк України».

133.1.3. Управитель фонду операцій з нерухомістю, який здійснює діяльність відповідно до Закону України «Про фінансово-кредитні механізми і управління майном при будівництві житла та операціях з нерухомістю» щодо операцій і результатів діяльності із довірчого управління, що здійснюється таким управителем через фонд.

133.2. Платниками податку - нерезидентами є:

133.2.1. юридичні особи, які утворені в будь-якій організаційно-правовій формі та отримують доходи з джерелом походження з України, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України;

133.2.2. постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи із джерелом походження з України або виконують агентські (представницькі) та інші функції стосовно таких нерезидентів чи їх засновників.

133.3. Постійне представництво до початку своєї господарської діяльності стає на облік в контролюючому органі за своїм місцезнаходженням у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Постійне представництво, яке розпочало свою господарську діяльність до реєстрації в контролюючому органі, вважається таким, що ухиляється від оподаткування, а одержані ним прибутки вважаються прихованими від оподаткування.

Стаття 134. Об'єкт оподаткування

134.1. Об'єктом оподаткування є:

134.1.1. прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу.

Якщо відповідно до цього розділу передбачено здійснення коригування шляхом збільшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

зменшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);

збільшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Якщо відповідно до цього розділу передбачено здійснення коригування шляхом зменшення фінансового результату до оподаткування, то в цьому разі відбувається:

збільшення від'ємного значення фінансового результату до оподаткування (збитку);

зменшення позитивного значення фінансового результату до оподаткування (прибутку).

Для платників податку, у яких річний дохід від будь-якої діяльності (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, об'єкт оподаткування може визначатися без коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу. Платник податку, у якого річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період не перевищує двадцяти мільйонів гривень, має право прийняти рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, не більше одного разу протягом безперервної сукупності років в кожному з яких виконується цей критерій щодо розміру доходу. Про прийняте рішення платник податку зазначає у податковій звітності з цього податку, що подається за перший рік в такій безперервній сукупності років. В подальші роки такої сукупності коригування фінансового результату також не застосовуються (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років).

Якщо у платника, який прийняв рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці (крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років), визначені відповідно до положень цього розділу, в будь-якому наступному році річний дохід (за вирахуванням непрямих податків), визначений за правилами бухгалтерського обліку за останній річний звітний (податковий) період перевищує двадцять мільйонів гривень, такий платник визначає об'єкт оподаткування починаючи з такого року шляхом коригування фінансового результату до оподаткування на усі різниці, визначені відповідно до положень цього розділу.

Для цілей цього підпункту до річного доходу від будь-якої діяльності, визначеного за правилами бухгалтерського обліку, включається дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), інші операційні доходи, фінансові доходи та інші доходи;

134.1.2. дохід за договорами страхування, визначений згідно з підпунктом 141.1.2 пункту 141.1 статті 141 цього Кодексу;

134.1.3. дохід (прибуток) нерезидента, що підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу, з джерелом походження з України;

134.1.4. дохід операторів, отриманий від діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор з використанням гральних автоматів, що підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 141.5 статті 141 цього Кодексу;

134.1.5. дохід операторів, отриманий від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів, зменшеного на суму виплачених виплат гравцю, що підлягає оподаткуванню згідно з пунктом 141.5 статті 141 цього Кодексу.

Стаття 135. База оподаткування

135.1. Базою оподаткування є грошове вираження об'єкту оподаткування, визначеного згідно із статтею 134 цього Кодексу з урахуванням положень цього Кодексу.

Стаття 136. Ставки податку

136.1. Базова (основна) ставка податку становить 18 відсотків.

136.2. Під час провадження страхової діяльності юридичних осіб резидентів одночасно із ставкою податку на прибуток, визначеною у пункті 136.1 цієї статті, ставки податку на дохід встановлюються у таких розмірах:

136.2.1. 3 відсотки за договорами страхування від об'єкта оподаткування, що визначається у підпункті 141.1.2 пункту 141.1 статті 141 цього Кодексу;

136.2.2. 0 відсотків за договорами з довгострокового страхування життя, договорами добровільного медичного страхування та договорами страхування у межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема договорів страхування додаткової пенсії, та визначених підпунктами 14.1.52, $14.1.52^1$, $14.1.52^2$ і 14.1.116 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

136.3. Ставки 0, 4, 6, 12, 15 і 20 відсотків застосовуються до доходів нерезидентів та прирівняних до них осіб із джерелом їх походження з України у випадках, встановлених пунктом 141.4 статті 141 цього Кодексу.

136.4. Під час провадження букмекерської діяльності, діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор (у тому числі казино) одночасно із ставкою податку на прибуток, визначеною у пункті 136.1 цієї статті, ставка податку на дохід встановлюється у розмірі:

136.4.1. 10 відсотків від доходу, отриманого від діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор з використанням гральних автоматів;

136.4.2. 18 відсотків від доходу, отриманого від букмекерської діяльності, азартних ігор (у тому числі казино), крім доходу, отриманого від азартних ігор з використанням гральних автоматів, зменшеного на суму виплачених виплат гравцю.

136.5. Податок на дохід, визначений як об'єкт оподаткування у підпунктах 134.1.2, 134.1.4, 134.1.5 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, є частиною податку на прибуток.

Стаття 137. Порядок обчислення податку на прибуток підприємств

137.1. Податок нараховується платником самостійно за ставкою, визначеною статтею 136 цього Кодексу, від бази оподаткування, визначеної згідно зі статтею 135 цього Кодексу.

137.2. Податок, що підлягає сплаті до бюджету платниками податку, які провадять страхову діяльність, визначається в порядку, передбаченому пунктом 141.1 статті 141 цього Кодексу.

137.3. Відповідальність за повноту утримання та своєчасність перерахування до бюджету податку, зазначеного в пунктах 57.1 та 57.1^1 статті 57 та 141.4 статті 141 цього Кодексу, покладається на платників податку, які здійснюють відповідні виплати.

137.4. Податковим (звітним) періодом є календарний рік з урахуванням положень, визначених пунктом 57.1 статті 57 цього Кодексу. Податковий (звітний) рік для платників податків починається з першого календарного дня податкового (звітного) року і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) року, крім:

137.4.1. виробників сільськогосподарської продукції, визначеної статтею 209 цього Кодексу, які можуть обрати річний податковий (звітний) період, який починається з 1 липня поточного звітного року і закінчується 30 червня наступного звітного року.

Для цілей оподаткування податком на прибуток до підприємств, основною діяльністю яких є виробництво сільськогосподарської продукції, належать підприємства, дохід яких від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва за попередній податковий (звітний) рік перевищує 50 відсотків загальної суми доходу;

137.4.2. у разі коли особа ставиться на облік контролюючим органом як платник податку протягом податкового (звітного) року, податковий (звітний) рік розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, і закінчується останнім календарним днем такого податкового (звітного) року;

137.4.3. якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітного) року), останнім податковим (звітним) роком вважається період, на який припадає дата ліквідації.

137.5. Податок, що підлягає сплаті до бюджету платниками податку, зменшується на суму нарахованого та сплаченого податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) відповідно до розділу XII цього Кодексу щодо об'єктів нежитлової нерухомості.

Стаття 138. Різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів

138.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму нарахованої амортизації основних засобів або нематеріальних активів відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму уцінки та втрат від зменшення корисності основних засобів або нематеріальних активів, включених до витрат звітного періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта.

138.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму розрахованої амортизації основних засобів або нематеріальних активів відповідно до пункту 138.3 цієї статті;

на суму залишкової вартості окремого об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, визначеної з урахуванням положень цієї статті Кодексу, у разі ліквідації або продажу такого об'єкта;

на суму дооцінки та вигід від відновлення корисності основних засобів або нематеріальних активів в межах попередньо віднесених до витрат уцінки та втрат від зменшення корисності основних засобів або нематеріальних активів відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

138.3. Порядок розрахунку амортизації основних засобів або нематеріальних активів для визначення об'єкта оподаткування

138.3.1. Розрахунок амортизації основних засобів або нематеріальних активів здійснюється відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням обмежень, встановлених підпунктом 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 розділу I цього Кодексу, підпунктами 138.3.2-138.3.4 цього пункту. При такому розрахунку застосовуються методи нарахування амортизації, передбачені національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку, крім «виробничого» методу.

138.3.2. Не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел фінансування:

вартість гудвілу;

витрати на придбання/самостійне виготовлення та ремонт, а також на реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиробничих основних засобів.

Термін «невиробничі основні засоби» означає основні засоби, які не використовуються в господарській діяльності платника податку.

138.3.3. Мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів:

Групи	**Мінімально допустимі строки корисного використання, років**
група 1 - земельні ділянки	-
група 2 - капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом	15
група 3 - будівлі	20
споруди	15
передавальні пристрої	10
група 4 - машини та обладнання	5
З них:	
електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та/або програм, які визнаються нематеріальним активом), інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модулі,	

модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує 2500 гривень	2
група 5 - транспортні засоби	5
група 6 - інструменти, прилади, інвентар, меблі	4
група 7 - тварини	6
група 8 - багаторічні насадження	10
група 9 - інші основні засоби	12
група 10 - бібліотечні фонди, збереження Національного архівного фонду України	-
група 11 - малоцінні необоротні матеріальні активи	-
група 12 - тимчасові (нетитульні) споруди	5
група 13 - природні ресурси	-
група 14 - інвентарна тара	6
група 15 - предмети прокату	5
група 16 - довгострокові біологічні активи	7

Мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів використовуються з урахуванням наступного.

У разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів в бухгалтерському обліку менше ніж мінімально допустимі строки амортизації основних засобів та інших необоротних активів, то для розрахунку амортизації використовуються строки, встановлені цим підпунктом.

У разі коли строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів в бухгалтерському обліку дорівнюють або є більшими, ніж ті, що встановлені цим підпунктом, то для розрахунку амортизації використовуються строки корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів, встановлені в бухгалтерському обліку.

138.3.4. Строки нарахування амортизації нематеріальних активів:

Групи	**Строк дії права користування**
група 1 - права користування природними ресурсами (право користування надрами, іншими ресурсами природного середовища, геологічною та іншою інформацією про природне середовище)	Відповідно до правовстановлюючого документа
група 2 - права користування майном (право користування земельною ділянкою, крім права постійного користування земельною ділянкою відповідно до закону, право користування будівлею, право на оренду приміщень тощо)	Відповідно до правовстановлюючого документа
група 3 - права на комерційні позначення (права на торговельні марки (знаки для товарів і послуг), комерційні (фірмові) найменування тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті	Відповідно до правовстановлюючого документа
група 4 - права на об'єкти промислової власності (право на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, сорти рослин, породи тварин, компонування (топографії) інтегральних мікросхем, комерційні таємниці, в тому числі ноу-хау, захист від недобросовісної конкуренції тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті	Відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 5 років
група 5 - авторське право та суміжні з ним права (право на літературні, художні, музичні твори, комп'ютерні програми, програми для електронно-обчислювальних машин, компіляції даних (баз даних), фонограми, відеограми, передач (програми) організацій мовлення тощо), крім тих, витрати на придбання яких визнаються роялті	Відповідно до правовстановлюючого документа, але не менш як 2 роки
група 6 - інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, використання економічних та інших привілеїв тощо)	Відповідно до правовстановлюючого документа

Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк корисного використання визначається платником податку самостійно, але не може становити менше двох та більше 10 років.

Стаття 139. Різниці, що виникають при формуванні резервів (забезпечень)

139.1. Забезпечення для відшкодування наступних (майбутніх) витрат

139.1.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму витрат на формування резервів та забезпечень для відшкодування наступних (майбутніх) витрат (крім забезпечень на відпустки працівникам та інші виплати, пов'язані з оплатою праці, та резервів, визначених пунктами 139.2-139.3 цієї статті) відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

139.1.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму витрат (крім оплати відпусток працівникам та інші виплати, пов'язані з оплатою праці, та резервів, визначених пунктами 139.2-139.3 цієї статті), які відшкодовані за рахунок резервів та забезпечень сформованих відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму коригування (зменшення) резервів та забезпечень для відшкодування наступних (майбутніх) витрат (крім забезпечень на відпустки працівникам та інші виплати, пов'язані з оплатою праці, та резервів, визначених пунктами 139.2-139.3 цієї статті), на яку збільшився фінансовий результат до оподаткування відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

139.2. Резерв сумнівних боргів

139.2.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму витрат на формування резерву сумнівних боргів відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму витрат від списання дебіторської заборгованості, яка не відповідає ознакам, визначеним підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, понад суму резерву сумнівних боргів.

139.2.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується на суму коригування (зменшення) резерву сумнівних боргів, на яку збільшився фінансовий результат до оподаткування відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

139.3. Резерви банків та небанківських фінансових установ

139.3.1. Банки та небанківські фінансові установи, крім страхових компаній, недержавних пенсійних фондів, корпоративних інвестиційних фондів та адміністраторів недержавних пенсійних фондів, визнають для оподаткування резерв, сформований у зв'язку із знеціненням (зменшенням корисності) активів згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності з урахуванням вимог підпунктів 139.3.2-139.3.4 цього пункту.

139.3.2. Використання резерву у зв'язку із припиненням визнання активу згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності не змінює фінансовий результат до оподаткування, крім випадків, визначених підпунктами 139.3.3 та 139.3.4 цього пункту.

139.3.3. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

1) на перевищення розміру резерву станом на кінець податкового (звітного) періоду, над лімітом, який визначається як менша з двох величин:

а) 20 відсотків (на період з 1 січня 2015 року до 31 грудня 2015 року - 30 відсотків, на період з 1 січня 2016 року до 31 грудня 2016 року - 25 відсотків) сукупної балансової вартості активів, знецінення яких визнається шляхом формування резерву, збільшеної на суму резерву за такими активами згідно з даними фінансової звітності за звітний період;

б) величина кредитного ризику за активами, визначена на кінець звітного (податкового) періоду відповідно до вимог органу, що регулює діяльність банків, або органу, що регулює діяльність небанківських фінансових установ.

У разі якщо орган, що регулює діяльність банків, або орган, що регулює діяльність небанківських фінансових установ, не встановлює вимог до визначення кредитного ризику, ліміт визначається згідно з пунктом «а» цієї частини підпункту.

Коригування фінансового результату до оподаткування звітного періоду не здійснюється у розмірі зазначеного перевищення резерву, що виникло у попередніх звітних (податкових) періодах;

2) на суму використання резерву для списання (відшкодування) активу, який не відповідає ознакам, визначеним підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, крім суми, що списується за рахунок тієї частини резерву, на яку збільшувався фінансовий результат до оподаткування у зв'язку з перевищенням над лімітом.

139.3.4. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

1) на суму списання активу, який відповідає ознакам, визначеним підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, у розмірі, що відшкодовується за рахунок тієї частини резерву, на яку збільшувався фінансовий результат до оподаткування у зв'язку з перевищенням над лімітом;

2) на суму списання у попередніх звітних періодах активу, який у звітному періоді набув ознак, визначених підпунктом 14.1.11 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

3) на суму зменшення витрат від розформування (зменшення) тієї частини резерву, на яку збільшувався фінансовий результат до оподаткування у зв'язку з перевищенням над лімітом;

4) на суму доходів (зменшення витрат) від погашення заборгованості, списаної за рахунок тієї частини резерву, на яку збільшувався фінансовий результат до оподаткування у зв'язку з перевищенням над лімітом.

139.3.5. Коригування фінансового результату до оподаткування у зв'язку із створенням та використанням банками та небанківськими фінансовими установами резервів (забезпечень), у тому числі за наданими зобов'язаннями з кредитування, гарантіями, поручительствами, акредитивами, акцептами, авалями, крім резервів, зазначених у попередніх підпунктах цього пункту, здійснюється у порядку, встановленому пунктом 139.1 цієї статті.

Стаття 140. Різниці, які виникають при здійсненні фінансових операцій

140.1. Оподаткування процентів за борговими зобов'язаннями

Під борговими зобов'язаннями для цілей даного пункту слід розуміти зобов'язання за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язання за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення.

140.2. Для платника податку, у якого сума боргових зобов'язань, визначених в пункті 140.1 цієї статті, що виникли за операціями з пов'язаними особами-нерезидентами, перевищує суму власного капіталу більш ніж в 3, 5 рази (для фінансових установ та компаній, що займаються виключно лізинговою діяльністю, більш ніж в 10 разів), фінансовий результат до оподаткування збільшується на суму перевищення нарахованих у бухгалтерському обліку процентів за кредитами, позиками та іншими борговими зобов'язаннями над 50 відсотками суми фінансового результату до оподаткування, фінансових витрат та суми амортизаційних відрахувань за даними фінансової звітності звітного податкового періоду, в якому здійснюється нарахування таких процентів.

Сума боргових зобов'язань та власного капіталу для цілей цього пункту визначається як середнє арифметичне значень боргових зобов'язань та власного капіталу на початок та кінець звітного податкового періоду з урахуванням процентів, зазначених у пункті 140.3 цієї статті.

140.3. Проценти, які перевищують суму обмеження, визначеного пунктом 140.2 цієї статті, які збільшили фінансовий результат до оподаткування, зменшують фінансовий результат до оподаткування майбутніх звітних податкових періодів у сумі, зменшеній щорічно на 5 відсотків до повного її погашення з урахуванням обмежень, встановлених пунктом 140.2 цієї статті.

140.4. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

140.4.1. на суму нарахованих доходів від участі в капіталі інших платників податку на прибуток підприємств та у вигляді дивідендів, які підлягають виплаті на його користь від інших платників цього податку;

140.4.2. на суму від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років. Положення зазначеного пункту застосовуються з урахуванням пункту 3 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» цього Кодексу;

140.4.3. на суму уцінки, врахованої у фінансовому результаті до оподаткування у поточному податковому (звітному) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

140.5. Фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується:

140.5.1. на суму перевищення звичайних цін над договірною (контрактною) вартістю реалізованих товарів (робіт, послуг) при здійсненні контрольованих операцій у випадках, визначених статтею 39 цього Кодексу;

140.5.2. на суму перевищення договірної (контрактної) вартості придбаних товарів (робіт, послуг) над звичайною ціною при здійсненні контрольованих операцій у випадках, визначених статтею 39 цього Кодексу;

140.5.3. на суму втрат від інвестицій в асоційовані, дочірні та спільні підприємства, розрахованих за методом участі в капіталі або методом пропорційної консолідації;

140.5.4. на суму 30 відсотків вартості товарів, у тому числі необоротних активів, робіт та послуг (крім зазначених у пункті 140.2 та у підпункті 140.5.5 цього пункту та операцій, які визнані контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу), придбаних у:

неприбуткових установ та організацій, крім бюджетних установ;

нерезидентів (в тому числі нерезидентів - пов'язаних осіб), що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу.

Вимоги цього підпункту можуть не застосовуватися платником податку, якщо:

операція є контрольованою та сума таких витрат відповідає рівню звичайних цін, що обґрунтовано у звіті про контрольовані операції та відповідній документації, що подаються відповідно до статті 39 цього Кодексу; або операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податків за правилами звичайних цін відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту;

140.5.5. на суму витрат по нарахуванню роялті на користь нерезидента, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності за рік, що передує звітному, а для банків - в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу від операційної діяльності (за вирахуванням податку на додану вартість) за рік, що передує звітному.

Вимоги цього підпункту можуть не застосовуватися платником податку, якщо:

операція є контрольованою та сума таких витрат відповідає рівню звичайних цін, що обґрунтовано у звіті про контрольовані операції та відповідній документації, що подаються відповідно до статті 39 цього Кодексу; або операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податків за правилами звичайних цін відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту;

140.5.6. на суму витрат по нарахуванню роялті на користь нерезидента, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності за рік, що передує звітному (крім суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України «Про телебачення і радіомовлення»), а для банків — в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу від операційної діяльності (за вирахуванням податку на додану вартість) за рік, що передує звітному.

Вимоги цього підпункту можуть не застосовуватися платником податку, якщо:

операція є контрольованою та сума таких витрат відповідає рівню звичайних цін, що обґрунтовано у звіті про контрольовані операції та відповідній документації, що подаються відповідно до статті 39 цього Кодексу; або операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податків за правилами звичайних цін відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту;

140.5.7. на суму витрат по нарахуванню роялті у повному обсязі, якщо роялті нараховані на користь:

1) нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

2) нерезидента, який не є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) роялті, за виключенням випадків, коли бенефіціар (фактичний власник) надав право отримувати роялті іншим особам;

3) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності щодо яких вперше виникли у резидента України.

У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку;

4) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню у відношенні роялті в державі, резидентом якої він є;

5) особи, яка сплачує податок у складі інших податків, крім фізичних осіб, які оподатковуються в порядку, встановленому розділом IV цього Кодексу;

6) юридичної особи, яка відповідно до цього Кодексу звільнена від сплати цього податку чи сплачує цей податок за ставкою, іншою, ніж встановлена в пункті 136.1 статті 136 цього Кодексу.

Вимоги цього підпункту можуть не застосовуватися платником податку, якщо:

операція є контрольованою та сума роялті відповідає рівню звичайних цін, що обґрунтовано у звіті про контрольовані операції та відповідній документації, що подаються відповідно до статті 39 цього Кодексу;

або

операція не є контрольованою та сума роялті підтверджується платником податків за правилами звичайних цін відповідно до процедури, встановленої статтею 39 цього Кодексу, але без подання звіту;

140.5.8. на суму відсотків та дооцінки, врахованих у фінансовому результаті до оподаткування у поточному податковому (звітному) періоді на інструменти власного капіталу, перекласифіковані у фінансові зобов'язання відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

140.5.9. на суму коштів або вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, перерахованих (переданих) протягом звітного (податкового) року, наданих неприбутковим установам та організаціям, визначеним у підпунктах 1, 2 підпункту 133.1.1 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу, що перевищують чотири відсотки оподатковуваного прибутку попереднього звітного року.

Стаття 141. Особливості оподаткування окремих видів діяльності та операцій

141.1. Особливості оподаткування страховика

141.1.1. Страховики сплачують податок на прибуток за ставкою, визначеною відповідно до пункту 136.1 статті 136 цього розділу, та податок на дохід за ставкою, визначеною відповідно до підпунктів 136.2.1 та 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 цього Кодексу.

Нарахований страховиком податок на дохід за ставкою, визначеною в підпункті 136.2.1 пункту 136.2 статті 136 цього Кодексу, є різницею, яка зменшує фінансовий результат до оподаткування такого страховика.

141.1.2. Об'єкт оподаткування страховика, до якого застосовується ставка, визначена відповідно до підпунктів 136.2.1 та 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 цього Кодексу, розраховується як сума страхових платежів, страхових внесків, страхових премій, нарахованих за договорами страхування і перестрахування. При цьому страхові платежі, страхові внески, страхові премії за договорами співстрахування включаються до складу об'єкта оподаткування страховика тільки в розмірі його частки страхової премії, передбаченої договором співстрахування.

141.1.3. Фінансовий результат до оподаткування страховика збільшується:

на суму витрат на формування страхових резервів (технічних або математичних) відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму коригування (зменшення) страхових резервів (технічних або математичних) відповідно до методики, яка визначається Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику (далі - Методика).

141.1.4. Фінансовий результат до оподаткування страховика зменшується:

на суму коригування (зменшення) страхових резервів (технічних або математичних), на яку збільшився фінансовий результат до оподаткування відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму страхового резерву (технічного або математичного) сформованого в розмірі та порядку, передбаченому Методикою.

141.1.5. Коригування фінансового результату до оподаткування у зв'язку із створенням та використанням страховиками інших резервів (забезпечень), ніж зазначені у підпункті 141.1.4 пункту 141.1, здійснюється у порядку, встановленому пунктом 139.1 статті 139 цього Кодексу.

141.2. Різниці щодо операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, а також операцій з інвестиційною нерухомістю і біологічними активами, які оцінюються за справедливою вартістю

141.2.1. Фінансовий результат до оподаткування збільшується:

на суму від'ємного фінансового результату від продажу або іншого відчуження цінних паперів, відображеного у складі фінансового результату до оподаткування податкового (звітного) періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

на суму уцінки цінних паперів (крім державних цінних паперів або облігацій місцевих позик), інвестиційної нерухомості і біологічних активів, які оцінюються за справедливою вартістю, відображених у складі фінансового результату до оподаткування податкового (звітного) періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, що перевищує суму раніше проведеної дооцінки таких активів.

141.2.2. Фінансовий результат до оподаткування зменшується:

на суму позитивного фінансового результату від продажу або іншого відчуження цінних паперів, відображеного у складі фінансового результату до оподаткування податкового (звітного) періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

141.2.3. Платники податку окремо визначають загальний фінансовий результат за операціями з продажу або іншого відчуження цінних паперів звітного періоду відповідно до національних або міжнародних стандартів фінансової звітності.

141.2.4. Якщо за результатами звітного періоду отримано від'ємний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума збитків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій, не врахованого у попередніх податкових періодах, перевищує загальну суму прибутків від таких операцій), сума такого від'ємного значення загального фінансового результату за операціями з продажу або іншого відчуження цінних паперів зменшує загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів наступних податкових (звітних) періодів, що наступають за податковим (звітним) періодом виникнення зазначеного від'ємного значення фінансового результату.

141.2.5. Якщо за результатами звітного періоду платником податку отримано позитивний загальний фінансовий результат від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів (загальна сума прибутків від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів перевищує загальну суму збитків від таких операцій, з урахуванням суми від'ємного фінансового результату від таких операцій, не врахованого у попередніх податкових періодах), сума позитивного загального фінансового результату від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів збільшує фінансовий результат до оподаткування податкового (звітного) періоду платника податку.

141.2.6. Положення цього пункту не поширюються на:

1) операції платників податку з розміщення, погашення, викупу та наступного продажу, конвертації цінних паперів власного випуску, а також векселедавців, заставодавців та інших осіб, що видали неемісійний цінний папір, під час видачі та погашення таких цінних паперів;

2) операції РЕПО, операції з врахування векселів, інші операції з цінними паперами, які відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку визнаються кредитними;

3) операції з деривативами.

141.3. Оподаткування прибутку, отриманого платником податку в умовах дії угоди про розподіл продукції, здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених розділом XVIII цього Кодексу.

141.4. Особливості оподаткування нерезидентів

141.4.1. Доходи, отримані нерезидентом із джерелом їх походження з України, оподатковуються в порядку і за ставками, визначеними цією статтею. Для цілей цього пункту такими доходами є:

а) проценти, дисконтні доходи, що сплачуються на користь нерезидента, у тому числі проценти за позиками та борговими зобов'язаннями, випущеними (виданими) резидентом;

б) дивіденди, які сплачуються резидентом;

в) роялті;

г) фрахт та доходи від інжинірингу;

ґ) лізингова/орендна плата, що вноситься резидентами або постійними представництвами на користь нерезидента - лізингодавця/орендодавця за договорами оперативного лізингу/оренди;

д) доходи від продажу нерухомого майна, розташованого на території України, яке належить нерезиденту, у тому числі майна постійного представництва нерезидента;

е) прибуток від здійснення операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, деривативів або інших корпоративних прав, визначений відповідно до цього розділу;

є) доходи, отримані від провадження спільної діяльності на території України, доходи від здійснення довгострокових контрактів на території України;

ж) винагорода за провадження нерезидентами або уповноваженими ними особами культурної, освітньої, релігійної, спортивної, розважальної діяльності на території України;

з) брокерська, комісійна або агентська винагорода, отримана від резидентів або постійних представництв інших нерезидентів стосовно брокерських, комісійних або агентських послуг, наданих нерезидентом або його постійним представництвом на території України на користь резидентів;

и) внески та премії на страхування або перестрахування ризиків в Україні (у тому числі страхування ризиків життя) або страхування резидентів від ризиків за межами України;

і) доходи, одержані від діяльності у сфері розваг (крім діяльності з проведення лотереї);

ї) доходи у вигляді благодійних внесків та пожертвувань на користь нерезидентів;

й) інші доходи від провадження нерезидентом (постійним представництвом цього або іншого нерезидента) господарської діяльності на території України, крім доходів у вигляді виручки або інших видів компенсації вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, переданих, виконаних, наданих резиденту від такого нерезидента (постійного представництва), у тому числі вартості послуг із міжнародного зв'язку чи міжнародного інформаційного забезпечення.

141.4.2. Резидент або постійне представництво нерезидента, що здійснюють на користь нерезидента або уповноваженої ним особи (крім постійного представництва нерезидента на території України) будь-яку виплату з доходу з джерелом його походження з України, отриманого таким нерезидентом від провадження господарської діяльності (у тому числі на рахунки нерезидента, що ведуться в національній валюті), утримують податок з таких доходів, зазначених у підпункті 141.4.1 цього пункту, за ставкою в розмірі 15 відсотків (крім доходів, зазначених у підпунктах 141.4.3-141.4.6 цього пункту) їх суми та за їх рахунок, який сплачується до бюджету під час такої виплати, якщо інше не передбачено положеннями міжнародних договорів України з країнами резиденції осіб, на користь яких здійснюються виплати, що набрали чинності.

141.4.3. Прибутки нерезидентів, отримані у вигляді доходів від безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов'язань, оподатковуються за ставкою, встановленою пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу, з урахуванням того, що:

базою оподаткування є прибуток, який розраховується як різниця між номінальною вартістю безпроцентних (дисконтних) цінних паперів, сплаченою або нарахованою їх емітентом, та ціною їх придбання на первинному чи вторинному фондовому ринку;

з метою здійснення податкового контролю придбання або продаж зазначених у цьому підпункті цінних паперів може здійснюватися від імені та за рахунок нерезидента виключно його постійним представництвом або резидентом, який працює від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента;

зазначені резидент або постійне представництво нерезидента несуть відповідальність за повноту та своєчасність нарахування та внесення до бюджету податків, що справляються під час виплати нерезиденту доходів від володіння процентними або безпроцентними (дисконтними) цінними паперами. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, встановлює порядок надання резидентами або постійними представництвами нерезидента розрахунку податкових зобов'язань нерезидентів та звітів про справляння та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених цим пунктом.

Резиденти, які працюють від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента на ринку процентних або безпроцентних (дисконтних) облігацій чи казначейських зобов'язань, самостійно подають контролюючому органу за своїм місцезнаходженням розрахунок (звіт) про справляння та внесення до відповідного бюджету податків, встановлених цим пунктом.

141.4.4. Сума фрахту, що сплачується резидентом нерезиденту за договорами фрахту, оподатковується за ставкою 6 відсотків у джерела виплати таких доходів за рахунок цих доходів. При цьому:

базою оподаткування є базова ставка такого фрахту;

особами, уповноваженими справляти податок та вносити його до бюджету, є резидент, який виплачує такі доходи, незалежно від того, чи є він платником податку, а також суб'єктом спрощеного оподаткування.

141.4.5. Страховики або інші резиденти, які здійснюють страхові платежі (страхові внески, страхові премії) та страхові виплати (страхові відшкодування) у межах договорів страхування або перестрахування ризиків, у тому числі страхування життя на користь нерезидентів, зобов'язані оподатковувати суми, що перераховуються, таким чином:

у межах договорів із обов'язкових видів страхування, за якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь фізичних осіб - нерезидентів, а також за договорами страхування у межах системи міжнародних договорів «Зелена карта», а також за договорами страхування пасажирських перевезень цивільної авіації - за ставкою 0 відсотків;

у межах договорів страхування ризиків за межами України, за якими страхові виплати (страхові відшкодування) здійснюються на користь нерезидентів, крім ризиків, зазначених в абзаці другому цього пункту, - за ставкою 4 відсотки суми, що перераховуються, за власний рахунок страховика у момент здійснення перерахування такої суми;

під час укладання договорів страхування або перестрахування ризику безпосередньо із страховиками та перестраховиками-нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких відповідає вимогам, установленим національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (у тому числі через або за посередництвом перестрахових брокерів, які в порядку, визначеному такою національною комісією, підтверджують, що перестрахування здійснено в перестраховика, рейтинг фінансової надійності (стійкості) якого відповідає вимогам, установленим зазначеною національною комісією), - за ставкою 0 відсотків;

в інших випадках, ніж зазначені в абзацах другому - четвертому цього пункту, - за ставкою 12 відсотків суми таких платежів (виплат) за власний рахунок у момент здійснення перерахування таких виплат.

141.4.6. Резиденти, які здійснюють виплати нерезидентам за виробництво та/або розповсюдження реклами, під час такої виплати сплачують податок за ставкою 20 відсотків суми таких виплат за власний рахунок.

141.4.7. Суми прибутків нерезидентів, які провадять свою діяльність на території України через постійне представництво, оподатковуються в загальному порядку. При цьому таке постійне представництво прирівнюється з метою оподаткування до платника податку, який провадить свою діяльність незалежно від такого нерезидента.

У разі якщо нерезидент провадить свою діяльність в Україні та за її межами і при цьому не визначає прибуток від своєї діяльності, що ведеться ним через постійне представництво в Україні, сума прибутку, що підлягає оподаткуванню в Україні, визначається на підставі складення нерезидентом окремого балансу фінансово-господарської діяльності, погодженого з контролюючим органом за місцезнаходженням постійного представництва.

У разі неможливості визначити шляхом прямого підрахування прибуток, отриманий нерезидентами з джерелом його походження з України, оподатковуваний прибуток визначається контролюючим органом як різниця між доходом та витратами, визначеними шляхом застосування до суми отриманого доходу коефіцієнта 0,7.

141.4.8. Резиденти, які надають агентські, довірчі, комісійні та інші подібні послуги з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок і на користь тільки певного нерезидента (в тому числі проведення переговорів щодо суттєвих умов та/або укладення договорів з іншими резидентами від імені і на його користь), під час виплати такому нерезиденту утримують і перераховують до відповідного бюджету податок із доходу, отриманого таким нерезидентом із джерел в Україні, визначений у порядку, передбаченому для оподаткування прибутків нерезидентів, що провадять діяльність на території України через постійне представництво. При цьому такі резиденти не підлягають додатковій реєстрації в контролюючих органах як платники податку.

Положення цього пункту не поширюються на випадки надання резидентами агентських, довірчих, комісійних та інших подібних посередницьких послуг з продажу чи придбання товарів, робіт, послуг за рахунок і на користь нерезидентів у випадку, якщо вони надають зазначені послуги в рамках своєї основної (звичайної) діяльності.

141.4.9. Під час укладення договорів з нерезидентами не дозволяється включення до них податкових застережень, згідно з якими підприємства, що виплачують доходи, беруть на себе зобов'язання щодо сплати податків на доходи нерезидентів.

Суми податку на прибуток, отриманий з іноземних джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном, зараховуються під час сплати ними податку в Україні. При цьому зарахуванню підлягає сума податку, розрахована за правилами, встановленими цим розділом.

Розмір зарахованих сум податку з іноземних джерел протягом податкового (звітного) періоду не може перевищувати суми податку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку протягом такого періоду.

Не підлягають зарахуванню у зменшення податкових зобов'язань такі податки, сплачені в інших країнах:

податок на капітал/майно та приріст капіталу;

поштові податки;

податки на реалізацію (продаж);

інші непрямі податки незалежно від того, підпадають вони під категорію прибуткових податків чи оподатковуються іншими податками згідно із законодавством іноземних держав.

Зарахування сплачених за митним кордоном України сум податку здійснюється за умови подання письмового підтвердження контролюючого органу іншої держави щодо факту сплати такого податку та за наявності чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування доходів.

Для цілей цієї статті під терміном «нерезиденти, що мають офшорний статус» розуміються нерезиденти, розташовані на території офшорних зон, крім нерезидентів, які надали платнику податку виписку із правоустановчих документів, легалізовану відповідною консульською установою України, що свідчить про звичайний (неофшорний) статус такого нерезидента. У разі існування договорів, визначених абзацом першим цього пункту, платник податку зазначає про наявність такої виписки у поясненні до податкової декларації.

141.5. Особливості оподаткування букмекерської діяльності, діяльності з випуску та проведення лотерей, азартних ігор (у тому числі казино)

141.5.1. Суб'єкти, що здійснюють букмекерську діяльність, діяльність з випуску та проведення лотерей, азартних ігор (у тому числі казино) одночасно з податком на прибуток за ставкою, визначеною у пункті 136.1 статті 136 цього Кодексу, сплачують податок на дохід за ставками, визначеними у підпунктах 136.4.1, 136.4.2 пункту 136.4 статті 136 цього Кодексу.

Нарахований суб'єктом, що здійснює букмекерську діяльність, організацію та проведення азартних ігор (у тому числі казино), податок на дохід за ставками, визначеними в підпунктах 136.4.1, 136.4.2 пункту 136.4 статті 136 цього Кодексу, не є різницею та не зменшує фінансовий результат до оподаткування такого суб'єкта.

141.6. Особливості оподаткування інститутів спільного інвестування та суб'єктів недержавного пенсійного забезпечення

141.6.1. Звільняються від оподаткування кошти спільного інвестування, а саме: кошти, внесені засновниками корпоративного фонду, кошти та інші активи, залучені від учасників інституту спільного інвестування, доходи від здійснення операцій з активами інституту спільного інвестування, доходи, нараховані за активами інституту спільного інвестування, та інші доходи від діяльності інституту спільного інвестування (відсотки за позиками, орендні (лізингові) платежі, роялті тощо).

141.6.2. Звільняються від оподаткування суми коштів у вигляді внесків, які надходять до платників податку, що здійснюють недержавне пенсійне забезпечення відповідно до закону, від вкладників пенсійних фондів, вкладників пенсійних депозитних рахунків та осіб, які уклали договори страхування відповідно до Закону України «Про недержавне пенсійне забезпечення», а також осіб, які уклали договори страхування ризику настання інвалідності або смерті учасника недержавного пенсійного фонду відповідно до зазначеного Закону.

141.7. Особливості оподаткування витрат на недержавне пенсійне забезпечення

Платник податку, який здійснює виплати на користь своїх працівників як внески до недержавних пенсійних фондів відповідно до укладених договорів, має право включити до складу витрат кожного податкового (звітного) періоду (наростаючим підсумком) суму таких внесків у повному обсязі.

Стаття 142. Звільнення від оподаткування

142.1. Звільняється від оподаткування прибуток підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх повною власністю, отриманий від продажу (постачання) товарів, виконання робіт і надання послуг, крім підакцизних товарів, послуг із поставки підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку здійснювати постачання товарів від імені та за дорученням іншої особи без передачі права власності на такі товари, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який видається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього Кодексу.

Підприємства та організації, на які поширюється дія цього пункту, реєструються у відповідному контролюючому органі в порядку, передбаченому для платників цього податку»;

32) у пункті 164.2 статті 164:

підпункт 164.2.8 викласти у такій редакції:

«164.2.8. пасивні доходи (крім зазначених у підпункті 165.1.41 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу), доходи у вигляді виграшів, призів»;

підпункт 164.2.16 викласти в такій редакції:

«164.2.16. сума пенсійних внесків у межах недержавного пенсійного забезпечення відповідно до закону, страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), у тому числі, за договорами добровільного медичного страхування та за договором страхування додаткової пенсії, внесків на пенсійні вклади, внесків до фонду банківського управління, сплачена будь-якою особою - резидентом за платника податку чи на його користь, крім сум, що сплачуються:

а) особою-резидентом, що визначається вигодонабувачем (бенефіціаром) за такими договорами;

б) одним із членів сім'ї першого ступеня споріднення платника податку;

в) роботодавцем-резидентом за свій рахунок за договорами недержавного пенсійного забезпечення платника податку, якщо така сума не перевищує 15 відсотків нарахованої цим роботодавцем суми заробітної плати платнику податку протягом кожного звітного податкового місяця, за який сплачується пенсійний внесок, внесків до фондів банківського управління, але не більш як п'яти розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом про Державний бюджет України на відповідний рік, у розрахунку за місяць за сукупністю таких внесків»;

у підпункті 164.2.17:

в абзаці другому підпункту «б» слова та цифри «згідно із розділом III цього Кодексу» виключити;

підпункт «д» викласти у такій редакції:

«д) основної суми боргу (кредиту) платника податку, прощеного (анульованого) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності, у разі якщо його сума перевищує 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року. Кредитор зобов'язаний повідомити платника податку - боржника шляхом направлення рекомендованого листа з повідомленням про вручення або шляхом укладення відповідного договору, або надання повідомлення боржнику під підпис особисто про прощення (анулювання) боргу та включити суму прощеного (анульованого) боргу до податкового розрахунку суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, за підсумками звітного періоду, у якому такий борг було прощено. Боржник самостійно сплачує податок з таких доходів та відображає їх у річній податковій декларації. У разі неповідомлення кредитором боржника про прощення (анулювання) боргу у порядку, визначеному цим підпунктом, такий кредитор зобов'язаний виконати всі обов'язки податкового агента щодо доходів, визначених цим підпунктом»;

підпункт 164.2.19 викласти в такій редакції:

«164.2.19. суми пенсій (включаючи суму їх індексації, нараховану відповідно до закону) або щомісячного довічного грошового утримання, отримуваних платником податку з Пенсійного фонду України чи бюджету згідно із законом, якщо їх розмір перевищує три розміри мінімальної заробітної плати (у розрахунку на місяць), встановленої на 1 січня звітного податкового року, - у частині такого перевищення, а також пенсій з іноземних джерел, якщо згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, такі пенсії підлягають оподаткуванню чи не оподатковуються в країні їх виплати»;

33) у статті 165:

у пункті 165.1:

підпункт 165.1.46 виключити;

доповнити підпунктом 165.1.55 такого змісту:

«165.1.55. основна сума боргу (кредиту) платника податку, прощеного (анульованого) кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності у сумі, що не перевищує 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року»;

34) у статті 167:

пункт 167.1 викласти у такій редакції:

«167.1. Ставка податку становить 15 відсотків бази оподаткування щодо доходів, нарахованих (виплачених, наданих) (крім випадків, визначених у пунктах 167.2-167.6 цієї статті) у тому числі, але не виключно у формі заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику у зв'язку з трудовими відносинами та за цивільно-правовими договорами, якщо база оподаткування для місячного оподатковуваного доходу не перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року (далі у цьому пункті мінімальна заробітна плата).

Якщо база оподаткування, яка визначена з урахуванням норм пункту 164.6 статті 164 цього розділу щодо доходів, зазначених в абзаці першому цього пункту, в календарному місяці перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати, до суми такого перевищення застосовується ставка 20 відсотків.

Платники податку, які подають податкові декларації за податковий (звітний) рік згідно із статтями 177 і 178 цього розділу, застосовують ставку 20 відсотків до частини середньомісячного річного оподатковуваного доходу, що перевищує десятикратний розмір мінімальної заробітної плати. Розмір середньомісячного річного оподатковуваного доходу розраховується як сума загальних місячних оподатковуваних доходів, зазначених в абзаці першому цього пункту, поділена на кількість календарних місяців, протягом яких платником податку було одержано такі доходи у податковому (звітному) році, за який здійснюється декларування.

Встановлені в абзацах першому - сьомому цього пункту ставки податків не застосовуються до доходів, визначених у пунктах 167.2-167.6 цієї статті»;

пункт 167.3 викласти у такій редакції:

«167.3. Ставка податку становить подвійний розмір ставки, визначеної абзацом першим пункту 167.1 цієї статті, бази оподаткування щодо доходів, нарахованих як виграш чи приз (крім виграшів, призів у лотерею) на користь резидентів або нерезидентів.

Як виняток з абзацу першого цього пункту грошові виграші у спортивних змаганнях (крім винагород спортсменам - чемпіонам України, призерам спортивних змагань міжнародного рівня, у тому числі спортсменам-інвалідам, визначених у підпункті «б» підпункту 165.1.1 пункту 165.1 статті 165 цього Кодексу) оподатковуються за ставками, визначеними у пункті 167.1 цієї статті»;

пункт 167.4 виключити;

пункт 167.5 викласти у такій редакції:

«167.5. Ставки податку на пасивні доходи до бази оподаткування встановлюються у таких розмірах:

167.5.1. 20 відсотків - для пасивних доходів, у тому числі нарахованих у вигляді дивідендів по акціях та/або інвестиційних сертифікатах, що виплачуються інститутами спільного інвестування (крім зазначених у підпункті 167.5.2 цього пункту);

167.5.2. 5 відсотків - для доходів у вигляді дивідендів по акціях та корпоративних правах, нарахованих резидентами - платниками податку на прибуток підприємств (крім доходів у вигляді дивідендів по акціях, інвестиційних сертифікатах, які виплачуються інститутами спільного інвестування);

167.5.3. у цьому розділі термін «пасивні доходи» означає такі доходи:

проценти на поточний або депозитний (вкладний) банківський рахунок;

проценти на вклад (депозит) у кредитних спілках;

інші проценти (у тому числі дисконтні доходи);

процентний або дисконтний дохід за іменним ощадним (депозитним) сертифікатом;

плата (відсотки), що розподіляється відповідно до пайових членських внесків членів кредитної спілки;

дохід, який виплачується компанією, що управляє активами інституту спільного інвестування, на розміщені активи відповідно до закону, включаючи дохід, що виплачується (нараховується) емітентом у результаті викупу (погашення) цінних паперів інституту спільного інвестування, який визначається як різниця між сумою, отриманою від викупу, та сумою коштів або вартістю майна, сплаченою платником податку продавцю (у тому числі емітенту) у зв'язку з придбанням таких цінних паперів, як компенсація їх вартості;

дохід за іпотечними цінними паперами (іпотечними облігаціями та сертифікатами) відповідно до закону;

відсотки (дисконт), отриманий власником облігації від їх емітента відповідно до закону;

дохід за сертифікатом фонду операцій з нерухомістю та дохід, отриманий платником податку у результаті викупу (погашення) управителем сертифікатів фонду операцій з нерухомістю в порядку, визначеному в проспекті емісії сертифікатів;

інвестиційний прибуток, включаючи прибуток від операцій з облігаціями внутрішніх державних позик, у тому числі від зміни курсу іноземної валюти;

роялті;

дивіденди»;

доповнити пунктом 167.6 такого змісту:

«167.6. Ставка податку може становити інший розмір, визначений цим розділом»;

35) у статті 170:

у підпункті 170.1.4 пункту 170.1 слова «їх виплати за їх рахунок» замінити словами і цифрами «їх нарахування (виплати) за ставками, визначеними пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу»;

у підпункті 170.2.9 пункту 170.2 слова та цифри «за ставками, визначеними пунктом 167.1» замінити словами та цифрами «за ставкою, визначеною підпунктом 167.5.1 пункту 167.5»;

у підпункті 170.3.1 пункту 170.3 слова та цифри «за ставками, визначеними пунктом 167.1» замінити словами та цифрами «за ставкою, визначеною підпунктом 167.5.1 пункту 167.5»;

у підпункті 170.4.3 пункту 170.4 слова та цифри «за ставкою, визначеною в абзаці першому пункту 167.1» замінити словами і цифрами «за ставкою, визначеною підпунктом 167.5.1 пункту 167.5»;

у підпункті 170.5.4 пункту 170.5 слова і цифри «у пункті 167.2» замінити словами і цифрами «підпунктами 167.5.1 та 167.5.2 пункту 167.5»;

пункт 170.6 викласти у такій редакції:

«170.6. Оподаткування виграшів та призів

170.6.1. Податковим агентом платника податку під час нарахування (виплати, надання) на його користь доходу у вигляді виграшів (призів) у лотерею чи в інші розіграші, у букмекерському парі, у парі тоталізатора, призів та виграшів у грошовій формі, одержаних за перемогу та/або участь в аматорських спортивних змаганнях, у тому числі у більярдному спорті, є особа, яка здійснює таке нарахування (виплату).

170.6.2. Податковим агентом - оператором лотереї у строки, визначені цим Кодексом для місячного податкового періоду, до бюджету сплачується (перераховується) загальна сума податку, нарахованого за ставкою, визначеною абзацом першим пункту 167.1 статті 167 цього Кодексу, із загальної суми виграшів (призів), виплачених за податковий (звітний) місяць гравцям у лотерею.

Податкові агенти - оператори лотереї у податковому розрахунку, подання якого передбачено підпунктом «б» пункту 176.2 статті 176 цього Кодексу, відображають загальну суму нарахованих (виплачених) у звітному податковому періоді доходів у вигляді виграшів (призів) та загальну суму утриманого з них податку. При цьому у податковому розрахунку не зазначається інформація про суми окремого виграшу, суми нарахованого на нього податку, а також відомості про фізичну особу - платника податку, яка одержала дохід у вигляді виграшу (призу).

170.6.3. Оподаткування доходів у вигляді виграшів та призів, інших, ніж виграш (приз) у лотерею, здійснюється у загальному порядку, встановленому цим Кодексом для доходів, що остаточно оподатковуються під час їх нарахування, за ставкою, визначеною в абзаці першому пункту 167.1 статті 167 цього Кодексу.

170.6.4. Під час нарахування (виплати) доходів у вигляді виграшів у лотерею або в інших розіграшах, які передбачають попереднє придбання платником податку права на участь у таких лотереях чи розіграшах, не беруться до уваги витрати платника податку у зв'язку з отриманням такого доходу.

170.6.5. Доходи, зазначені у цьому пункті, остаточно оподатковуються під час їх виплати за їх рахунок»;

у підпункті 170.9.1 пункту 170.9:

підпункт «а» викласти в такій редакції:

«а) на відрядження - у сумі, що перевищує суму витрат платника податку на таке відрядження, розрахованій згідно із цим підпунктом.

Не є доходом платника податку - фізичної особи, яка перебуває у трудових відносинах із своїм роботодавцем або є членом керівних органів підприємств, установ, організацій, сума відшкодованих йому у встановленому законодавством порядку витрат на відрядження в межах фактичних витрат, а саме, на проїзд (у тому числі перевезення багажу, бронювання транспортних квитків) як до місця відрядження і назад, так і за місцем відрядження (у тому числі на орендованому транспорті), оплату вартості проживання у готелях (мотелях), а також включених до таких рахунків витрат на харчування чи побутові послуги (прання, чищення, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), на найм інших жилих приміщень, оплату телефонних розмов, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду та перебування у місці відрядження, в тому числі будь-які збори і податки, що підлягають сплаті у зв'язку із здійсненням таких витрат.

Зазначені в абзаці другому цього підпункту витрати не є об'єктом оподаткування цим податком лише за наявності підтвердних документів, що засвідчують вартість цих витрат у вигляді транспортних квитків або транспортних рахунків (багажних квитанцій), у тому числі електронних квитків за наявності посадкового талона та документа про сплату за всіма видами транспорту, в тому числі чартерних рейсів, рахунків, отриманих із готелів (мотелів) або від інших осіб, що надають послуги з розміщення та проживання фізичної особи, в тому числі бронювання місць у місцях проживання, страхових полісів тощо.

Включаються до оподатковуваного доходу вартість алкогольних напоїв і тютюнових виробів, суми «чайових», за винятком випадків, коли суми таких «чайових» включаються до рахунку згідно із законами країни перебування, а також плата за видовищні заходи.

До оподатковуваного доходу не включаються також витрати на відрядження, не підтверджені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,2 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожен календарний день такого відрядження, а для відряджень за кордон - не вище 0,75 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожен календарний день такого відрядження.

Кабінетом Міністрів України окремо визначаються граничні норми добових для відрядження членів екіпажів суден/інших транспортних засобів або суми, що спрямовуються на харчування таких членів екіпажів замість добових, якщо такі судна (інші транспортні засоби):

провадять комерційну, промислову, науково-пошукову чи риболовецьку діяльність за межами територіальних вод України;

виконують міжнародні рейси для провадження навігаційної діяльності чи перевезення пасажирів або вантажів за плату за межами повітряного або митного кордону України;

використовуються для проведення аварійно-рятувальних та пошуково-рятувальних робіт за межами митного кордону або територіальних вод України.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, визначаються Кабінетом Міністрів України. Сума добових для таких категорій фізичних осіб не може перевищувати суму, встановлену цим підпунктом.

Сума добових визначається в разі відрядження:

у межах України та країн, в'їзд громадян України на територію яких не потребує наявності візи (дозволу на в'їзд), - згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документами;

до країн, в'їзд громадян України на територію яких здійснюється за наявності візи (дозволу на в'їзд), - згідно з наказом про відрядження та відмітками уповноваженої службової особи Державної прикордонної служби України в закордонному паспорті або документі, що його замінює.

За відсутності зазначених відповідних підтвердних документів, наказу або відміток уповноваженої службової особи Державної прикордонної служби України в паспорті або документі, що його замінює, сума добових включається до оподатковуваного доходу платника податку.

Будь-які витрати на відрядження не включаються до оподатковуваного доходу платника податку за наявності документів, що підтверджують зв'язок такого відрядження з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає, зокрема (але не виключно) таких: запрошень сторони, що приймає, діяльність якої збігається з діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає; укладеного договору чи контракту; інших документів, які встановлюють або засвідчують бажання встановити цивільно-правові відносини; документів, що засвідчують участь відрядженої особи в переговорах, конференціях або симпозіумах, інших заходах, які проводяться за тематикою, що збігається з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає.

Якщо згідно із законами країни відрядження або країн, територією яких здійснюється транзитний рух до країни відрядження, обов'язково необхідно здійснити страхування життя або здоров'я відрядженої особи чи її цивільної відповідальності (у разі використання транспортних засобів), то витрати на таке страхування не включаються до оподатковуваного доходу платника податку.

За запитом представника контролюючого органу роботодавець/сторона, що відряджає, забезпечує за власний рахунок переклад підтвердних документів, виданих іноземною мовою»;

в абзаці другому підпункту «б» слова і цифри «в межах граничного розміру таких витрат, передбаченого у розділі III цього Кодексу» замінити словами «у встановлених межах»;

абзац другий підпункту 170.11.1 пункту 170.11 виключити;

у підпункті 170.12.1 пункту 170.12 слова і цифри «абзацом першим пункту 167.1» замінити словами і цифрами «підпунктом 167.5.1 пункту 167.5»;

36) у підпункті «є» пункту 176.1 статті 176:

абзац п'ятий викласти у такій редакції:

«із зменшеної загальної суми оподатковуваних доходів 120 розмірів мінімальної заробітної плати оподатковуються за ставкою у розмірі 15 відсотків; решта суми, що перевищує 120 розмірів мінімальної заробітної плати, оподатковується за ставкою у розмірі 20 відсотків»;

абзац шостий доповнити новим реченням такого змісту: «Від'ємна різниця податку підлягає поверненню платнику податку в порядку, встановленому цим Кодексом»;

37) у статті 177:

пункт 177.4 викласти у такій редакції:

«177.4. До переліку витрат, безпосередньо пов'язаних з отриманням доходів, належать:

177.4.1. витрати, до складу яких включається вартість сировини, матеріалів, товарів, що утворюють основу для виготовлення (продажу) продукції або товарів (надання робіт, послуг), купівельних напівфабрикатів та комплектуючих виробів, палива й енергії, будівельних матеріалів, запасних частин, тари й тарних матеріалів, допоміжних та інших матеріалів, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат;

177.4.2. витрати на оплату праці фізичних осіб, що перебувають у трудових відносинах з таким платником податку (далі - працівники), які включають витрати на оплату основної і додаткової заробітної плати та інших видів заохочень і виплат виходячи з тарифних ставок, у вигляді премій, заохочень, відшкодувань вартості товарів (робіт, послуг), витрати на оплату за виконання робіт, послуг згідно з договорами цивільно-правового характеру, будь-яка інша оплата у грошовій або натуральній формі, встановлена за домовленістю сторін (крім сум матеріальної допомоги, які звільняються від оподаткування згідно з нормами цього розділу);

обов'язкові виплати, а також компенсація вартості послуг, які надаються працівникам у випадках, передбачених законодавством, внески платника податку на обов'язкове страхування життя або здоров'я працівників у випадках, передбачених законодавством;

177.4.3. суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірах і порядку, встановлених законом;

177.4.4. інші витрати, до складу яких включаються витрати, що пов'язані з веденням господарської діяльності, які не зазначені в підпунктах 177.4.1-177.4.3 цього пункту, до яких відносяться витрати на відрядження найманих працівників, на послуги зв'язку, реклами, плати за розрахунково-касове обслуговування, на оплату оренди, ремонт та експлуатацію майна, що використовується в господарській діяльності, на транспортування готової продукції (товарів), транспортно-експедиційні та інші послуги, пов'язані з транспортуванням продукції (товарів), вартість придбаних послуг, прямо пов'язаних з виробництвом товарів, виконанням робіт, наданням послуг»;

в абзаці першому підпункту 177.5.3 пункту 177.5 слова «та збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності» виключити, а слово «їх» замінити словом «його»;

пункт 177.10 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Для реєстрації Книги обліку доходів і витрат фізичні особи - підприємці подають до контролюючого органу за місцем обліку примірник Книги у разі обрання способу ведення Книги у паперовому вигляді».

У зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;

38) абзац другий пункту 178.6 доповнити реченням такого змісту:

«Для реєстрації Книги обліку доходів і витрат фізичні особи, які провадять незалежну професійну діяльність, подають до контролюючого органу за місцем обліку примірник Книги у разі обрання способу ведення Книги у паперовому вигляді»;

39) у пункті 181.1 статті 181 цифри «300000» замінити цифрами «1000000» та після слів «є платником єдиного податку» доповнити словами «першої - третьої групи»;

40) у статті 183:

пункт 183.8 доповнити словами «а також якщо при поданні реєстраційної заяви чи визначенні бажаного (запланованого) дня реєстрації не дотримано порядок та строки (терміни), встановлені пунктами 183.1, 183.3-183.7 цієї статті»;

пункт 183.9 викласти у такій редакції:

«183.9. У разі відсутності підстав для відмови у реєстрації особи як платника податку контролюючий орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів після надходження реєстраційної заяви до контролюючого органу внести до реєстру платників податку запис про реєстрацію такої особи як платника податку:

з бажаного (запланованого) дня реєстрації, зазначеного у реєстраційній заяві, що відповідає даті початку податкового періоду (календарного місяця), з якого такі особи вважатимуться платниками податку та матимуть право на виписку податкових накладних, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку;

з першого числа місяця, наступного за днем спливу 20 календарних днів після подання реєстраційної заяви до контролюючого органу, у разі добровільної реєстрації особи як платника податку на додану вартість, якщо бажаний (запланований) день реєстрації у заяві не зазначено;

з бажаного (запланованого) дня, що відповідає першому числу календарного кварталу, в якому буде застосовуватися ставка єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість, у разі переходу осіб на спрощену систему оподаткування або зміни ставки єдиного податку;

з першого числа календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому пункту 183.4, що відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, якщо перше число календарного місяця, з якого здійснюється перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви не настало;

з дня внесення запису до реєстру платників податку у разі обов'язкової реєстрації особи як платника податку або у разі реєстрації осіб, визначених в абзаці першому пункту 183.4, що відповідають вимогам, визначеним пунктом 181.1 статті 181 цього Кодексу, якщо перше число календарного місяця, в якому здійснено перехід на сплату інших податків і зборів, на день подання реєстраційної заяви настало»;

41) пункт 188.1 статті 188 після абзацу першого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«При цьому база оподаткування операцій з постачання товарів/послуг не може бути нижче ціни придбання таких товарів/послуг, база оподаткування операцій з постачання самостійно виготовлених товарів/послуг не може бути нижче їх собівартості, а база оподаткування операцій з постачання необоротних активів не може бути нижче балансової (залишкової) вартості за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів - виходячи із звичайної ціни), за винятком:

товарів (послуг), ціни на які підлягають державному регулюванню;

газу, який постачається для потреб населення».

У зв'язку з цим абзаци другий - четвертий вважати відповідно абзацами п'ятим - сьомим;

42) у пункті 192.1 статті 192:

абзац перший доповнити словами «на підставі розрахунку коригування до податкової накладної, складеному в порядку, встановленому для податкових накладних, та зареєстрованому в Єдиному реєстрі податкових накладних»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Розрахунок коригування до податкової накладної складається також у випадку виправлення помилок, допущених при складанні податкової накладної, у тому числі не пов'язаних із зміною суми компенсації вартості товарів/послуг»;

43) підпункт 196.1.4 пункту 196.1 статті 196 викласти у такій редакції:

«196.1.4. обігу банківських металів, інших валютних цінностей (крім банкнот і монет, що використовуються для нумізматичних цілей, а також іноземних монет з дорогоцінних металів, базою оподаткування яких є продажна вартість); випуску, обігу та погашення лотерейних білетів, інших документів, що засвідчують право участі в лотереях; придбання фішок, жетонів, внесення в інший

спосіб плати за право участі в азартній грі, виплата (передача) виграшу суб'єктом господарювання, який проводить азартні ігри; внесення ставки з метою укладення парі та виплата виграшу суб'єктом господарювання, який проводить парі (букмекерське парі, парі тоталізатора); виплати грошових виграшів (призів) і грошових винагород; постачання негашених поштових марок України, конвертів або листівок з негашеними поштовими марками України, крім колекційних марок, конвертів чи листівок для філателістичних потреб, базою оподаткування яких є продажна вартість»;

44) підпункт 197.1.25 пункту 197.1 статті 197 викласти у такій редакції:

«197.1.25. постачання (передплати) періодичних видань друкованих засобів масової інформації та книжок (крім видань еротичного характеру), учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників, словників українсько-іноземної або іноземно-української мови вітчизняного виробництва, доставки таких періодичних видань друкованих засобів масової інформації на митній території України»;

45) у статті 198:

у пункті 198.2:

абзац третій викласти в такій редакції:

«дата отримання платником податку товарів/послуг»;

в абзаці четвертому слова «дата сплати (нарахування) податку за податковими зобов'язаннями, що були включені отримувачем таких послуг до податкової декларації попереднього періоду» замінити словами «дата складення платником податкової накладної за такими операціями, за умови реєстрації такої податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних»;

у пункті 198.3:

в абзаці другому слова «з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку» виключити;

в абзаці третьому слова «з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку» виключити;

пункт 198.4 виключити;

у пункті 198.5:

абзац перший після слів і цифр «статті 189 цього Кодексу» доповнити словами «та скласти не пізніше останнього дня звітного (податкового) періоду і зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних в терміни, встановлені цим Кодексом для такої реєстрації, відповідні податкові накладні» та після слів «необоротні активи» доповнити словами «призначаються для їх використання»;

абзаци шостий та сьомий замінити абзацами шостим - дев'ятим такого змісту:

«У разі якщо такі товари/послуги, необоротні активи в подальшому починають використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності, у тому числі переведення невиробничих необоротних активів до складу виробничих необоротних активів, платник податку може зменшити суму податкових зобов'язань, що були нараховані відповідно до цього пункту, на підставі розрахунку коригування до податкової накладної, зазначеної в абзаці першому цього пункту, зареєстрованого в Єдиному реєстрі податкових накладних.

З метою застосування цього пункту податкові зобов'язання визначаються по товарах/послугах, необоротних активах:

придбаних для використання в неоподатковуваних операціях - на дату їх придбання;

придбаних для використання в оподатковуваних операціях, які починають використовуватися в неоподатковуваних операціях, - на дату початку їх фактичного використання, визначену в первинних документах, складених відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»;

у пункті 198.6:

в абзаці першому слова та цифри «не підтверджені податковими накладними (або підтверджені податковими накладними, оформленими з порушенням вимог статті 201 цього Кодексу)» замінити словами «не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними»;

в абзаці другому слова «цим пунктом» замінити словами «у абзаці першому цього пункту»;

абзаци третій - п'ятий замінити абзацами третім - шостим такого змісту:

«Суми податку, сплачені (нараховані) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, зазначені в податкових накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних з порушенням терміну реєстрації, відносяться до податкового кредиту за звітний податковий період, в якому зареєстровано податкову накладну в Єдиному реєстрі податкових накладних, але не пізніше:

ніж через 180 календарних днів з дати складення податкової накладної;

для платників податку, що застосовують касовий метод, - ніж через 60 календарних днів з дати списання коштів з банківського рахунка платника податку;

для банківських установ при одержанні ними права власності на заставне майно»;

46) у статті 199:

пункт 199.1 викласти в такій редакції:

«199.1. У разі якщо придбані та/або виготовлені товари/послуги, необоротні активи частково використовуються в оподатковуваних операціях, а частково - ні, платник податку зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до пункту 189.1 статті 189 цього Кодексу, та скласти і зареєструвати відповідні податкові накладні в Єдиному реєстрі податкових накладних на частку сплаченого (нарахованого) податку під час їх придбання або виготовлення, яка відповідає частці використання таких товарів/послуг, необоротних активів в неоподатковуваних операціях»;

в абзаці першому пункту 199.6 слова «та податковий кредит не зменшується» виключити;

47) у статті 200:

пункт 200.2 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Для перерахування податку до бюджету центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової та митної політики, надсилає органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриті рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, реєстр платників, в якому зазначаються назва платника, податковий номер та індивідуальний податковий номер платника, звітний період та сума податку, що підлягає перерахуванню до бюджету. На підставі такого реєстру орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриті рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, не пізніше останнього дня строку, встановленого цим Кодексом для самостійної сплати податкових зобов'язань, перераховує суми податку до бюджету»;

пункт 200.3 виключити;

пункт 200.4 викласти в такій редакції:

«200.4. При від'ємному значенні суми, розрахованої згідно з пунктом 200.1 цієї статті, така сума:

а) враховується у зменшення суми податкового боргу з податку, що виник за попередні звітні (податкові) періоди (у тому числі розстроченого або відстроченого відповідно до цього Кодексу) в частині, що не перевищує суму, обчислену відповідно до пункту 200^{1}.3 статті 200^{1} цього Кодексу на момент отримання контролюючим органом податкової декларації, а в разі відсутності податкового боргу -

б) або підлягає бюджетному відшкодуванню за заявою платника у сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів/послуг у попередніх та звітному податкових періодах постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України, в частині, що не перевищує суму, обчислену відповідно до пункту 200^{1}.3 статті 200^{1} цього Кодексу на момент отримання контролюючим органом податкової декларації,

в) та/або зараховується до складу податкового кредиту наступного звітного (податкового) періоду»;

пункти 200.6 і 200.22 виключити;

у пункті 200.14 статті 200 слова та цифри «та враховує її згідно з пунктом 200.6 цієї статті у зменшення податкових зобов'язань з цього податку в наступних податкових періодах» замінити словами «у звітному (податковому) періоді, та зараховує таку суму заниження до складу податкового кредиту наступного звітного (податкового) періоду»;

пункт 200.19 викласти в такій редакції:

«200.19. Право на отримання автоматичного бюджетного відшкодування податку мають платники податку, які відповідають одночасно таким критеріям:

200.19.1. не перебувають у судових процедурах банкрутства відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»;

200.19.2. юридичні особи та фізичні особи - підприємці, включені до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і до цього реєстру стосовно них не внесено записів про:

а) відсутність підтвердження відомостей;

б) відсутність за місцезнаходженням (місцем проживання);

в) прийняття рішень про виділ, припинення юридичної особи, підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця;

г) визнання повністю або частково недійсними установчих документів чи змін до установчих документів юридичної особи;

ґ) припинення державної реєстрації юридичної особи чи підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця та стосовно таких осіб відсутні рішення або відомості, на підставі яких проводиться державна реєстрація припинення юридичної особи чи підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця;

200.19.3. мають необоротні активи, залишкова балансова вартість яких на звітну дату за даними податкового обліку перевищує у три рази суму податку, заявлену до відшкодування, або отримали терміном на один рік від банківської установи, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, фінансову гарантію, що діє з дня подачі відповідної заявки про повернення суми бюджетного відшкодування (у разі якщо за результатами перевірки встановлено порушення норм податкового законодавства в частині зайво заявлених сум податку до бюджетного відшкодування, така фінансова гарантія має бути продовжена додатково на термін до двох років), а також:

а) здійснюють операції, до яких застосовується нульова ставка (питома вага яких протягом попередніх дванадцяти послідовних звітних податкових періодів (місяців) сукупно становить не менше 40 відсотків загального обсягу поставок (для платників податку з квартальним звітним періодом - протягом попередніх чотирьох послідовних звітних періодів)

або

б) здійснили інвестиції в необоротні активи у розмірах не менше ніж 3 мільйони гривень протягом останніх 12 календарних місяців. Платникам податку, які отримали право на автоматичне бюджетне відшкодування виходячи із цього критерію, сума такого відшкодування сукупно не може перевищувати суму податку, сплачену у складі вартості придбаних (у тому числі в разі їх ввезення на митну територію України)/споруджених необоротних активів незалежно від того, чи були вони введенні в експлуатацію;

200.19.4. не мають податкового боргу»;

48) доповнити статтею 200^{1} такого змісту:

«Стаття 200^{1}. Електронне адміністрування податку на додану вартість

200^{1}.1. Система електронного адміністрування податку на додану вартість забезпечує автоматичний облік в розрізі платників податку:

суми податку, що містяться у виданих та отриманих податкових накладних та розрахунках коригування, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних;

суми податку, сплачені платниками при ввезенні товару на митну територію України;

суми поповнення та залишку коштів на рахунках в системі електронного адміністрування податку на додану вартість;

суми податку, на яку платники мають право зареєструвати податкові накладні та розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Порядок електронного адміністрування податку на додану вартість встановлюється Кабінетом Міністрів України.

200^{1}.2. Платникам податку автоматично відкриваються рахунки в системі електронного адміністрування податку на додану вартість.

Для відкриття рахунків у системі електронного адміністрування податку на додану вартість центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової та митної політики, надсилає органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриваються рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, реєстр платників, в якому зазначаються назва платника, податковий номер та індивідуальний податковий номер платника.

200^{1}.3. Платник податку має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних на суму податку (ΣНакл), обчислену за такою формулою:

ΣНакл = ΣНаклОтр + ΣМитн + ΣПопРах - ΣНаклВид - ΣВідшкод - ΣПеревищ,

де:

ΣНаклОтр - загальна сума податку за отриманими платником податковими накладними, зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних, податковими накладними, складеними платником податку відповідно до пункту 208.2 статті 208 цього Кодексу та зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних, та розрахунками коригування до таких податкових накладних, зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних;

ΣМитн - загальна сума податку, сплаченого платником при ввезенні товарів на митну територію України;

ΣПопРах - загальна сума поповнення рахунку в системі електронного адміністрування податку з поточного рахунку платника;

ΣНаклВид - загальна сума податку за виданими платником податковими накладними, зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних та розрахунками коригування до таких податкових накладних, зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних;

ΣВідшкод - загальна сума податку, заявлена платником до бюджетного відшкодування з урахуванням сум коригувань, проведених за результатами перевірок;

ΣПеревищ - загальна сума перевищення податкових зобов'язань, зазначених платником у поданих податкових деклараціях з урахуванням поданих уточнюючих розрахунків до них, над сумою податку, що міститься в складених таким платником податкових накладних та розрахунках коригування до таких податкових накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних.

200^{1}.4. На рахунок у системі електронного адміністрування податку на додану вартість платника зараховуються кошти:

а) з власного поточного рахунку платника в сумах, необхідних для збільшення розміру суми, що обчислюється відповідно до пункту 200^{1}.3 статті 200^{1} цього Кодексу;

б) з власного поточного рахунку платника в сумах, недостатніх для сплати до бюджету узгоджених податкових зобов'язань з цього податку.

200^{1}.5. З рахунку у системі електронного адміністрування податку на додану вартість платника перераховуються кошти до державного бюджету або на спеціальний рахунок платника - сільськогосподарського підприємства, що обрав спеціальний режим відповідно до статті 209 цього Кодексу, в сумі податкових зобов'язань з податку на додану вартість, що підлягає сплаті за наслідками звітного податкового періоду, та на поточний рахунок платника податку за його заявою у розмірі суми коштів, що перевищує суму задекларованих до сплати до бюджету податкових зобов'язань.

200^{1}.6. За підсумками звітного податкового періоду, відповідно до задекларованих в податковій декларації результатів, платником проводиться розрахунок з бюджетом у порядку, визначеному статтею 200 цього Кодексу.

Якщо на дату подання податкової декларації з податку сума коштів на рахунку у системі електронного адміністрування податку на додану вартість платника податку перевищує суму, що підлягає перерахуванню до бюджету відповідно до поданої декларації, платник податку має право подати до контролюючого органу у складі такої податкової декларації заяву, відповідно до якої такі кошти підлягають перерахуванню:

а) або до бюджету в рахунок сплати податкових зобов'язань з податку;

б) або на поточний рахунок такого платника податку, реквізити якого платник зазначає в заяві, у сумі залишку коштів, що перевищує суму податкового боргу з податку та суму узгоджених податкових зобов'язань з податку.

На суму податку, що відповідно до поданої заяви підлягає перерахуванню до бюджету або на поточний рахунок платника, на момент подання заяви зменшується значення суми податку, визначеної пунктом 200^{1}.3 статті 200^{1} цього Кодексу, шляхом зменшення на таку суму показника загальної суми поповнення рахунку в системі електронного адміністрування податку з поточного рахунку платника (ΣПопРах).

Для відповідного перерахування таких коштів центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової та митної політики, надсилає органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриті рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, реєстр, в якому зазначаються назва платника, податковий номер та індивідуальний податковий номер платника, сума податку, що підлягає перерахуванню до бюджету/на поточний рахунок та реквізити поточного рахунку платника (у випадку подання заяви платника на повернення коштів на такий рахунок).

На підставі такого реєстру орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, протягом п'яти робочих днів після граничного терміну, встановленого цим Кодексом для самостійної сплати платником сум податкових зобов'язань, здійснює таке перерахування до бюджету/на поточний рахунок платника податку.

200^{1}.7. Кошти, зараховані на рахунок платника в системі електронного адміністрування податку на додану вартість, є коштами, які використовуються виключно у цілях, визначених пунктом 200^{1}.5 статті 200^{1} цього Кодексу.

200^{1}.8. Після анулювання реєстрації платника податку залишок коштів на його рахунку у системі електронного адміністрування податку на додану вартість перераховується до бюджету, а такий рахунок закривається. Перерахування коштів до бюджету здійснюється на підставі реєстру, який центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової та митної політики, надсилає органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриті рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, в якому зазначаються назва платника, податковий номер та індивідуальний податковий номер платника і сума податку, що підлягає перерахуванню до бюджету. На підставі такого реєстру такий орган перераховує суми податку до бюджету»;

49) у статті 201:

у пункті 201.1:

абзаци перший - третій пункту 201.1 замінити одним абзацом такого змісту:

«201.1. Платник податку зобов'язаний надати покупцю (отримувачу) податкову накладну, складену в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи, та зареєстровану в Єдиному реєстрі податкових накладних».

У зв'язку з цим абзаци четвертий - сімнадцятий вважати відповідно абзацами другим - п'ятнадцятим;

пункт 201.4 викласти в такій редакції:

«201.4. Податкова накладна складається у день виникнення податкових зобов'язань продавця.

Платники податку, які постачають електричну енергію, складають податкові накладні щодекадно на суму коштів, що надійшли в рахунок оплати за таку електричну енергію на їх поточні рахунки протягом відповідної декади. В останній день місяця такі платники податку складають податкові накладні/розрахунки коригування за результатами остаточного розрахунку зі споживачами електричної енергії з урахуванням поставленої електричної енергії та отриманих коштів протягом такого місяця»;

пункт 201.6 виключити;

у пункті 201.10:

абзаци перший і другий замінити трьома абзацами такого змісту:

«201.10. При здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних та надати покупцю за його вимогою.

Податкова накладна, складена та зареєстрована в Єдиному реєстрі податкових накладних платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

Податкові накладні, які не надаються покупцю, а також податкові накладні, складені за операціями з постачання товарів/послуг, які звільнені від оподаткування, підлягають реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних».

У зв'язку з цим абзаци третій - дванадцятий вважати відповідно абзацами четвертим - тринадцятим;

після абзацу четвертого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«З метою отримання податкової накладної/розрахунку коригування, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних, покупець надсилає в електронному вигляді запит до Єдиного реєстру податкових накладних, за яким отримує в електронному вигляді повідомлення про реєстрацію податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних та податкову накладну/розрахунок коригування в електронному вигляді. Такі податкова накладна/розрахунок коригування вважаються зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних та отриманими покупцем.

З метою отримання продавцем зареєстрованого в Єдиному реєстрі податкових накладних розрахунку коригування, що підлягає реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних покупцем, такий продавець надсилає в електронному вигляді запит до Єдиного реєстру податкових накладних, за яким отримує в електронному вигляді повідомлення про реєстрацію розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних та розрахунок коригування в електронному вигляді. Такий розрахунок коригування вважається зареєстрованим в Єдиному реєстрі податкових накладних та отриманими продавцем».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий - тринадцятий вважати відповідно абзацами сьомим - п'ятнадцятим;

в абзаці восьмому слово «продавцю» замінити словами «продавцю/покупцю»;

після абзацу десятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«Платник податку має право зареєструвати податкову накладну та/або розрахунок коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, в якій загальна сума податку не перевищує суму, обчислену відповідно до пункту 200^{1}.3 статті 200^{1} цього Кодексу.

Якщо сума, визначена відповідно до пункту 200^{1}.3 статті 200^{1} цього Кодексу, є меншою, ніж сума податку в податковій накладній та/або розрахунок коригування, які платник повинен зареєструвати в Єдиному реєстрі податкових накладних, то платник зобов'язаний перерахувати потрібну суму коштів із свого поточного рахунку на свій рахунок в системі електронного адміністрування податку на додану вартість».

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий - п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами тринадцятим - сімнадцятим;

в абзаці п'ятнадцятому слова «даних податкової накладної та Єдиного реєстру податкових накладних» замінити словами «даних податкової декларації та даних Єдиного реєстру податкових накладних»;

в абзаці шістнадцятому слова «яка є підставою для включення сум податку до складу податкового кредиту» виключити;

у пункті 201.11:

доповнити підпунктами «в» і «г» такого змісту:

«в) бухгалтерська довідка, складена відповідно до пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу;

г) податкова накладна, складена платником податку відповідно до пункту 208.2 статті 208 цього Кодексу та зареєстрована в Єдиному реєстрі податкових накладних»;

у підпункті «в» слова та цифри «пункту 198.5 статті 198» замінити словами та цифрами «пункту 36 підрозділу 2 розділу XX»;

доповнити пунктом 201.11^{1} такого змісту:

«201.11^{1}. Платник податку веде реєстр документів, зазначених у підпунктах «а» - «в» пункту 201.11 цієї статті»;

у пункті 201.12 слова «податкові зобов'язання за якою включені до податкової декларації попереднього періоду» замінити словами «складена платником за такими операціями та зареєстрована в Єдиному реєстрі податкових накладних, податкові зобов'язання за якою включені до податкової декларації відповідного звітного періоду»;

пункт 201.15 викласти в такій редакції:

«201.15. Зведені результати такого обліку відображаються в податкових деклараціях, форма яких встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу»;

50) у пункті 203.2 статті 203 слова «Платник податку зобов'язаний самостійно сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену у поданій ним податковій декларації» замінити словами «Сума податкового зобов'язання, зазначена платником податку в поданій ним податковій декларації, підлягає сплаті»;

51) абзац третій пункту 208.2 статті 208 викласти в такій редакції:

«Така податкова накладна підлягає обов'язковій реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних»;

52) абзац другий пункту 209.2 статті 209 доповнити двома реченнями такого змісту: «Для перерахування суми податку із рахунку платника в системі електронного адміністрування податку на додану вартість на спеціальний рахунок платника в установах банків та/або в органах, які здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію податкової та митної політики, не пізніше ніж за три робочі дні до закінчення граничного строку, встановленого цим Кодексом для самостійної сплати податкових зобов'язань, надсилає органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриваються рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, реєстр платників, в якому зазначаються назва платника, податковий номер та індивідуальний податковий номер платника, звітний період та сума податку, що підлягає перерахуванню. На підставі такого реєстру орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, в якому відкриті рахунки платників у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, не пізніше останнього дня строку, встановленого цим Кодексом для самостійної сплати податкових зобов'язань, перераховує суми податку на спеціальний рахунок платника в установах банків та/або в органах, які здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів»;

53) у статті 212:

у пункті 212.1:

підпункт 212.1.9 виключити;

доповнити підпунктами 212.1.11-212.1.14 такого змісту:

«212.1.11. Особа - суб'єкт господарювання роздрібної торгівлі, яка здійснює реалізацію підакцизних товарів.

212.1.12. Оптовий постачальник електричної енергії.

212.1.13. Виробники електричної енергії, які мають ліцензію на право здійснення підприємницької діяльності з виробництва електричної енергії і продають її поза оптовим ринком електричної енергії.

Не є платниками податку особи, які здійснюють діяльність з виробництва електричної енергії за умови її продажу на оптовому ринку електричної енергії та/або з постачання електричної енергії, крім платників, зазначених в підпункті 212.1.12 цього пункту.

212.1.14. Особа - власник ввезеного на митну територію України вантажного транспортного засобу, що переобладнується у легковий автомобіль, з якого справляється акцизний податок»;

доповнити підпунктом $212.3.1^{1}$ такого змісту:

«$212.3.1^{1}$. Особи - суб'єкти господарювання роздрібної торгівлі, які здійснюють реалізацію підакцизних товарів, підлягають обов'язковій реєстрації як платники податку контролюючими органами за місцезнаходженням пункту продажу товарів не пізніше граничного терміну подання декларації акцизного податку за місяць, в якому здійснюється господарська діяльність»;

підпункт 212.3.3 виключити;

54) у статті 213:

у пункті 213.1:

підпункт 213.1.2 викласти в такій редакції:

«213.1.2. реалізації та/або передачі в межах одного підприємства підакцизних товарів (продукції) з метою власного споживання, промислової переробки, своїм працівникам, а також здійснення внесків підакцизними товарами (продукцією) до статутного капіталу»;

підпункт 213.1.7 виключити;

доповнити підпунктами 213.1.9-213.1.11 такого змісту:

«213.1.9. реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів;

213.1.10. оптового постачання електричної енергії;

213.1.11. переобладнання ввезеного на митну територію України транспортного засобу у підакцизний легковий автомобіль»;

у пункті 213.2:

підпункти 213.2.3-213.2.7 виключити;

доповнити підпунктом 213.2.8 такого змісту:

«213.2.8. реалізації електричної енергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками та/або з відновлюваних джерел енергії»;

у пункті 213.3:

підпункт 213.3.5 викласти в такій редакції:

«213.3.5. реалізації та/або передачі в межах одного підприємства підакцизних товарів (продукції), вироблених на митній території України, що використовуються як сировина для виробництва підакцизних товарів (продукції). Ця норма не поширюється на операції з реалізації та/або передачі в межах одного підприємства нафтопродуктів»;

в абзаці першому підпункту 213.3.6 слова «(крім виробництва нафтопродуктів)» виключити;

доповнити реченням такого змісту: «Ця норма не поширюється на операції з ввезення нафтопродуктів»;

55) у статті 214:

пункт 214.1 доповнити підпунктами 214.1.3-214.1.4 такого змісту:

«214.1.3. вартість реалізованої електричної енергії без податку на додану вартість;

214.1.4. вартість (з податком на додану вартість) підакцизних товарів, що реалізовані відповідно до підпункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 цього Кодексу»;

пункт 214.8 виключити;

56) у статті 215:

у пункті 215.1:

абзац четвертий доповнити словами «речовини, що використовуються як компоненти моторних палив, паливо моторне альтернативне»;

абзац п'ятий доповнити словами та цифрами «транспортні засоби, призначені для перевезення 10 осіб і більше, транспортні засоби для перевезення вантажів»;

доповнити абзацом шостим такого змісту:

«електрична енергія»;

у підпункті 215.3:

у підпункті 215.3.2 цифри та слова:

«2402 20 90 10	Сигарети без фільтра, цигарки	гривень за 1000 штук	101,72	відсотків	12»

замінити цифрами і словами:

«2402 20 90 10	Сигарети без фільтра, цигарки	гривень за 1000 штук	227,33	відсотків	12»;

у підпункті 215.3.3 цифри та слова:

«2402 20 90 10	Сигарети без фільтра, цигарки	гривень за 1000 штук	133,35»

замінити цифрами і словами:

«2402 20 90 10	Сигарети без фільтра, цигарки	гривень за 1000 штук	304,11»;

підпункт 215.3.4 викласти в такій редакції:

«215.3.4. нафтопродукти, скраплений газ, речовини, що використовуються як компоненти моторних палив, паливо моторне альтернативне:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставка акцизного податку у твердих сумах з одиниці реалізованого товару (продукції)	
		одиниця виміру	ставка
	Легкі дистиляти:		
2710 12 11 10 2710 12 11 20 2710 12 11 90	для специфічних процесів переробки	євро за 1000 кілограмів	202
2710 12 15 10 2710 12 15 20 2710 12 15 90	для хімічних перетворень у процесах, крім зазначених у товарних підкатегоріях 2710 12 11 10, 2710 12 11 20, 2710 12 11 90	євро за 1000 кілограмів	202
	Бензини спеціальні:		
2710 12 21 00	уайт-спірит	- « -	202
2710 12 25 00	інші спеціальні бензини	- « -	202
	Бензини моторні:		
2710 12 31 00	бензини авіаційні	- « -	32
	бензини моторні з вмістом свинцю 0,013 г/л або менше:		
2710 12 41 11 2710 12 41 12 2710 12 41 13 2710 12 41 31 2710 12 41 32 2710 12 41 33 2710 12 41 91 2710 12 41 92 2710 12 41 93 2710 12 45 01 2710 12 45 02 2710 12 45 09 2710 12 49 01 2710 12 49 02 2710 12 49 09	із вмістом не менш як 5 мас. % біоетанолу або не менш як 5 мас. % етил-трет-бутилового ефіру або їх суміші	- « -	202
2710 12 41 14 2710 12 41 15 2710 12 41 19 2710 12 41 34 2710 12 41 35 2710 12 41 39 2710 12 41 94 2710 12 41 95 2710 12 41 99 2710 12 45 12 2710 12 45 13 2710 12 45 99 2710 12 49 12 2710 12 49 13 2710 12 49 99	інші бензини	- « -	202
2710 20 90 00	інші нафтопродукти	євро за 1000 кілограмів	202
2710 12 51 10 2710 12 51 20 2710 12 51 90 2710 12 59 10 2710 12 59 20 2710 12 59 90	із вмістом свинцю більш як 0,013 г/л	- « -	202
2710 12 70 00	Паливо для реактивних двигунів	- « -	30
2710 12 90 00	Інші легкі дистиляти	- « -	202
	Середні дистиляти:		
2710 19 11 10 2710 19 11 20 2710 19 11 90	для специфічних процесів переробки	- « -	202
2710 19 15 10 2710 19 15 20 2710 19 15 90	для хімічних перетворень у процесах, не зазначених у товарній категорії 2710 19 11	- « -	202
	Гас:		
2710 19 21 00	паливо для реактивних двигунів	- « -	23
2710 19 25 00	інший гас	- « -	202
2710 19 29 00	Інші середні дистиляти	- « -	202
2710 19 31 01 2710 19 31 10 2710 19 35 01 2710 19 35 10 2710 19 43 00 2710 19 46 00 2710 19 47 10 2710 20 11 00 2710 20 15 00	Важкі дистиляти (газойлі):	- « -	100
2710 19 31 20 2710 19 31 30 2710 19 31 40 2710 19 35 20 2710 19 35 30 2710 19 35 40 2710 19 47 90 2710 19 48 00 2710 20 17 00 2710 20 19 00	Важкі дистиляти (газойлі):	євро за 1000 кілограмів	132
2710 19 62 2710 19 64 2710 19 68 2710 20 31 2710 20 35 2710 20 39	Тільки паливо пічне побутове	- « -	102
2710 19 51 00	Паливо рідке (мазут) для специфічних процесів переробки	« -	102
2710 19 55 00	Паливо рідке (мазут) для хімічних перетворень у процесах, крім зазначених у товарній підкатегорії 2710 19 51 00	- « -	102
2711 11 00 00	Скраплений газ природний	- « -	6
2711 12 11 00 2711 12 19 00 2711 12 91 00 2711 12 93 00 2711 12 94 00 2711 12 97 00 2711 13 10 00 2711 13 30 00 2711 13 91 00 2711 13 97 00 2711 14 00 00 2711 19 00 00	Скраплений газ (пропан або суміш пропану з бутаном) та інші гази	- « -	50
2707 10 90 00	Бензол сирий кам'яновугільний	- « -	250
2905 11 00 00	Метанол технічний (метиловий спирт)	- « -	400
3826 00 10 00 3826 00 90 00	Біодизель та його суміші (що не містять або містять менш як 70 мас. % нафти або нафтопродуктів, одержаних з бітумінозних порід) на основі моноалкільних складних ефірів жирних кислот	- « -	102
3824 90 97 10	Паливо моторне альтернативне	- « -	99»;

підпункт 215.3.5 викласти в такій редакції:

«215.3.5. Моторні транспортні засоби, призначені для перевезення 10 осіб і більше, включаючи водія (крім моторних транспортних засобів, зазначених у товарній позиції 8702 90 90 згідно з УКТ ЗЕД):

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставка податку у твердій сумі з одиниці реалізованого товару (продукції) (специфічні)
8702	Моторні транспортні засоби, призначені для перевезення 10 осіб і більше, включаючи водія:	
8702 10	- з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем): - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна	

	понад 2 500 куб. см:	
8702 10 11	- - - нові:	
8702 10 11 10	- - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 5 000 куб. см	0,003 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8702 10 11 30	- - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 5 000 куб. см	0,003 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8702 10 19	- - - що використовувалися:	
8702 10 19 10	- - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 5 000 куб. см	0,003 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8702 10 19 90	- - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 5 000 куб. см	0,007 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 2 500 куб. см:	
8702 10 91 00	- - - нові	0,003 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8702 10 99 00	- - - що використовувалися	0,007 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8702 90	- інші: - - з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням: - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 2800 куб. см:	
8702 90 11 00	- - - - нові	0,003 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8702 90 19 00	- - - - що використовувалися	0,007 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 2800 куб. см:	
8702 90 31 00	- - - - нові	0,003 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8702 90 39 00	- - - - що використовувалися	0,007 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна.

Ставки податку для транспортних засобів, що використовувалися понад 8 років і відповідають коду 8702 згідно з УКТ ЗЕД, застосовуються з коефіцієнтом 50»;

доповнити підпунктами 215.3.51 та 215.3.52 такого змісту:

«215.3.5[1]. автомобілі легкові та інші моторні транспортні засоби, призначені головним чином для перевезення людей (крім моторних транспортних засобів, зазначених у товарній позиції 8702 згідно з УКТ ЗЕД), включаючи вантажопасажирські автомобілі-фургони, гоночні автомобілі, у тому числі автомобілі, які в установленому законодавством порядку подаються до органів внутрішніх справ України для реєстрації або перереєстрації у зв'язку зі зміною моделі транспортного засобу, яка до переобладнання під час ввезення відповідала товарній позиції 8704 згідно з УКТ ЗЕД, а після переобладнання відповідає товарній позиції 8703 згідно з УКТ ЗЕД:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставка податку у твердій сумі з одиниці реалізованого товару (продукції) (специфічні)
8703	Автомобілі легкові та інші моторні транспортні засоби, призначені головним чином для перевезення людей (крім моторних транспортних засобів товарної позиції 8702), включаючи вантажопасажирські автомобілі-фургони та гоночні автомобілі:	
8703 10	- транспортні засоби, спеціально призначені для пересування по снігу; спеціальні автомобілі для перевезення спортсменів на майданчики для гри в гольф та аналогічні транспортні засоби:	
8703 10 11 00	- - транспортні засоби спеціального призначення для переміщення по снігу, з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем) або з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням	0,653 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 10 18 00	- - інші	0,653 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна внутрішнього згоряння або 109,129 євро за 1 штуку для транспортних засобів з електричним двигуном
	- інші транспортні засоби з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням та з кривошипно-шатунним механізмом:	
8703 21	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 1000 куб. см:	
8703 21 10 00	- - - нові	0,102 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 21 90	- - - що використовувалися:	
8703 21 90 10	- - - - не більш як п'ять років	1,094 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 21 90 30	- - - - понад п'ять років	1,438 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 22	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1000 куб. см, але не більш як 1500 куб. см:	
8703 22 10 00	- - - нові	0,063 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 22 90	- - - що використовувалися:	
8703 22 90 10	- - - - не більш як п'ять років	1,367 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 22 90 30	- - - - понад п'ять років	1,761 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 23	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 куб. см, але не більш як 3000 куб. см: - - - нові:	
8703 23 11	- - - - моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей:	
8703 23 11 10	- - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 куб. см, але не більш як 2200 куб. см	0,327 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 23 11 30	- - - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 куб. см, але не більш як 3000 куб. см	1,316 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 23 19	- - - - інші:	
8703 23 19 10	- - - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 куб. см, але не більш як 2200 куб. см	0,267 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 23 19 30	- - - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 куб. см, але не більш як 3000 куб. см	0,276 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 23 90	- - - що використовувалися: - - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 куб. см, але не більш як 2200 куб. см:	
8703 23 90 11	- - - - - не більш як п'ять років	1,643 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 23 90 13	- - - - - понад п'ять років	2,441 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- - - - з об'ємом циліндрів двигуна понад 2200 куб. см, але не більш як 3000 куб. см:	
8703 23 90 31	- - - - - не більш як п'ять років	2,213 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 23 90 33	- - - - - понад п'ять років	4,985 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 24	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 3000 куб. см:	
8703 24 10 00	- - - нові	2,209 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 24 90	- - - що використовувалися:	
8703 24 90 10	- - - - не більш як п'ять років	3,329 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 24 90 30	- - - - понад п'ять років	4,985 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- інші транспортні засоби з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем):	
8703 31	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 1500 куб. см:	
8703 31 10 00	- - - нові	0,103 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 31 90	- - - що використовувалися:	
8703 31 90 10	- - - - не більш як п'ять років	1,367 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 31 90 30	- - - - понад п'ять років	1,761 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 32	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 1500 куб. см, але не більш як 2500 куб. см: - - - нові:	
8703 32 11 00	- - - - моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей	0,327 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 32 19 00	- - - - інші	0,327 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 32 90	- - - що використовувалися:	
8703 32 90 10	- - - - не більш як п'ять років	1,923 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 32 90 30	- - - - понад п'ять років	2,441 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 33	- - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 2500 куб. см: - - - нові:	
8703 33 11 00	- - - - моторні транспортні засоби, обладнані для тимчасового проживання людей	2,209 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 33 19 00	- - - - інші	2,209 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 33 90	- - - що використовувалися:	
8703 33 90 10	- - - - не більш як п'ять років	2,779 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 33 90 30	- - - - понад п'ять років	4,715 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8703 90	- інші:	
8703 90 10 00	- - транспортні засоби, оснащені електричними двигунами	109,129 євро за 1 штуку
8703 90 90 00	- - інші	109,129 євро за 1 штуку;

215.3.5[2]. моторні транспортні засоби для перевезення вантажів:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставка податку у твердій сумі з одиниці реалізованого товару (продукції) (специфічні)
8704	Моторні транспортні засоби для перевезення вантажів:	
8704 10	- автомобілі-самоскиди, призначені для використання на бездоріжжі:	
8704 10 10	- - з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем) або з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням:	
8704 10 10 10	- - - вантажопідйомністю понад 75 т	0,016 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 10 10 90	- - - інші	0,016 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 10 90	- - інші:	
8704 10 90 10	- - - автомобілі-самоскиди масою до 5 т	0,01 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 10 90 90	- - - інші	0,01 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- інші з двигуном внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення (дизелем або напівдизелем):	
8704 21	- - з повною масою транспортного засобу не більш як 5 т: - - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 2500 куб. см:	
8704 21 31 00	- - - - - нові	0,01 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 21 39 00	- - - - - що використовувалися	0,02 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 2500 куб. см:	
8704 21 91 00	- - - - - нові	0,01 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 21 99 00	- - - - - що використовувалися	0,02 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 22	- - з повною масою транспортного засобу понад 5 т, але не більш як 20 т:	
8704 22 91 00	- - - - нові	0,013 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 22 99 00	- - - - що використовувалися	0,026 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 23	- - з повною масою транспортного засобу понад 20 т:	
8704 23 91 00	- - - - нові	0,016 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 23 99 00	- - - - що використовувалися	0,033 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- інші з двигуном внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням:	
8704 31	- - з повною масою транспортного засобу не більш як 5 т: - - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 2800 куб. см	
8704 31 31 00	- - - - - нові	0,01 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 31 39 00	- - - - - що використовувалися	0,02 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
	- - - - з робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 2 800 куб. см:	
8704 31 91 00	- - - - - нові	0,01 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 31 99 00	- - - - - що використовувалися	0,020 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 32	- - з повною масою транспортного засобу понад 5 т:	
8704 32 91 00	- - - - нові	0,013 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8704 32 99 00	- - - - що використовувалися	0,026 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна.

Ставки податку для транспортних засобів, що відповідають коду 8704 згідно з УКТ ЗЕД, застосовуються для автомобілів, що використовувалися з 5 до 8 років з коефіцієнтом 40 для автомобілів, що використовувалися понад 8 років з коефіцієнтом - 50»;

підпункт 215.3.7 викласти в такій редакції:

«215.3.7. мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	Ставка податку у твердій сумі з одиниці реалізованого товару (продукції) (специфічні)
8711 10 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з двигуном внутрішнього згоряння з кривошипно-шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів двигуна не більш як 50 куб. см	0,062 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8711 20	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з двигуном внутрішнього згоряння з кривошипно-шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 50 куб. см, але не більш як 250 куб. см	0,062 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8711 30	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним двигуном, з колясками або без них; коляски: з двигуном внутрішнього згоряння з кривошипно-	0,062 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна

	шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів двигуна понад 250 куб. см, але не більш як 500 куб. см	
8711 40 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них з поршневим двигуном запалювання з кривошипно-шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів понад 500 куб. см, але не більш як 800 куб. см	0,443 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8711 50 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них з поршневим двигуном запалювання з кривошипно-шатунним механізмом і робочим об'ємом циліндрів понад 800 куб. см	0,447 євро за 1 куб. см об'єму циліндрів двигуна
8711 90 00 00	Мотоцикли (включаючи мопеди) та велосипеди з допоміжним мотором, з колясками або без них, крім тих, що з поршневим двигуном запалювання з кривошипно-шатунним механізмом; коляски	22 євро за 1 штуку»;

доповнити підпунктами 215.3.9 - 215.3.10 такого змісту:
«215.3.9. електрична енергія:

Код товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД	**Опис товару (продукції) згідно з УКТ ЗЕД**	**Одиниця виміру**	**Ставки податку (адвалорна)**
2716 00 00 00	Електроенергія	відсотків	3,2;

215.3.10. Для підакцизних товарів, реалізованих відповідно до підпункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 цього Кодексу, ставки податку встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради у відсотках від вартості (з податком на додану вартість), у розмірі 5 відсотків»;
57) статтю 215[1] виключити;
58) у статті 216:
пункт 216.7 виключити;
доповнити пунктами 216.9-216.11 такого змісту:
«216.9. Датою виникнення податкових зобов'язань щодо реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів є дата здійснення розрахункової операції відповідно до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій в сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», а у разі реалізації товарів фізичними особами - підприємцями, які сплачують єдиний податок, - є дата надходження оплати за проданий товар.
216.10. Датою виникнення податкових зобов'язань щодо постачання електроенергії є дата підписання акту прийому-передачі електроенергії.
216.11. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі здійснення переобладнання вантажного транспортного засобу, який відповідає товарній позиції 8704 згідно з УКТ ЗЕД, у легковий автомобіль, який відповідає товарній позиції 8703 згідно з УКТ ЗЕД, є дата видачі документа про відповідність переобладнаного автомобіля вимогам безпеки дорожнього руху. У цьому випадку акцизний податок сплачується власником такого транспортного засобу не пізніше дати подання документів до органу внутрішніх справ України для реєстрації або перереєстрації такого транспортного засобу»;
59) статтю 219 виключити;
60) у статті 220:
назву після слова «податку» доповнити словами «з тютюнових виробів»;
пункт 220.2 викласти в такій редакції:
«220.2. Декларація про максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари (продукцію) (далі - декларація), встановлені виробником або імпортером товарів (продукції), подається центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, в електронній формі, визначеній центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, з дотриманням умови щодо реєстрації електронного підпису підзвітних осіб у порядку, визначеному законодавством»;
у пункті 220.4:
слова «забезпечує формування та» виключити;
слова «не пізніше ніж за п'ять календарних днів до дати встановлення максимальних роздрібних цін» замінити цифрами та словами «не пізніше ніж 10 та 25 числа місяця»;
пункт 220.6 викласти у такій редакції:
«220.6. Декларація подається засобами електронного зв'язку в електронній формі уповноваженою особою виробника або імпортера підакцизних товарів (продукції) та вважається прийнятою за наявності квитанції про отримання податкової декларації засобами електронного зв'язку, що містить дату прийняття та реєстраційного номера прийнятої декларації»;
пункт 220.7 викласти в такій редакції:
«220.7. Установлені виробником або імпортером максимальні роздрібні ціни на перелічені у декларації товари (продукцію) не пізніше ніж 10 числа запроваджуються з 15 числа місяця, в якому подається декларація, а установлені не пізніше ніж 25 числа - з 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому декларацію подано центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, і діють до їх зміни у порядку, встановленому цим Кодексом»;
у пункті 220.9 слова «одного разу» замінити словами «двох разів»;
пункт 220.10 виключити;
61) у статті 221:
пункт 221.3 доповнити словами «збільшеними на суму акцизного податку з реалізованих суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну»;
пункт 221.4 після слів «або імпортерами таких виробів» доповнити словами «та правильності нарахування акцизного податку з реалізованих суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну»;
62) у статті 222:
у підпункті 222.1.1 пункту 222.1 слова «виробниками підакцизних товарів (продукції)» замінити словами «платниками акцизного податку»;
пункт 222.2 доповнити підпунктом 222.2.4 такого змісту:
«222.2.4. Платники акцизного податку при зверненні до органів внутрішніх справ України для реєстрації або перереєстрації переобладнаного вантажного транспортного засобу у легковий автомобіль зобов'язані пред'явити квитанції або платіжні доручення про сплату податку з відміткою банку про дату виконання платіжного доручення»;
доповнити пунктом 222.3 такого змісту:
«222.3. Сплата податку при реалізації суб'єктом господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів.
222.3.1. Суми податку перераховуються до бюджету суб'єктом господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Кодексом для подання податкової декларації за місячний податковий період.
222.3.2. Особа - суб'єкт господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, сплачує податок за місцем здійснення реалізації таких товарів»;
63) пункт 223.2 статті 223 викласти в такій редакції:
«223.2. Платник податку з підакцизних товарів (продукції), вироблених або переобладнаних на митній території України; імпортер алкогольних напоїв та тютюнових виробів; суб'єкт господарювання роздрібної торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів; оптовий постачальник електричної енергії подає щомісяця не пізніше 20 числа наступного періоду контролюючому органу за місцем реєстрації декларацію акцизного податку за формою, затвердженою у порядку, встановленому статтею 46 цього Кодексу»;
64) у статті 226:
у пункті 226.6 слова та цифри «від 1,2» виключити;
пункт 226.7 викласти в такій редакції:
«226.7. Кожна марка акцизного податку на алкогольні напої повинна мати окремий номер, місяць і рік випуску марки та позначення про суму сплаченого акцизного податку за одиницю маркованої продукції, крім суми акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі алкогольних напоїв»;
65) у статті 227:
абзац перший пункту 227.1 після слів «з іноземними виробниками» доповнити словами «або іншими нерезидентами»;
пункт 227.4 викласти в такій редакції:
«227.4. Придбані марки акцизного податку передаються покупцями марок (імпортерами) іноземним суб'єктам господарювання для маркування алкогольних напоїв і тютюнових виробів, що підлягають подальшому ввезенню на митну територію України»;
66) у пункті 228.8 статті 228 слова «виробники такої продукції» замінити словами «покупці марок»;
67) у статті 229:
у підпунктах 229.2.1, 229.2.3 пункту 229.2 та підпунктах 229.3.1, 229.3.3, 229.3.7 пункту 229.3 цифри «2710 11 11 00» замінити цифрами «2710 12 11 10, 2710 12 11 20, 2710 12 11 90»;
у підпункті 229.4.1 пункту 229.4 та підпунктах 229.5.1, 229.5.3, 229.5.7 пункту 229.5 цифри «2710 11 11 00, 2710 11 15 00, 2710 11 21 00, 2710 19 11 00, 2710 19 15 00» замінити цифрами «2710 12 11 10, 2710 12 11 20, 2710 12 11 90; 2710 12 15 10, 2710 12 15 20, 2710 12 15 90; 2710 12 21 00; 2710 19 11 10, 2710 19 11 20, 2710 19 11 90; 2710 19 15 10, 2710 19 15 20, 2710 19 15 90»;
підпункт 229.6.1 пункту 229.6 доповнити абзацом третім такого змісту:
«Операції з передачі у рамках єдиного технологічного циклу речовин, що використовуються як компоненти моторних палив (код 2707 10 90 00 згідно з УКТ ЗЕД) у межах однієї юридичної особи здійснюються без оформлення податкового векселя з обов'язковим підтвердженням цільового використання таких речовин в порядку, передбаченому цим пунктом цієї статті для операцій з оформлення податкового векселя»;
68) у статті 230:
пункти 230.1, 230.7, 230.11, підпункти «а», «в», «ґ», «д», «е» пункту 230.12, підпункт «б» пункту 230.19 після слів «лікеро-горілчаних виробів» доповнити словами «нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу»;
абзац другий пункту 230.1 після слів «Акцизні склади» доповнити словами «на території яких виробляється спирт етиловий»;
пункт 230.5 викласти в такій редакції:
«230.5. Представник (представники) контролюючого органу здійснює (здійснюють) постійний безпосередній контроль за наявністю витратомірів-лічильників та інших вимірювальних приладів; дотриманням установленого порядку відпуску спирту етилового, горілки та лікеро-горілчаних виробів, нафтопродуктів, палива моторного альтернативного, скрапленого газу та сплати податку з них»;
підпункт «а» пункту 230.12 після слів «витратомірів-лічильників» доповнити словами «та інших вимірювальних приладів»;
у підпункті «б» пункту 230.19 слова «подібні пристрої» замінити словами «вимірювальні прилади»;
доповнити пунктами 230.20-230.23 такого змісту:
«230.20. Під час відвантаження нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу заповнюється товарно-транспортна накладна, зареєстрована в Єдиному реєстрі товарно-транспортних накладних на переміщення нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу, в якій представник контролюючого органу на акцизному складі робить відмітку про погодження відпуску шляхом проставляння штампа «Виїзд дозволено» та особистого підпису, зазначення часу виїзду з акцизного складу та показників пробігу транспортного засобу, а також здійснює запис у журналі реєстрації відвантаження нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу.
230.21. Усі документи, які є підставою для відпуску нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу, обов'язково перевіряються представником контролюючого органу на акцизному складі.
230.22. Під час ввезення нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу на акцизний склад представник контролюючого органу робить відмітку на товарно-транспортній накладній, зареєстрованій в Єдиному реєстрі товарно-транспортних накладних на переміщення нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу, про погодження їх ввезення шляхом проставляння штампа «В'їзд дозволено» і особистого підпису, зазначення часу в'їзду на акцизний склад та показників пробігу транспортного засобу, а також здійснює запис в журналі реєстрації отримання нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу.
230.23. Транспортування нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу, відвантажених з акцизного складу підприємства, на якому виробляються нафтопродукти, паливо моторне альтернативне та скраплений газ, без товарно-транспортних накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі товарно-транспортних накладних на переміщення нафтопродуктів, палива моторного альтернативного та скрапленого газу, з відміткою представника контролюючого органу на акцизному складі забороняється»;
69) розділ VII «Збір за першу реєстрацію транспортного засобу» виключити;
70) пункт 240.2 статті 240 виключити;
71) статтю 241 виключити;
72) підпункт 242.1.4 пункту 242.1 статті 242 виключити;
73) статтю 244 виключити;
74) у статті 249:
у пункті 249.1 слова та цифри «(крім тих, які визначені пунктом 240.2 цього Кодексу), податковими агентами (які визначені підпунктом 241.2.1 пункту 241.2 статті 241 цього Кодексу). Податкові агенти, які визначені підпунктом 241.2.2 пункту 241.2 статті 241 цього Кодексу, обчислюють суми податку на дату подання митної декларації для митного оформлення» виключити;
пункт 249.4 виключити;
75) у статті 250:
у пункті 250.2:
в абзаці першому слова та цифри «крім тих, які визначені пунктом 240.2 статті 240 цього Кодексу, та податкові агенти» та «за винятком податкових агентів, визначених підпунктом 241.2.2 пункту 241.2 статті 241 цього Кодексу, які сплачують податок до або в день подання митної декларації» виключити;
підпункт 250.2.2 виключити;
у пункті 250.5 слова та цифри «крім тих, які визначені пунктом 240.2 статті 240 цього Кодексу, та податкові агенти» виключити;
76) розділ IX «Рентна плата за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України» викласти у такій редакції:
«Розділ IX РЕНТНА ПЛАТА
Стаття 251. Склад рентної плати
251.1. Рентна плата складається з:
251.1.1. рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин;
251.1.2. рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин;
251.1.3. рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України;
251.1.4. рентної плати за спеціальне використання води;
251.1.5. рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів;
251.1.6. рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України.
Стаття 252. Рентна плата за користування надрами для видобування корисних копалин
252.1. Платники рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин (далі - платники рентної плати)
252.1.1. Платниками рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин є суб'єкти господарювання, у тому числі громадяни України, іноземці та особи без громадянства, зареєстровані відповідно до закону як підприємці, які набули права користування об'єктом (ділянкою) надр на підставі отриманих спеціальних дозволів на користування надрами (далі - спеціальний дозвіл) в межах конкретних ділянок надр з метою провадження господарської діяльності з видобування корисних копалин, у тому числі під час геологічного вивчення (або геологічного вивчення з подальшою дослідно-промисловою розробкою) в межах зазначених у таких спеціальних дозволах об'єктах (ділянках) надр.
252.1.2. У разі укладення власниками спеціальних дозволів з третіми особами договорів на виконання робіт (послуг), пов'язаних з використанням надр, у тому числі (але не виключно) за операціями з давальницькою сировиною, платниками рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин є власники таких спеціальних дозволів.
252.1.3. Платником рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин під час виконання договорів про спільну діяльність без утворення юридичної особи є уповноважена особа - один із учасників такого договору, на якого згідно з його умовами покладено обов'язок нарахування, утримання та внесення податків і зборів до бюджету з єдиного поточного рахунку спільної діяльності (далі - уповноважена особа), за умови, що один з учасників зазначеного договору має відповідний спеціальний дозвіл. Облік результатів спільної діяльності ведеться таким учасником окремо від обліку його господарської діяльності. Такий учасник додатково береться на облік як платник рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин у порядку, визначеному цим Кодексом.
252.1.4. Платниками рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин є землевласники та землекористувачі, крім суб'єктів підприємництва, які відповідно до законодавства відносяться до фермерських господарств, що провадять господарську діяльність з видобування підземних вод на підставі дозволів на спеціальне водокористування.
252.1.5. Платниками рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин є землевласники та землекористувачі, крім суб'єктів підприємництва, які відповідно до законодавства відносяться до фермерських господарств, - громадяни України, іноземці та особи без громадянства, що в межах наданих їм земельних ділянок, розмір яких перевищує норми, передбачені статтею 121 Земельного кодексу України, видобувають прісні підземні води із застосуванням електричних пристроїв у обсязі понад 13 кубічних метрів на особу в місяць (за показниками лічильників).
252.2. Платники рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин здійснюють для цілей оподаткування окремий (від інших видів операційної діяльності) бухгалтерський та податковий облік витрат і доходів за кожним видом мінеральної сировини за кожним об'єктом надр, на який надано спеціальний дозвіл.
252.3. Об'єктом оподаткування рентною платою за користування надрами для видобування корисних копалин по кожній наданій у користування ділянці надр, що визначена у відповідному спеціальному дозволі, є обсяг товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що є результатом господарської діяльності з видобування корисних копалин у податковому (звітному) періоді, приведеної у відповідність із стандартом, встановленим галузевим законодавством, до якої належать:
252.3.1. обсяг товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що є результатом господарської діяльності з видобування корисних копалин з надр на території України, її континентального шельфу і виключної (морської) економічної зони, у тому числі обсяг мінеральної сировини, що утворюється в результаті виконання первинної переробки, що провадиться іншими, ніж платник рентної плати, суб'єктами господарювання на умовах господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною;
252.3.2. обсяг товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що є результатом господарської діяльності з видобування корисних копалин з відходів (втрат, хвостів тощо) гірничого виробництва, у тому числі обсяг мінеральної сировини, що утворюється в результаті виконання первинної переробки, що провадиться іншими, ніж платник рентної плати, суб'єктами господарювання на умовах господарських договорів про послуги з давальницькою сировиною, якщо для її видобутку відповідно до законодавства необхідно отримання спеціального дозволу.
252.4. До об'єкта оподаткування рентною платою за користування надрами для видобування корисних копалин не належать:
252.4.1. не включені до державного балансу запасів корисних копалин корисні копалини місцевого значення і торф, видобуті землевласниками та землекористувачами для власного споживання, якщо їх використання не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них, загальною глибиною розробки до двох метрів, і прісні підземні води до 20 метрів;
252.4.2. видобуті (зібрані) мінералогічні, палеонтологічні та інші геологічні колекційні зразки, якщо їх використання не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них;
252.4.3. корисні копалини, видобуті з надр під час створення, використання, реконструкції геологічних об'єктів природно-заповідного фонду, якщо використання цих корисних копалин не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них;

252.4.4. дренажні та супутньо-пластові підземні води, які не враховуються в державному балансі запасів корисних копалин, що видобуваються під час розробки родовищ корисних копалин або під час будівництва та експлуатації підземних споруд, і використання яких не передбачає отримання економічної вигоди з передачею чи без передачі права власності на них, у тому числі від використання для власних технологічних потреб, за винятком обсягів, які використовуються для власних технологічних потреб, пов'язаних з видобуванням корисних копалин;

252.4.5. видобуті корисні копалини, які без набуття та/або збереження платником права власності на такі корисні копалини відповідно до затвердженого в установленому законодавством порядку технологічного проекту розробки запасів корисних копалин відповідної ділянки надр спрямовуються на формування запасів корисних копалин техногенного родовища;

252.4.6. обсяг природного газу, визнаного рециркулюючим відповідно до вимог цього Кодексу, який визначається платником рентної плати за показниками вимірювальних пристроїв, що зазначені у журналі обліку видобутих корисних копалин із дотриманням самостійно затверджених ним відповідно до вимог ліцензійних умов схем руху видобутої вуглеводневої сировини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу;

252.4.7. обсяги мінеральних вод, що видобуті державними дитячими спеціалізованими санаторно-курортними закладами, в частині обсягів, що використовуються для лікування на їх території.

252.5. Види товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) визначаються платником рентної плати відповідно до затверджених законодавством переліків видів корисних копалин, а також кодифікації товарів та послуг з урахуванням затверджених платником схем руху товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції.

252.6. Базою оподаткування рентною платою за користування надрами для видобування корисних копалин є вартість обсягів видобутих у податковому (звітному) періоді корисних копалин (мінеральної сировини), яка окремо обчислюється для кожного виду корисної копалини (мінеральної сировини) для кожної ділянки надр на базових умовах поставки (склад готової продукції гірничого підприємства).

252.7. Вартість відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у податковому (звітному) періоді обчислюється платником для кожної ділянки надр на базових умовах поставки (склад готової продукції гірничого підприємства) за більшою з таких її величин:

252.7.1. за фактичними цінами реалізації відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

252.7.2. за розрахунковою вартістю відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), крім вуглеводневої сировини.

252.8. У разі обчислення вартості товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) за фактичними цінами реалізації вартість одиниці відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) встановлюється платником рентної плати за величиною суми доходу, отриманого (нарахованого) від виконаних у податковому (звітному) періоді господарських зобов'язань з реалізації відповідного обсягу (кількості) такого виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини).

Фактична ціна реалізації для нафти, конденсату визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за податковий (звітний) період як середня ціна одного бареля нафти «Urals», перерахована у гривні за тонну за курсом Національного банку України станом на 1 число місяця, що настає за податковим (звітним) періодом, визначена за інформацією міжнародного агентства (котирування UralsMediterranean та UralsRotterdam). При визначенні фактичної ціни реалізації для нафти, конденсату використовується середній показник місткості барелів в 1 тонні нафти марки «Urals» у розмірі 7,28.

Фактична ціна реалізації для руд чорних, кольорових та легувальних металів, урановмісних руд визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, за податковий (звітний) період як середня ціна однієї тонни відповідного виду товарної продукції (залізорудного, марганцевого, ільменітового, рутилового, цирконового, уранового концентратів), перерахованої у гривні за курсом Національного банку України станом на 1 число місяця, що настає за звітним періодом, визначена виходячи з цін, опублікованих у світовому комерційному інформаційному огляді протягом поточного звітного (податкового) періоду, які визначаються на базових умовах поставки (склад готової продукції гірничого підприємства) за методикою, визначеною Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо у податковому (звітному) періоді фактичну ціну реалізації для руд чорних, кольорових та легувальних металів, урановмісних руд центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, не визначено, фактичною ціною вважається ціна реалізації відповідного виду руди, що не може бути нижче ціни, визначеної центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, у попередньому звітному (податковому) періоді.

Фактичною ціною реалізації для газу природного вважається:

для газу природного, що відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті, - закупівельна ціна, встановлена національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, для кожного суб'єкта господарювання, який відповідає критеріям, визначеним статтею 10 Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу»;

для іншого газу природного - ціна, що дорівнює граничному (максимальному) рівню ціни на природний газ, що реалізується промисловим споживачам, який встановлюється національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, до 10 числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, розміщує визначену ціну реалізації відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на своєму офіційному веб-сайті у спеціальному розділі та повідомляє центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Сума доходу, отриманого (нарахованого) від реалізації відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) за податковий (звітний) період, зменшується на суму витрат платника, пов'язаних з доставкою (перевезенням, транспортуванням) обсягу (кількості) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) споживачу в розмірах, установлених у договорі купівлі-продажу згідно з умовами постачання.

Суми попередньої оплати вартості обсягу (кількості) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що надійшли до моменту фактичного виконання господарських зобов'язань (фактичної поставки) або до моменту настання строку виконання господарських зобов'язань (поставки) за відповідним договором, включаються до суми доходу для обчислення вартості одиниці відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у податковому (звітному) періоді, якщо такі господарські зобов'язання (поставки) виконані або мали бути виконаними за зазначеним договором.

Сума доходу, отримана від реалізації обсягу (кількості) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) в іноземній валюті, обраховується в національній валюті за офіційним курсом гривні до іноземних валют, встановленим Національним банком України на дату реалізації таких корисних копалин.

252.9. До витрат платника рентної плати, пов'язаних з доставкою (перевезенням, транспортуванням) товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) споживачу, належать:

252.9.1. витрати, пов'язані з доставкою (перевезенням, транспортуванням) товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) із складу готової продукції платника рентної плати (вузла обліку, входу до магістрального трубопроводу, пункту відвантаження споживачу або на переробку, межі розділу мереж із споживачем) споживачу, а саме:

з доставкою (перевезенням, транспортуванням) магістральними трубопроводами, залізничним, водним та іншими видами транспорту;

із зливанням, наливанням, навантаженням, розвантаженням та перевантаженням;

з оплатою послуг портів, зокрема портових зборів;

з оплатою транспортно-експедиторських послуг;

252.9.2. витрати з обов'язкового страхування вантажів, обчислені відповідно до законодавства;

252.9.3. митні платежі у разі реалізації за межі митної території України.

252.10. Вартість одиниці кожного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) обчислюється як співвідношення суми доходу, отриманого платником рентної плати від реалізації відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), визначеної відповідно до пункту 252.8 цієї статті, та обсягу (кількості) відповідного виду реалізованої товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що визначається за даними бухгалтерського обліку запасів готової продукції такого платника.

252.11. У разі обчислення вартості відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) за розрахунковою вартістю до витрат платника рентної плати за податковий (звітний) період включаються:

252.11.1. матеріальні витрати, у тому числі витрати, пов'язані з виконанням господарських договорів із давальницькою сировиною, за винятком матеріальних витрат, пов'язаних із:

зберіганням;

транспортуванням;

пакуванням;

проведенням іншого виду підготовки (включаючи передпродажну підготовку), крім операцій, що віднесені до операцій первинної переробки (збагачення) у значенні, наведеному у розділі I цього Кодексу, для реалізації відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

виробництвом і реалізацією інших видів продукції, товарів (робіт, послуг);

252.11.2. витрати з оплати праці, крім витрат з оплати праці працівників, які не зайняті в господарській діяльності з видобування відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

252.11.3. витрати з ремонту основних засобів, крім витрат на ремонт основних засобів, не пов'язаних технічно та технологічно з господарською діяльністю з видобування відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

252.11.4. інші витрати, що належать до складу витрат, у тому числі витрати, розподілені згідно з принципами облікової політики платника рентної плати, понесені ним в періоди, коли господарська діяльність з видобування корисних копалин не провадилася у зв'язку із сезонними умовами проведення видобувних робіт, крім витрат, не пов'язаних з господарською діяльністю з видобування відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), у тому числі:

які виникають в результаті формування фінансових резервів;

на сплату процентів боргових зобов'язань платника рентної плати;

на внесення рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин;

на сплату штрафів та/або неустойки чи пені за рішенням сторін договору або за рішенням відповідних державних органів, суду.

252.12. Під час обчислення розрахункової вартості відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) також враховуються:

252.12.1. сума нарахованої амортизації, крім суми нарахованої амортизації на основні засоби і нематеріальні активи, що підлягають амортизації, але не пов'язані технічно та технологічно з господарською діяльністю з видобування відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини);

252.12.2. сума амортизації витрат, пов'язаних з господарською діяльністю з видобування відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини).

252.13. У разі якщо мають місце державні субвенції для гірничих підприємств, визначення вартості видобутої мінеральної сировини (корисної копалини) здійснюється без урахування субвенції, розміри якої для кожної ділянки надр обчислюються на підставі калькулювання собівартості видобутої корисної копалини за матеріалами бухгалтерського обліку провадження господарської діяльності в межах такої ділянки надр.

252.14. Сума витрат, понесених на провадження господарської діяльності з видобування корисних копалин, щодо яких у податковому (звітному) періоді завершено комплекс технологічних операцій (процесів) з видобування, повністю включається до розрахункової вартості видобутих корисних копалин за відповідний податковий (звітний) період.

У разі якщо після виникнення податкових зобов'язань з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин за обсяг (кількість) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) платник рентної плати у будь-якому наступному податковому (звітному) періоді прийняв рішення про застосування до неї (відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) або її частини) інших операцій первинної переробки, в результаті чого виник новий вид товарної продукції гірничого підприємства, що відрізняється від продукції, за якою платником рентної плати визнані та виконані відповідні зобов'язання з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин, платник рентної плати у такому податковому (звітному) періоді визначає розмір податкових зобов'язань з рентної плати для нового відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) з урахуванням виконаних податкових зобов'язань за обсяг (кількість) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), що був використаний на створення нової товарної продукції гірничого підприємства, за вирахуванням сум податкових зобов'язань, які виникали за попередніми операціями з даним видом корисної копалини.

252.15. Сума витрат, понесених на провадження господарської діяльності з видобування корисних копалин, щодо яких у податковому (звітному) періоді не завершено комплекс технологічних операцій (процесів) з видобування, включається до розрахункової вартості відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у податковому (звітному) періоді, в якому завершується такий комплекс технологічних операцій (процесів).

252.16. Розрахункова вартість одиниці відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) (Цр) обчислюється за такою формулою:

$$\text{Цр} = \frac{\text{Вмп} + (\text{Вмп} \times \text{Крмпе})}{\text{Vмп}},$$

де Вмп - витрати, обчислені згідно з пунктами 252.11 - 252.15 цієї статті (у гривнях);

Крмпе - коефіцієнт рентабельності гірничого підприємства, обчислений у матеріалах геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин ділянки надр, затверджених центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр (десятковий дріб). Гірничі підприємства, що порушили строк регулярної повторної геолого-економічної оцінки запасів корисних копалин ділянки надр, обчислюють податкові зобов'язання із застосуванням коефіцієнта рентабельності, що дорівнює трикратному розміру облікової ставки Національного банку України;

Vмп - обсяг (кількість) товарної продукції гірничого підприємства - видобутих корисних копалин (мінеральної сировини), що видобута за податковий (звітний) період.

252.17. Вартість руд урану та золота, видобутих з корінних родовищ, обчислюється з урахуванням ціни реалізації за податковий (звітний) період (у разі відсутності реалізації у цей період - за найближчі попередні податкові періоди) хімічно чистого металу без урахування податку на додану вартість, зменшеної на суму витрат платника рентної плати на збагачення (афінаж) та доставку (перевезення, транспортування) споживачу. Вартість одиниці товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) визначається з урахуванням частки (в натуральному вимірі) вмісту хімічно чистого металу в одиниці видобутих корисних копалин.

252.18. Податкові зобов'язання з рентної плати за користування надрами для відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) в межах однієї ділянки надр за податковий (звітний) період обчислюються за такою формулою:

$$\text{Пзн} = \text{Vф} \times \text{Вкк} \times \text{Свнз} \times \text{Кпп},$$

де Vф - обсяг (кількість) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у податковому (звітному) періоді (в одиницях маси або об'єму);

Вкк - вартість одиниці відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини), обчислена згідно з пунктами 252.7 - 252.17 цієї статті;

Свнз - величина ставки рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин (у відсотках), встановлена у пункті 252.20 цієї статті;

Кпп - коригуючий коефіцієнт, встановлений у пункті 252.22 цієї статті.

252.19. Обсяг (кількість) відповідного виду товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) визначається платником рентної плати самостійно у журналі обліку видобутих корисних копалин відповідно до вимог затверджених ним схем руху видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції і нормативних актів, що регламентують вимоги до відповідного виду товарної продукції гірничих підприємств стосовно визначення якості сировини та кінцевого продукту, визначення вмісту основної та супутньої корисної копалини в лабораторіях, атестованих згідно з правилами уповноваження та атестації у державній метрологічній системі.

Залежно від відповідного виду видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) її кількість визначається в одиницях маси або об'єму.

252.20. Ставки рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин установлюються у відсотках від вартості товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у таких розмірах:

Назва груп корисних копалин, що надана у користування надрами гірничому підприємству	**Ставка, відсоток від вартості товарної продукції гірничого підприємства**
рудні (металовмісні (металічні), у тому числі руди) корисні копалини:	
чорних металів (крім залізної руди), кольорових та легувальних металів	5,00
залізна руда[1])	8,00
урановмісні (в технологічному розчині)	5,00
інші, ніж урановмісні, чорних, кольорових та легувальних металів	5,00
енергетичні корисні копалини:	
вугілля:	
коксівне	1,50
енергетичне	0,75
антрацит	1,00
буре	1,00
торф	1,00
вуглеводні:	
нафта:	
з покладів, які повністю або частково залягають на глибині до 5000 метрів	45,00
з покладів, які повністю залягають на глибині понад 5000 метрів	21,00
Конденсат:	
з покладів, які повністю або частково залягають на глибині до 5000 метрів	45,00
з покладів, які повністю залягають на глибині понад 5000 метрів	21,00
газ природний (будь-якого походження):	
природний газ, що відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті, видобутий з покладів до 5000 метрів	20,00

природний газ, що відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті, видобутий з покладів понад 5000 метрів	14,00
з покладів на ділянках надр (родовищах) в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України	11,00
природний газ, видобутий під час виконання договорів про спільну діяльність	70,00
з покладів, які повністю або частково залягають на глибині до 5000 метрів	55,00
з покладів, які повністю залягають на глибині понад 5000 метрів	28,00
неенергетичні, нерудні (неметаловмісні (неметалічні) корисні копалини, води підземні[2]), води поверхневі, грязі лікувальні (пелоїди)	5,00

[1]) До ставки застосовується коефіцієнт, який дорівнює частці заліза в товарній продукції.

[2]) Рентна плата за користування надрами для видобування прісних підземних вод, які видобуваються платниками, зазначеними у підпункті 252.1.5 пункту 252.1 цієї статті, застосовується за ставками, визначеними у підпункті 255.5.2 пункту 255.5 статті 255 цього Кодексу.

252.21. Додаткові обсяги вуглеводневої сировини, видобуті внаслідок реалізації діючих або нових інвестиційних проектів (програм, договорів), якими передбачено нарощування видобутку вуглеводневої сировини, на ділянках надр (родовищах, покладах), що характеризуються погіршеними гірничо-геологічними умовами (важковидобувні) або виснаженістю в процесі розробки в попередніх періодах, на окремих діючих свердловинах після капітального ремонту, свердловинах, що відновлюються з числа ліквідованих, нових свердловинах чи групах свердловин, що розташовані на таких ділянках надр, оподатковуються за ставкою 2 відсотки від вартості додаткового видобутку відповідної вуглеводневої сировини.

Порядок відбору та затвердження нових інвестиційних проектів (програм, договорів), якими передбачено нарощування видобутку вуглеводневої сировини, порядок визначення додаткових обсягів вуглеводневої сировини, а також порядок контролю за виконанням таких інвестиційних проектів (програм) визначаються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного розвитку.

Перелік ділянок надр та/або об'єктів ділянок надр, на яких реалізуються нові інвестиційні проекти (програми, договори), визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у нафтогазовому комплексі.

Положення цього пункту поширюються на:

підприємства, частка держави у статутному капіталі яких становить 25 відсотків та більше;

господарські товариства, 25 відсотків та більше акцій (часток, паїв) яких знаходяться у статутних капіталах інших господарських товариств, контрольним пакетом акцій яких володіє держава;

дочірні підприємства, представництва та філії таких підприємств і товариств;

учасників договорів про спільну діяльність, відповідно до яких частка вкладу підприємств, частка держави у статутному капіталі яких становить 25 відсотків та більше, господарських товариств, 25 відсотків та більше акцій (часток, паїв) яких знаходяться у статутних капіталах інших господарських товариств, контрольним пакетом акцій яких володіє держава, а також дочірніх підприємств, представництв та філій таких підприємств і товариств, становить 25 відсотків та більше загальної вартості вкладів учасників договорів про спільну діяльність.

252.22. До ставок рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин застосовуються коригуючі коефіцієнти, які визначаються залежно від виду корисної копалини (мінеральної сировини) та умов її видобування:

Критерії застосування коефіцієнта	**Величина коефіцієнта**
Видобування позабалансових запасів корисних копалин, крім вуглеводневої сировини*	0,50
Видобування позабалансових запасів природного газу, що відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті*	0,79
Видобування позабалансових запасів природного газу, з покладів на ділянках надр (родовищах) в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України, що відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті*	0,61
Видобування позабалансових запасів природного газу, що не відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті*	0,96
Видобування позабалансових запасів нафти і конденсату*	0,95
Видобування запасів (ресурсів) корисних копалин з техногенних родовищ	0,50
Видобування піщано-гравійної сировини в межах акваторії морів, водосховищ, у річках та їх заплавах (крім видобування, пов'язаного з плановими роботами з очищення фарватерів річок)	2,0
Видобування вуглекислих мінеральних підземних вод (гідрокарбонатних) із свердловин, що не обладнані стаціонарними газовідділювачами	0,85
Видобування запасів з родовищ, які в установленому законодавством порядку визнані як дотаційні запаси	0,01
Видобування запасів корисних копалин ділянки надр, затверджених державною експертизою на підставі звітів з геологічного вивчення, яке виконане платником рентної плати за рахунок власних коштів, крім вуглеводневої сировини	0,70
Видобування запасів природного газу, що відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті, ділянки надр, затверджених державною експертизою на підставі звітів з геологічного вивчення, яке виконане платником рентної плати за рахунок власних коштів	0,88
Видобування запасів природного газу з покладів на ділянках надр (родовищах) в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України, що відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті, ділянки надр, затверджених державною експертизою на підставі звітів з геологічного вивчення, яке виконане платником рентної плати за рахунок власних коштів	0,77
Видобування запасів природного газу, що не відповідає умові, визначеній у пункті 252.24 цієї статті, ділянки надр, затверджених державною експертизою на підставі звітів з геологічного вивчення, яке виконане платником рентної плати за рахунок власних коштів	0,97
Видобування запасів нафти і конденсату ділянки надр, затверджених державною експертизою на підставі звітів з геологічного вивчення, яке виконане платником рентної плати за рахунок власних коштів	0,96
Видобування підземним шахтним способом з глибини понад 300 метрів залізної руди для збагачення із вмістом магнетитового заліза менше 35 відсотків	0,25

* За умови, що запаси корисних копалин віднесено до такої категорії за результатами геолого-економічної оцінки, проведеної не раніш як за 10 років до виникнення податкових зобов'язань.

Величина коригуючого коефіцієнта обчислюється десятковим дробом з точністю до чотирьох знаків відповідно до актів законодавства з питань проведення статистичних спостережень за змінами цін (тарифів) на споживчі товари (послуги) і розрахунку індексу споживчих цін.

Якщо величина коригуючого коефіцієнта, яка застосовується до ставок руд чорних, кольорових та легувальних металів, урановмісних руд менше одиниці, такий коригуючий коефіцієнт застосовується із значенням 1 (одиниця).

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної економічної політики, щомісяця до 10 числа наступного звітного (податкового) періоду розміщує визначену величину коригуючого коефіцієнта на своєму офіційному веб-сайті у спеціальному розділі та подає відповідну інформацію Міністерству фінансів України та центральному органу державної податкової служби.

252.23. Податкові декларації з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин подаються її платником починаючи з календарного кварталу, що настає за кварталом, у якому такий платник отримав спеціальний дозвіл.

Податкові декларації з рентної плати під час виконання договорів про спільну діяльність без утворення юридичної особи подаються уповноваженою особою, визначеною відповідно до пункту 252.1 цієї статті починаючи з календарного кварталу, що настає за кварталом, у якому такий договір зареєстровано у контролюючих органах.

252.24. Платник рентної плати або уповноважена особа, які у податковому (звітному) періоді видобули природний газ (у тому числі нафтовий (попутний) газ) та реалізували суб'єкту, уповноваженому Кабінетом Міністрів України, для формування ресурсу природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу), що використовується для потреб населення, визначають у податковій декларації податкові зобов'язання з урахуванням обсягів, визначених в актах приймання-передачі, та обсягів виробничо-технологічних витрат природного газу на технічні операції з видобування та підготовки до транспортування. Акти приймання-передачі оформляються відповідно до типових договорів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у нафтогазовому комплексі, про реалізацію природного газу у податковому (звітному) періоді, в якому такий газ був видобутий, та не пізніше 8 числа місяця, що настає за податковим (звітним) періодом, підписуються платником рентної плати або уповноваженою особою та уповноваженим суб'єктом на підставі укладених ними господарських договорів.

Обсяги виробничо-технологічних витрат природного газу на здійснення технічних операцій з видобування та підготовки до транспортування (у тому числі нафтового (попутного) газу), зазначеного в абзаці першому цього пункту, визначаються пропорційно до питомої ваги обсягів такого природного газу, реалізованого уповноваженому суб'єкту, в загальному обсязі природного газу (у тому числі нафтового (попутного) газу), що підлягає оподаткуванню, зменшеному на обсяг виробничо-технологічних витрат такого природного газу.

252.25. Платник рентної плати та уповноважена особа сплачують податкові зобов'язання:

252.25.1. за місцезнаходженням ділянки надр, з якої видобуті корисні копалини, у разі розміщення такої ділянки надр у межах території України;

252.25.2. за місцем обліку платника рентної плати у разі розміщення ділянки надр, з якої видобуто корисні копалини, в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України.

252.26. Подання декларації, строки сплати, відповідальність платників та контроль за справлянням рентної плати визначено статтями 257 і 258 цього Кодексу.

Стаття 253. Рентна плата за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин

253.1. Платниками рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, є юридичні та фізичні особи - суб'єкти господарювання, які використовують у межах території України ділянки надр для:

253.1.1. зберігання природного газу, нафти, газоподібних та інших рідких нафтопродуктів;

253.1.2. витримування виноматеріалів, виробництва і зберігання винопродукції;

253.1.3. вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин;

253.1.4. зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів;

253.1.5. провадження інших видів господарської діяльності.

253.2. Не є платниками рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, військові частини, заклади, установи і організації Збройних Сил України та інші військові формування, утворені відповідно до закону, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету.

253.3. Об'єктом оподаткування рентною платою за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, є обсяг підземного простору (ділянки) надр:

253.3.1. для зберігання природного газу та газоподібних продуктів - активний об'єм зберігання газу в пористих чи тріщинуватих геологічних утвореннях (пластах-колекторах);

253.3.2. для зберігання нафти та інших рідких нафтопродуктів - об'єм спеціально створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнин (печер);

253.3.3. для витримування виноматеріалів, виробництва і зберігання винопродукції, вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин, зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів, провадження інших видів господарської діяльності - площа підземного простору, що надана у користування в спеціально створених та існуючих гірничих виробках (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнинах (печерах).

253.4. Рентна плата за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, не справляється:

253.4.1. за використання транспортних тунелів та інших підземних комунікацій, колекторно-дренажних систем та об'єктів міського комунального господарства;

253.4.2. за використання підземних споруд на глибині не більш як 20 метрів, збудованих відкритим способом без засипання або з подальшим ґрунтовим засипанням.

253.5. Ставки рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, встановлюються залежно від корисних властивостей надр і ступеня екологічної безпеки під час їх використання у таких розмірах:

Характер користування надрами	Вид користування надрами	Одиниця виміру	Ставка рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, за одиницю обсягу користування надрами, гривень на рік
Використання підземного простору надр - пористих чи тріщинуватих геологічних утворень (пластів-колекторів)	зберігання природного газу та газоподібних продуктів	тис. куб. метрів активного об'єму	0,3
Використання підземного простору - спеціально створених та існуючих гірничих виробок (відпрацьованих і пристосованих), а також природних порожнин (печер)	зберігання нафти та інших рідких нафтопродуктів	куб. метрів	0,3
	витримування виноматеріалів, виробництво і зберігання винопродукції	кв. метрів	0,85
	кв. метрів	0,85	
	вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин	-»-	0,49
	зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів	-»-	0,36
	провадження іншої господарської діяльності	-»-	1,19

253.6. Подання декларації, строки сплати, відповідальність платників та контроль за справлянням рентної плати визначено статтями 257 і 258 цього Кодексу.

Стаття 254. Рентна плата за користування радіочастотним ресурсом України

254.1. Платниками рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України є загальні користувачі радіочастотного ресурсу України, визначені законодавством про радіочастотний ресурс, яким надано право користуватися радіочастотним ресурсом України в межах виділеної частини смуг радіочастот загального користування на підставі:

254.1.1. ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України;

254.1.2. ліцензії на мовлення та дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою;

254.1.3. дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою, отриманого на підставі договору з власником ліцензії на мовлення;

254.1.4. дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою.

254.2. Не є платниками рентної плати спеціальні користувачі, перелік яких визначено законодавством про радіочастотний ресурс, та радіоаматори.

254.3. Об'єктом оподаткування рентною платою за користування радіочастотним ресурсом України є ширина смуги радіочастот, що визначається як частина смуги радіочастот загального користування у відповідному регіоні та зазначена в ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України або в дозволі на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою для технологічних користувачів та користувачів, які користуються радіочастотним ресурсом для розповсюдження телерадіопрограм.

254.4. Ставки рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України встановлюються у таких розмірах:

	Вид радіозв'язку	Діапазон радіочастот	Ставка рентної плати за 1 МГц смуги радіочастот на місяць, гривень
1.	Радіорелейний зв'язок фіксованої радіослужби	0,03-300 ГГц	0,84
2.	Радіозв'язок:		
	фіксованої, рухомої сухопутної радіослужб;	0,03-470 МГц	817,24
	морської радіослужби	0,03-470 МГц	408,62
3.	Радіозв'язок у системі охоронної та охоронно-пожежної сигналізації	30-470 МГц	817,24
4.	Радіозв'язок з використанням радіоподовжувачів	30-470 МГц	409,90
5.	Радіозв'язок у системі передавання даних з використанням шумоподібних сигналів	1427-2400 МГц 2400-2483,5 МГц 5150-5850 МГц	20,64*
6.	Радіозв'язок у системі з фіксованим абонентським радіодоступом стандарту DECT	30-3000 МГц	41,24
7.	Транкінговий радіозв'язок	30-470 МГц	2534,18
8.	Пошуковий радіозв'язок 30-960 МГц	32689,28	
9.	Радіолокаційна та радіонавігаційна радіослужби	30-3000 МГц 3-30 ГГц	82,48
10.	Радіозв'язок супутникової рухомої та фіксованої радіослужб	30-3000 МГц 3-30 ГГц	54,14
11.	Стільниковий радіозв'язок	300-2200 МГц	20366,34*
12.	Радіозв'язок у багатоканальних розподільчих системах для передавання та ретрансляції телевізійного зображення, передавання звуку цифрової інформації	2-7 ГГц 10-42,5 ГГц	36,10* 12,90*
13.	Передавання звуку залежно від потужності:	30 кГц - 30 МГц	
	до 1 кВт включно		979,64
	від 1,1 до 10 кВт включно		1472,06
	від 10,1 до 100 кВт включно		2083,06
	від 101 до 500 кВт включно		2451,70
	від 501 кВт і вище		4073,26
14.	Передавання та ретрансляція телевізійного зображення залежно від потужності:	30-300 МГц	
	від 1 до 10 Вт включно		41,24
	від 10,1 до 100 Вт включно		123,76
	від 101 Вт до 1 кВт включно		203,66
	від 1,1 до 5 кВт включно		327,42
	від 5,1 до 20 кВт включно		613,58
	від 20,1 кВт і вище		817,24
15.	Передавання звуку залежно від потужності:	66-74 МГц 87,5-108 МГц	
	до 100 Вт включно		306,78
	від 101 Вт до 1 кВт включно		613,58
	від 1,1 до 10 кВт включно		979,64
	від 10,1 кВт і вище		1227,12
16.	Передавання та ретрансляція телевізійного зображення залежно від потужності:	300-880 МГц	
	до 10 Вт включно		28,36
	від 10,1 до 100 Вт включно		56,72
	від 101 Вт до 1 кВт включно		123,76
	від 1,1 до 5 кВт включно		244,94
	від 5,1 до 20 кВт включно		489,82
	від 20,1 кВт і вище		613,58
17.	Види радіозв'язку (служби, системи, радіотехнології, радіоелектронні засоби, випромінювальні пристрої), що не зазначені у пунктах 1-16 пункту 254.4 цієї статті	9 кГц - 400 ГГц	1227,12

* Для ширини смуги радіочастот до 30 МГц (15 х 2) у кожному регіоні окремо, що належать окремому платнику рентної плати - користувачу радіочастотного ресурсу, застосовується понижувальний коефіцієнт 0,75.

254.5. Порядок нарахування податкових зобов'язань з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України

254.5.1. Перелік користувачів радіочастотного ресурсу - платників рентної плати та/або зміни до нього подаються центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, із зазначенням виду зв'язку, смуги радіочастотного ресурсу, регіонів користування радіочастотним ресурсом двічі на рік: до 1 березня та до 1 вересня поточного року, станом на 1 січня та 1 липня відповідно за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з центральним органом з регулювання у сфері телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом та надання послуг поштового зв'язку.

254.5.2. Платники рентної плати обчислюють суму рентної плати виходячи з виду радіозв'язку, розміру встановлених ставок та ширини смуги радіочастот по кожному регіону окремо.

254.5.3. Платники рентної плати, яким надано право користуватися радіочастотним ресурсом України на підставі ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України, сплачують рентну плату починаючи з дати видачі ліцензії.

У разі продовження терміну дії ліцензії на користування радіочастотним ресурсом України рентна плата сплачується з початку терміну дії продовженої ліцензії.

Інші платники рентної плати сплачують рентну плату починаючи з дати видачі дозволу на експлуатацію радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв. Сплата рентної плати здійснюється платниками рентної плати з дати видачі першого дозволу на експлуатацію радіоелектронного засобу та випромінювального пристрою в даній смузі радіочастот у відповідному регіоні незалежно від загальної кількості дозволів, наданих платнику рентної плати в такій смузі радіочастот у певному регіоні.

254.5.4. Платники рентної плати подають до контролюючих органів копії ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України, ліцензій на мовлення та дозволів на експлуатацію радіоелектронних засобів та випромінювальних пристроїв у місячний строк після їх видачі.

254.6. Порядок подання декларації, строки сплати, відповідальність платників рентної плати та контроль за її справлянням визначено статтями 257 і 258 цього Кодексу.

Стаття 255. Рентна плата за спеціальне використання води

255.1. Платниками рентної плати за спеціальне використання води є водокористувачі - суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи (крім бюджетних установ), постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи - підприємці, які використовують воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів (первинні водокористувачі) та/або від первинних або інших водокористувачів (вторинні водокористувачі), та використовують воду для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва.

255.2. Не є платниками рентної плати за спеціальне використання води водокористувачі, які використовують воду виключно для задоволення питних і санітарно-гігієнічних потреб населення (сукупності людей, які знаходяться на даній території в той чи інший період часу, незалежно від характеру та тривалості проживання, в межах їх житлового фонду та присадибних ділянок), у тому числі для задоволення виключно власних питних і санітарно-гігієнічних потреб юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та платників єдиного податку.

Для цілей цієї статті під терміном «санітарно-гігієнічні потреби» слід розуміти використання води в туалетних, душових, ванних кімнатах і умивальниках та використання для утримання приміщень у належному санітарно-гігієнічному стані.

255.3. Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води є фактичний обсяг води, який використовують водокористувачі, з урахуванням обсягу втрат води в їх системах водопостачання.

255.3.1. Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води без її вилучення з водних об'єктів є:

для потреб гідроенергетики - фактичний обсяг води, що пропускається через турбіни гідроелектростанцій для вироблення електроенергії;

для потреб водного транспорту - час використання поверхневих вод вантажним самохідним і несамохідним флотом, що експлуатується (залежно від тоннажності), та пасажирським флотом, що експлуатується (залежно від кількості місць).

255.3.2. Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання води для потреб рибництва є фактичний обсяг води, необхідної для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у тому числі для поповнення, яке пов'язане із втратами води на фільтрацію та випаровування).

255.4. Рентна плата за спеціальне використання води не справляється:

255.4.1. за воду, що використовується для задоволення питних і санітарно-гігієнічних потреб населення (сукупності людей, які знаходяться на даній території в той чи інший період часу, незалежно від характеру та тривалості проживання, в межах їх житлового фонду та присадибних ділянок), у тому числі для задоволення виключно власних питних і санітарно-гігієнічних потреб юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та платників єдиного податку;

255.4.2. за воду, що використовується для протипожежних потреб;

255.4.3. за воду, що використовується для потреб зовнішнього благоустрою територій міст та інших населених пунктів;

255.4.4. за воду, що використовується для пилозаглушення у шахтах і кар'єрах;

255.4.5. за воду, що забирається науково-дослідними установами, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, для проведення наукових досліджень у галузі рисосіяння та для виробництва елітного насіння рису;

255.4.6. за воду, що втрачена в магістральних та міжгосподарських каналах зрошувальних систем та магістральних водогонах;

255.4.7. за підземну воду, що вилучається з надр для усунення шкідливої дії вод (підтоплення, засолення, заболочення, зсуву, забруднення тощо), крім кар'єрної, шахтної та дренажної води, що використовується у господарській діяльності після вилучення та/або отримується для використання іншими користувачами;

255.4.8. за воду, що забирається для забезпечення випуску молоді цінних промислових видів риби та інших водних живих ресурсів у водні об'єкти;

255.4.9. за морську воду, крім води з лиманів;

255.4.10. за воду, що використовується садівницькими та городницькими товариствами (кооперативами);

255.4.11. за воду, що забирається для реабілітації, лікування та оздоровлення реабілітаційними установами для інвалідів та дітей-інвалідів, підприємствами, установами та організаціями фізкультури та спорту для інвалідів та дітей-інвалідів, які засновані всеукраїнськими громадськими організаціями інвалідів відповідно до закону;

255.4.12. для потреб гідроенергетики - з гідроакумулюючих електростанцій, які функціонують у комплексі з гідроелектростанціями;

255.4.13. для потреб водного транспорту:

з морського водного транспорту, який використовує річковий водний шлях виключно для заходження з моря у морський порт, розташований у пониззі річки, без використання спеціальних заходів забезпечення судноплавства (попуски води з водосховищ та шлюзування);

під час експлуатації водних шляхів стоянковими (нафтоперекачувальні станції, плавнафтобази, дебаркадери, доки плавучі, судна з механічним обладнанням та інші стоянкові судна) і службово-допоміжними суднами та експлуатації водних шляхів річки Дунаю.

255.5. Ставки рентної плати за спеціальне використання води встановлюються у таких розмірах:

255.5.1. за спеціальне використання поверхневих вод:

Басейни річок, включаючи притоки всіх порядків	**Ставка рентної плати, гривень за 100 куб. метрів**
Дніпра на північ від м. Києва (Прип'яті та Десни), включаючи м. Київ	35,66
Дніпра на південь від м. Києва (без Інгульця)	33,92
Інгульця	51,73
Сіверського Дінця	69,55
Південного Бугу (без Інгулу)	39,22
Інгулу	48,12
Дністра	21,37
Вісли та Західного Бугу	21,37
Пруту та Сірету	16,05
Тиси	16,05
Дунаю	14,3
Річок Криму	71,31
Річок Приазов'я	85,62
Інших водних об'єктів	39,22

255.5.2. за спеціальне використання підземних вод:

Найменування регіонів	**Ставка рентної плати, гривень за 100 куб. метрів**
Автономна Республіка Крим (крім м. Севастополя)	65,95
м. Севастополь	65,95
Області:	
Вінницька	57
Волинська	58,88
Дніпропетровська	49,95
Донецька	67,78
Житомирська	57
Закарпатська	37,45
Запорізька:	
Веселівський, Мелітопольський, Приазовський, Якимівський райони	57
інші адміністративно-територіальні одиниці області	51,73
Івано-Франківська:	
Богородчанський, Верховинський, Долинський, Косівський, Надвірнянський, Рожнятівський райони	89,15
інші адміністративно-територіальні одиниці області	49,95
Київська:	
Білоцерківський, Бородянський, Броварський, Васильківський, Іванківський, Кагарлицький, Києво-Святошинський, Макарівський, Миронівський, Обухівський, Поліський райони	41,44
інші адміністративно-територіальні одиниці області	48,89
Кіровоградська	65,95
Львівська	51,73
Луганська	74,87
Миколаївська	74,87
Одеська	62,41
Полтавська:	
Великобагачанський, Гадяцький, Зіньківський, Лохвицький, Лубенський, Миргородський, Новосанжарський, Решетилівський, Хорольський, Шишацький райони	38,56
інші адміністративно-територіальні одиниці області	42,98
Рівненська:	
Володимирецький, Здолбунівський, Костопільський, Рівненський, Сарненський, Острозький райони	46
інші адміністративно-територіальні одиниці області	53,43
Сумська:	
Глухівський, Сумський, Роменський, Шосткинський райони	42,98
інші адміністративно-територіальні одиниці області	48,94
Тернопільська	69,55
Харківська	53,47
Херсонська	53,47
Хмельницька:	
Деражнянський, Красилівський, Летичівський, Старокостянтинівський, Хмельницький, Полонський, Шепетівський райони	44,59
інші адміністративно-територіальні одиниці області	67,78
Черкаська	38,56
Чернівецька	62,41
Чернігівська:	
Городнянський, Корюківський, Ічнянський, Сосницький, Щорський, Талалаївський райони	53,47
інші адміністративно-територіальні одиниці області	41,8
м. Київ	53,27

255.5.3. для потреб гідроенергетики - 6,93 гривні за 10 тис. куб. метрів води, пропущеної через турбіни гідроелектростанцій;

255.5.4. для потреб водного транспорту з усіх річок, крім Дунаю:

для вантажного самохідного і несамохідного флоту, що експлуатується, - 0,1188 гривні за 1 тоннаж-добу експлуатації;

для пасажирського флоту, що експлуатується, - 0,0132 гривні за 1 місце-добу експлуатації;

255.5.5. для потреб рибництва:

36,39 гривні за 10 тис. куб. метрів поверхневої води;

43,75 гривні за 10 тис. куб. метрів підземної води;

255.5.6. за воду, що входить виключно до складу напоїв:

33,85 гривні за 1 куб. метр поверхневої води;

39,48 гривні за 1 куб. метр підземної води;

255.5.7. за шахтну, кар'єрну та дренажну воду - 7,84 гривні за 100 куб. метрів води.

255.6. Для теплоелектростанцій з прямоточною системою водопостачання рентна плата за фактичний обсяг води, що пропускається через конденсатори турбін для охолодження конденсату, обчислюється із застосуванням коефіцієнта 0,005.

255.7. Житлово-комунальні підприємства застосовують до ставок рентної плати коефіцієнт 0,3.

255.8. За умови використання води з лиманів платниками рентної плати застосовується ставка рентної плати, встановлена за спеціальне використання поверхневих вод відповідно до показника «Інші водні об'єкти», зазначеного у підпункті 255.5.1 пункту 255.5 цієї статті.

255.9. За умови використання води з каналів платниками рентної плати застосовуються ставки рентної плати, встановлені за спеціальне використання води водного об'єкта, з якого забирається вода в канал.

255.10. За умови використання води із змішаних джерел водопостачання застосовуються ставки рентної плати, встановлені для джерел, з яких формуються (наповнюються) змішані джерела.

255.11. Порядок нарахування податкових зобов'язань з рентної плати за спеціальне використання води

255.11.1. Водокористувачі самостійно обчислюють рентну плату за спеціальне використання води та за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики і рибництва щокварталу наростаючим підсумком з початку року, а за спеціальне використання води для потреб водного транспорту - починаючи з першого півріччя поточного року, у якому було здійснено таке використання.

255.11.2. Рентна плата обчислюється виходячи з фактичних обсягів використаної води (підземної, поверхневої, отриманої від інших водокористувачів) водних об'єктів з урахуванням обсягу втрат води в їх системах водопостачання, встановлених у дозволі на спеціальне водокористування, лімітів використання води, ставок рентної плати та коефіцієнтів.

За обсяги води, переданої водокористувачем-постачальником іншим водокористувачам без укладення з останніми договору на поставку води, рентна плата обчислюється і сплачується таким водокористувачем-постачальником.

255.11.3. Водокористувачі, які використовують воду із змішаного джерела, обчислюють рентну плату, враховуючи обсяги води в тому співвідношенні, у якому формується таке змішане джерело, що зазначається в дозволах та договорах на поставку води, з урахуванням втрат води в їх системах водопостачання, ставок рентної плати та коефіцієнтів.

255.11.4. Водокористувачі, які використовують воду з каналів, обчислюють рентну плату виходячи з фактичних обсягів використаної води з урахуванням втрат води в їх системах водопостачання, встановлених лімітів використання води, ставок рентної плати, встановлених для водного об'єкта, з якого забирається вода в канал, та коефіцієнтів.

255.11.5. Рентна плата за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики обчислюється виходячи з фактичних обсягів води, пропущеної через турбіни гідроелектростанцій, та ставки рентної плати.

255.11.6. За умови експлуатації водних шляхів вантажними самохідними і несамохідними суднами рентна плата за спеціальне використання води для потреб водного транспорту обчислюється виходячи з фактичних даних обліку тоннаж-доби та ставки рентної плати, а пасажирськими суднами - виходячи з місця-доби та ставки рентної плати.

255.11.7. Справляння рентної плати за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва не звільняє водокористувачів від сплати рентної плати за спеціальне використання води.

255.11.8. Рентна плата за спеціальне використання води для потреб рибництва обчислюється виходячи з фактичних обсягів води, необхідної для поповнення водних об'єктів під час розведення риби та інших водних живих ресурсів (у тому числі для поповнення, яке пов'язане із втратами води на фільтрацію та випаровування), та ставок рентної плати.

255.11.9. Водокористувачі, які застосовують воду для потреб охолодження обладнання оборотну систему водопостачання, обчислюють рентну плату виходячи із фактичних обсягів води, використаної на підживлення оборотної системи. За всі інші обсяги фактично використаної води рентна плата обчислюється на загальних підставах.

255.11.10. Обсяг фактично використаної води обчислюється водокористувачами самостійно на підставі даних первинного обліку згідно з показаннями вимірювальних приладів.

За відсутності вимірювальних приладів обсяг фактично використаної води визначається водокористувачем за технологічними даними (тривалість роботи агрегатів, обсяг виробленої продукції чи наданих послуг, витрати електроенергії, пропускна спроможність водопровідних труб за одиницю часу тощо). У разі відсутності вимірювальних приладів, якщо можливість їх встановлення існує, рентна плата сплачується у двократному розмірі.

255.11.11. Обсяг фактично використаної води на державних системах у зрошувальному землеробстві визначають органи водного господарства.

255.11.12. Якщо водокористувачі, які повністю утримуються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, використовують обсяги води для господарської діяльності, направленої на отримання доходу в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, рентна плата обчислюється на загальних підставах з усього обсягу використаної води з урахуванням обсягу втрат води в їх системах постачання.

255.11.13. У разі перевищення водокористувачами встановленого річного ліміту використання води рентна плата обчислюється і сплачується у п'ятикратному розмірі виходячи з фактичних обсягів використаної води понад встановлений ліміт використання води, ставок рентної плати та коефіцієнтів.

255.11.14. За понадлімітне використання води рентна плата обчислюється за кожним джерелом водопостачання окремо згідно з установленими ставками рентної плати та коефіцієнтами.

255.11.15. За відсутності у водокористувача дозволу на спеціальне водокористування із встановленими в ньому лімітами використання води рентна плата справляється за весь обсяг використаної води, що підлягає оплаті як за понадлімітне використання.

255.11.16. Податкова декларація з рентної плати за спеціальне використання води для потреб водного транспорту за перший квартал не подається.

Рентна плата за спеціальне використання води для потреб водного транспорту за перший квартал не сплачується.

255.11.17. Філії, відділення, інші відокремлені підрозділи водокористувача, які мають банківські рахунки, ведуть окремий бухгалтерський облік своєї діяльності, складають окремий баланс, подають податкові декларації та сплачують рентну плату за своїм місцем податкової реєстрації.

255.11.18. Якщо до складу водокористувача входять структурні підрозділи, які не мають банківських рахунків, не ведуть окремого бухгалтерського обліку своєї діяльності, не складають окремого балансу, податкові декларації подаються і рентна плата вноситься водокористувачем, до складу якого входять такі структурні підрозділи, за місцезнаходженням водних об'єктів та за ставками рентної плати, встановленими для цих водних об'єктів.

255.11.19. Платники рентної плати подають одночасно з податковими деклараціями контролюючим органам копії дозволу на спеціальне водокористування, договору на поставку води та статистичної звітності про використання води.

255.11.20. У межах встановленого в дозволі на спеціальне водокористування ліміту використання води рентна плата включається до складу витрат, а за понадлімітне використання справляється з прибутку, що залишається у розпорядженні водокористувача після оподаткування.

Рентна плата за спеціальне використання води для потреб гідроенергетики і водного транспорту повністю включається до складу витрат.

255.12. Порядок подання декларації, строки сплати, відповідальність платників рентної плати та контроль за її справлянням визначено статтями 257 і 258 цього Кодексу.

Стаття 256. Рентна плата за спеціальне використання лісових ресурсів

256.1. Платниками рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів є лісокористувачі - юридичні особи, їх філії, відділення, інші відокремлені підрозділи, що не мають статусу юридичної особи, постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи з джерел їх походження з України або виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, фізичні особи (крім фізичних осіб, які мають право безоплатно без видачі спеціального дозволу використовувати лісові ресурси відповідно до лісового законодавства), а також фізичні особи - підприємці, які здійснюють спеціальне використання лісових ресурсів на підставі спеціального дозволу (лісорубного квитка або лісового квитка) або відповідно до умов договору довгострокового тимчасового користування лісами.

256.2. Об'єктом оподаткування рентною платою за спеціальне використання лісових ресурсів є:

256.2.1. деревина, заготовлена в порядку рубок головного користування;

256.2.2. деревина, заготовлена під час проведення заходів:

щодо поліпшення якісного складу лісів, їх оздоровлення, посилення захисних властивостей (у деревостанах віком понад 40 років - рубки догляду за лісом, вибіркові санітарні рубки, вибіркові лісовідновні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією, ландшафтні рубки і рубки переформування; незалежно від віку деревостанів - суцільні санітарні та суцільні лісовідновні рубки);

з розчищення лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю, у зв'язку з будівництвом гідровузлів, трубопроводів, шляхів тощо;

256.2.3. другорядні лісові матеріали (заготівля живиці, пнів, лубу та кори, деревної зелені, деревних соків та інших другорядних лісових матеріалів, передбачених нормативно-правовими актами з ведення лісового господарства);

256.2.4. побічні лісові користування (заготівля сіна, випасання худоби, заготівля дикорослих плодів, горіхів, грибів, ягід, лікарських рослин, збирання лісової підстилки, заготівля очерету та інших побічних лісових користувань, передбачених нормативно-правовими актами з ведення лісового господарства);

256.2.5. використання корисних властивостей лісів для культурно-оздоровчих, рекреаційних, спортивних, туристичних і освітньо-виховних цілей та проведення науково-дослідних робіт.

256.3. Ставки рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів встановлюються у таких розмірах:

256.3.1. за заготівлю деревини основних лісових порід:

Наймену-вання лісової породи	Розряд	Ставка за 1 щільний куб. метр деревини, гривень			
		ділової (без кори)			дров'яної (з корою)
		великої	середньої	дрібної	
Перший пояс лісів					
Сосна					
	1	171,28	109,54	42,12	4,34
	2	121,72	78,24	30,42	3,32
	3	98,24	63,28	24,4	2,66
	4	73,88	46,96	18,06	2
	5	48,68	31,28	12,04	1,34
Модрина					
	1	76,94	65,2	25,4	5,66
	2	55,42	46,96	18,06	4,34
	3	43,72	37,8	14,38	3,32
	4	32,6	28,06	10,7	2,34
	5	22,16	18,92	7,36	1,68
Ялина, ялиця					
	1	106,3	90,64	34,76	4,02
	2	78,9	67,18	26,08	2,66
	3	63,28	54,14	20,72	2,34
	4	47,62	40,44	15,38	1,68
	5	31,96	26,74	10,38	1,34
Дуб (крім дуба коркового)					
	1	449,38	215,94	71,9	7,36
	2	322,34	154,98	51,48	5,36
	3	258,14	123,36	41,46	4,34
	4	193,92	93,3	31,1	3,02
	5	127,06	61,68	20,72	2,34
Ясен, клен (крім явора)					
	1	168,52	143,94	71,9	7,36
	2	120,86	103,32	51,48	5,36
	3	96,8	82,26	41,46	4,34
	4	72,7	62,2	31,1	3,02
	5	47,66	41,14	20,72	2,34
Бук					
	1	323,98	208,4	69,56	6,34
	2	230,72	148,24	49,5	4,34
	3	185,56	118,88	39,8	3,68
	4	139,42	88,76	29,76	2,66
	5	93,3	59,44	19,74	1,68
Береза, вільха чорна, граб звичайний, в'яз, липа					
	1	25,08	21,58	16,04	5,66
	2	17,54	15,06	11,56	4,34
	3	14,04	12,54	9,52	3,32
	4	10,52	9,04	7,02	2,34
	5	7,02	6,02	4,5	1,68
Осика, вільха сіра, тополя					
	1	14,52	12,54	9,52	4,02
	2	10,52	9,04	6,52	2,66
	3	8,54	7,02	5,54	2,34
	4	6,52	5,54	4,02	1,68
	5	4,02	3,5	2,52	0,66
Другий пояс лісів					
Сосна					
	1	146,04	93,26	35,78	3,68
	2	103,44	66,52	25,74	2,66
	3	82,58	53,46	20,72	2,34
	4	62,58	39,8	15,38	1,68
	5	41,74	26,74	10,38	1
Модрина					
	1	65,88	56,74	21,72	5,36
	2	47,62	40,44	15,38	3,68
	3	37,8	31,96	12,36	3,02
	4	28,06	24,14	9,34	2,34
	5	18,92	16,32	6,34	1,34
Ялина, ялиця					
	1	93,88	80,22	30,76	3,32
	2	67,18	57,36	22,06	2,34
	3	53,46	45,64	17,72	2
	4	40,44	34,58	13,36	1,68
	5	26,7	22,84	8,68	1
Дуб (крім дуба коркового)					
	1	382,5	184,32	61,5	6,02
	2	274,18	131,68	43,8	4,34
	3	218,02	105,34	34,76	3,32
	4	163,16	78,24	26,44	2,66
	5	109,66	52,64	17,72	1,68
Ясен, клен (крім явора)					
	1	143,44	122,88	61,5	6,02
	2	102,82	87,76	43,8	4,34
	3	81,74	70,22	34,76	3,32
	4	61,2	52,16	26,44	2,66
	5	41,14	35,12	17,72	1,68
Бук					
	1	275,84	176,8	58,84	5,36
	2	196,6	125,66	42,12	3,68
	3	157,5	100,82	33,78	3,02
	4	118,34	75,22	25,4	2,34
	5	79,24	50,42	16,74	1,68
Береза, вільха чорна, граб звичайний, в'яз, липа					
	1	20,54	17,54	13,54	5,02
	2	15,06	13,02	9,52	3,68
	3	12,0	10,04	8,02	2,66
	4	9,04	8,02	5,54	2,34
	5	6,02	5,02	4,02	1,34
Осика, вільха сіра, тополя					
	1	12,54	11,02	8,02	3,32
	2	9,04	8,02	5,54	2,34
	3	7,02	6,52	5,02	2
	4	5,54	4,5	3,5	1,68
	5	3,5	3,5	2,52	1

256.3.2. за заготівлю деревини неосновних лісових порід:

Наймену-вання лісової породи	Розряд	Ставка за 1 щільний куб. метр деревини, гривень			
		ділової (без кори)			дров'яної (з корою)
		великої	серед-ньої	дрібної	
Перший пояс лісів					
Самшит					
	1	790,44	675,56	337,7	7,36
	2	564,72	482,48	241,4	5,36
	3	451,88	386,18	192,92	4,34
	4	339,04	289,38	144,78	3,02
	5	225,7	193,1	96,62	2,34
Бархат, горіх					
	1	492,5	421,3	210,64	7,36
	2	352,1	300,92	150,46	5,36
	3	281,38	240,74	120,38	4,34
	4	211,14	180,56	90,6	3,02
	5	140,92	120,38	60,18	2,34
Груша, кизил, явір					
	1	395,22	338,04	168,86	7,36
	2	282,36	241,22	120,72	5,36
	3	225,7	193,1	96,62	4,34
	4	169,52	144,96	72,56	3,02
	5	112,86	96,8	48,48	2,34
Абрикос, вишня, ялівець, обліпиха, слива (крім терну), черешня, шовковиця, яблуня					
	1	295,4	252,28	126,06	7,36
	2	211,14	180,08	89,92	5,36
	3	168,52	143,94	71,9	4,34
	4	126,9	107,82	53,84	3,02
	5	84,26	72,22	36,12	2,34
Каштан, дуб корковий					
	1	246,26	210,64	105,34	7,36
	2	176,04	150,46	75,22	5,36
	3	140,92	120,38	60,18	4,34
	4	105,84	90,28	45,16	3,02
	5	70,22	60,18	30,42	2,34
Барбарис, гледичія, кипарис, шипшина					
	1	197,6	168,52	84,6	7,36
	2	140,92	120,38	60,18	5,36
	3	112,34	96,3	48,14	4,34
	4	84,26	72,22	36,12	3,02
	5	56,66	48,66	24,4	2,34
Акація, бересклет, бірючина, глід, граб східний, тамарикс, калина, крушина, ліщина, горобина, бузок, скумпія, свидина, терен, черемха					
	1	147,98	126,38	63,18	7,36
	2	105,84	90,28	45,16	5,36
	3	84,26	72,22	36,12	4,34
	4	63,72	54,16	27,42	3,02
	5	42,64	36,12	18,06	2,34
Верба, чагарники (крім зазначених в інших позиціях)					
	1	49,14	42,12	21,08	4,02
	2	35,12	30,1	15,06	2,66
	3	28,08	24,08	12,04	2,34
	4	21,08	18,06	9,04	1,68
	5	14,04	12,04	6,02	1,34
Другий пояс лісів					
Самшит					
	1	669,54	572,24	286,22	6,02
	2	477,96	408,76	204,3	4,34
	3	382,68	327	163,84	3,32
	4	286,86	245,26	122,7	2,66
	5	191,58	163,5	81,92	1,68
Бархат, горіх					
	1	419,28	358,6	179,22	6,02
	2	299,4	256,28	128,06	4,34
	3	239,72	204,64	102,32	3,32
	4	179,54	154,48	76,56	2,66
	5	119,86	102,82	51,16	1,68
Груша, кизил, явір					
	1	334,52	285,88	143,1	6,02
	2	239,24	204,12	102,32	4,34
	3	191,58	163,5	81,92	3,32
	4	143,44	122,88	61,5	2,66
	5	95,82	81,74	40,78	1,68
Абрикос, вишня, ялівець, обліпиха, слива (крім терну), черешня, шовковиця, яблуня					
	1	251,78	214,66	107,68	6,02
	2	179,54	153,46	76,56	4,34
	3	143,44	122,88	61,5	3,32
	4	107,82	92,26	46,14	2,66
	5	71,72	61,2	30,76	1,68
Каштан, дуб корковий					
	1	209,66	179,54	89,92	6,02
	2	149,96	128,4	64,2	4,34
	3	119,86	102,82	51,16	3,32

	4	89,8	76,74	38,44	2,66
	5	59,68	51,16	25,74	1,68
Барбарис, гледичія, кипарис, шипшина					
	1	167,52	142,94	71,54	6,02
	2	119,38	102,32	50,82	4,34
	3	95,82	81,74	40,78	3,32
	4	71,72	61,2	30,76	2,66
	5	47,66	41,14	20,42	1,68
Акація, бересклет, бірючина, глід, граб східний, тамарикс, калина, крушина, ліщина, горобина, бузок, скумпія, свидина, терен, черемха					
	1	125,88	107,32	53,84	6,02
	2	89,8	76,74	38,44	4,34
	3	71,72	61,2	30,76	3,32
	4	53,68	46,14	23,06	2,66
	5	36,12	30,58	15,38	1,68
Верба, чагарники (крім зазначених в інших позиціях)					
	1	41,62	35,6	17,72	3,32
	2	30,1	25,58	12,72	2,34
	3	24,08	20,54	10,38	2
	4	18,06	15,54	7,7	1,68
	5	12,04	10,04	5,36	1

256.4. Ставки рентної плати, встановлені підпунктами 256.3.1 і 256.3.2 пункту 256.3 цієї статті, застосовуються при заготівлі деревини в порядку рубок головного користування та під час проведення заходів щодо поліпшення якісного складу лісів, їх оздоровлення, посилення захисних властивостей (у деревостанах віком понад 40 років - рубки догляду за лісом, вибіркові санітарні рубки, вибіркові лісовідновні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією, ландшафтні рубки і рубки переформування; незалежно від віку деревостанів - суцільні санітарні та суцільні лісовідновні рубки) та заходів з розчищення лісових ділянок, вкритих лісовою рослинністю, у зв'язку з будівництвом гідровузлів, трубопроводів, шляхів тощо.

256.5. Ставки рентної плати за заготівлю деревини застосовуються з урахуванням розподілу лісів за поясами і розрядами.

256.6. Розподіл лісів за поясами:

256.6.1. до першого поясу належать усі ліси, за винятком лісів Закарпатської, Івано-Франківської та Чернівецької областей і лісів гірської зони Львівської області;

256.6.2. до другого поясу належать ліси Закарпатської, Івано-Франківської та Чернівецької областей і ліси гірської зони Львівської області.

256.7. Розряди встановлюються для кожного кварталу (урочища) виходячи з нижчезазначеної відстані між центром кварталу і найближчим нижнім складом лісозаготівельника, до якого деревина вивозиться безпосередньо з лісосіки, або пунктом відвантаження деревини залізницею:

Розряди	**1**	**2**	**3**	**4**	**5**
Відстань, кілометрів	до 10	10,1-25	25,1-40	40,1-60	60,1 і більше

Відстань (пряма) від центру кварталу (урочища) до нижнього складу або пункту відвантаження деревини залізницею визначається за картографічними матеріалами і коригується залежно від геоморфологічних умов місцевості за такими коефіцієнтами:

у лісах з рівнинним рельєфом - 1,1;

у лісах з горбистим рельєфом або у лісах, понад 30 відсотків площі яких зайнято болотами, - 1,25;

у лісах з гірським рельєфом - 1,5.

Пунктом відвантаження деревини залізницею вважається пункт (залізнична станція, роз'їзд), у якому дозволено здійснення такої операції, незалежно від наявності на ньому відповідних складів.

256.8. Зміна розподілу лісів за розрядами здійснюється у разі:

256.8.1. закриття діючих або відкриття нових пунктів (залізничних станцій чи роз'їздів) відвантаження деревини;

256.8.2. виявлення порушення установленого порядку розподілу лісів за розрядами.

256.9. До великої деревини всіх лісових порід належать відрізки стовбура (у верхньому перетині без кори) діаметром від 25 сантиметрів і більше, до середньої - діаметром від 13 до 24 сантиметрів, до дрібної - діаметром від 3 до 12 сантиметрів.

До дров'яної деревини належать сортименти, які можна використовувати для технологічних потреб, а також не придатні для промислової переробки (дрова паливні).

На дров'яну деревину, використану для технологічних потреб, донараховується рентна плата за результатами фактичної заготівлі у розмірі 70 відсотків установлених підпунктами 256.3.1 і 256.3.2 пункту 256.3 цієї статті ставок рентної плати за ділову дрібну деревину відповідної лісової породи.

Ставки рентної плати за ділову і дров'яну деревину липи встановлені підпунктами 256.3.1 і 256.3.2 пункту 256.3 цієї статті без урахування кори, а за дров'яну деревину решти лісових порід - з корою.

За ліквід з крони встановлюється рентна плата у розмірі 40 відсотків, а за порубкові залишки, що підлягають використанню, - 20 відсотків ставок рентної плати за дров'яну деревину відповідної лісової породи.

На деревину, заготовлену під час вибіркових рубок головного користування ставки рентної плати знижуються на 20 відсотків, а заходів щодо поліпшення якісного складу лісів, їх оздоровлення, посилення захисних властивостей (у деревостанах віком понад 40 років - рубки догляду за лісом, вибіркові санітарні рубки, вибіркові лісовідновні рубки, рубки, пов'язані з реконструкцією, ландшафтні рубки і рубки переформування) - на 50 відсотків. Знижки у відсотках обчислюються за кожною ставкою рентної плати окремо.

256.10. За заготівлю другорядних лісових матеріалів, здійснення побічних лісових користувань та використання корисних властивостей лісів ставки рентної плати встановлюються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами.

256.11. Порядок нарахування податкових зобов'язань з рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів

256.11.1. Сума рентної плати обчислюється суб'єктами лісових відносин, які видають спеціальні дозволи, і зазначається у таких дозволах.

256.11.2. Сума рентної плати, зазначена в лісорубному та в лісовому квитках, підлягає перерахунку суб'єктом лісових відносин, який видає спеціальні дозволи, у разі коли:

загальна кількість фактично заготовленої деревини під час її відпуску з обліком за площею перевищує зазначену в лісорубному квитку та кількість більше ніж на 10 відсотків;

фактичний обсяг використання лісових ресурсів перевищує зазначений у лісовому квитку на весь обсяг такого перевищення.

Підставою для перерахунку є спеціальні дозволи та акти огляду місць використання лісових ресурсів.

256.11.3. Суб'єктом лісових відносин, який видає спеціальні дозволи, перерахунок рентної плати за заготівлю деревини і заготівлю другорядних лісових матеріалів, побічні лісові користування та використання корисних властивостей лісів здійснюється також у разі:

а) виправлення технічних помилок, які можуть бути допущені під час проведення матеріальної і грошової оцінки лісосік, другорядних лісових матеріалів, побічних лісових користувань та використання корисних властивостей лісів, відпущених за лісорубними квитками або лісовими квитками, неправильного застосування сортиментних таблиць, поясів, розрядів та ставок рентної плати, а також виправлення арифметичних помилок, допущених під час підрахунків;

б) анулювання лісорубного та/або лісового квитка у зв'язку з вилученням земель для інших потреб. В інших випадках анулювання або видачі дубліката лісорубного квитка та/або лісового квитка перерахунок рентної плати не здійснюється і вся нарахована за такими квитками сума рентної плати повністю сплачується до відповідних бюджетів;

в) надання лісокористувачеві відстрочки:

на заготівлю деревини - сума рентної плати за заготівлю залишеної на пні деревини збільшується на 1,5 відсотка незалежно від строку, на який надано відстрочку;

на вивезення деревини - сума рентної плати за невивезену вчасно деревину збільшується на 1,5 відсотка за кожний місяць відстрочки;

г) додаткового продовження строку вивезення, але не більш як на три місяці. При цьому лісокористувачем сума рентної плати за обсяг невивезеної вчасно деревини збільшується на 5 відсотків за кожний місяць відстрочки.

256.11.4. Незалежно від способу обліку деревини, що відпускається на пні (за площею, пеньками, приблизною кількістю), лісокористувачі, які допустили неповну заготівлю деревини, що дозволена для вирубки за виписаними лісорубними квитками, або взагалі її не проводили, рентну плату обчислюють і сплачують повністю за всю дозволену для заготівлі кількість деревини, що зазначена в дозволі.

256.11.5. Лісокористувачі, у яких за результатами діяльності здійснюється перерахунок рентної плати, відображають донараховані суми рентної плати в податковій декларації.

256.11.6. Лісокористувачі щокварталу складають податкову декларацію з рентної плати наростаючим підсумком з початку року, за винятком:

а) лісокористувачів, якими до отримання лісорубних та лісових квитків рентна плата вноситься в каси суб'єктів лісових відносин, які їх видають:

фізичних осіб, а також фізичних осіб - підприємців, яким видано лісорубні та лісові квитки;

лісокористувачів (крім фізичних осіб, а також фізичних осіб - підприємців, яким видано лісові квитки), у яких сума рентної плати в лісорубному чи лісовому квитках не перевищує 50 відсотків однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня року, в якому сплачується рентна плата;

б) лісокористувачів з іншої області, які сплачують рентну плату повністю до видачі їм спеціального дозволу за місцезнаходженням лісової ділянки, на якій здійснюється заготівля деревини.

256.11.7. Про надходження суми рентної плати в касу суб'єкта лісових відносин, що видає спеціальні дозволи, у спеціально заведеній книзі робиться запис і лісокористувачеві видається квитанція. Одночасно в лісорубних та лісових квитках робиться позначка про сплату рентної плати в касу (зазначаються номер і дата квитанції про сплату).

256.11.8. При отриманні дозволу в поточному році (або донарахуванні суми рентної плати) після чергового строку сплати рентної плати лісокористувачі сплачують усі суми рентної плати за строками, що минули.

256.12. Порядок подання декларації, строки сплати, відповідальність платників рентної плати та контроль за її справлянням визначено статтями 257 і 258 цього Кодексу.

256^1. Рентна плата за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України

256^1.1. Платниками рентної плати є суб'єкти господарювання, які експлуатують об'єкти магістральних трубопроводів та надають (організовують) послуги з транспортування (переміщення) вантажу трубопроводами України.

Платником рентної плати за транзит природного газу територією України є уповноважений Кабінетом Міністрів України суб'єкт господарювання, який надає (організовує) послуги з його транзиту територією України.

256^1.2. Об'єктом оподаткування рентною платою:

для нафти та нафтопродуктів є їх фактичні обсяги, що транспортуються територією України у податковому (звітному) періоді;

для природного газу та аміаку є сума добутків відстаней відповідних маршрутів їх транспортування (переміщення), узгоджених між платником рентної плати та замовником на відповідний податковий (звітний) період, на обсяги природного газу та аміаку, транспортованих (переміщених) кожним маршрутом транспортування.

256^1.3. Ставки оподаткування:

0,21 долара США за транзитне транспортування 1000 куб. метрів природного газу за кожні 100 кілометрів відстані відповідних маршрутів його транспортування;

0,56 долара США за транспортування однієї тонни нафти магістральними нафтопроводами;

0,56 долара США за транспортування однієї тонни нафтопродуктів магістральними нафтопродуктопроводами;

0,64 долара США за транзитне транспортування однієї тонни аміаку за кожні 100 кілометрів відстані відповідних маршрутів його транспортування.

У разі зміни тарифів до ставок рентної плати застосовується коригуючий коефіцієнт, який обчислюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, крім ставки рентної плати за транзитне транспортування природного газу.

256^1.4. Сума податкових зобов'язань з рентної плати обчислюється як добуток відповідного об'єкта оподаткування, визначеного у підпункті 256^1.2 цього пункту, на відповідну ставку оподаткування, визначену у підпункті 256^1.3 цього пункту, та з урахуванням коригуючого коефіцієнта, визначеного в установленому порядку.

256^1.5. Сума податкових зобов'язань з рентної плати за податковий (звітний) період сплачується виходячи з:

фактичних обсягів природного газу та аміаку і відстані відповідних маршрутів їх транспортування територією України у відповідному місяці;

фактичних обсягів нафти і нафтопродуктів, що транспортуються територією України у відповідному місяці.

256^1.6. Для цілей цієї статті застосовуються такі терміни:

вантаж - природний газ, нафта та продукти її переробки (нафтопродукти), а також аміак;

відповідний маршрут - шлях транспортування (переміщення) вантажу, що визначається видом транспортних послуг під час його транзиту трубопроводами, зокрема:

а) між прикордонними пунктами приймання (відправлення) та призначення або перевалювальним комплексом для вантажу, що надійшов з територій інших держав і призначений для споживачів за межами України;

б) магістральними трубопроводами, у тому числі з наданням послуг з тимчасового зберігання або переробки вантажу на території України, з подальшим переміщенням за її межі;

маршрут транспортування - шлях транспортування (переміщення) вантажу між пунктами приймання (відправлення) та призначення, що визначені сторонами в істотних умовах договору з надання транспортних послуг;

послуги - транспортування (переміщення) вантажу магістральними трубопроводами України;

тариф - вартість транспортування облікової одиниці вантажу магістральними трубопроводами України (без податку на додану вартість), що встановлюється:

на транспортування для споживачів України - центральним органом виконавчої влади, уповноваженим Президентом України;

для транзиту територією України - на підставі договорів.

Стаття 257. Подання декларації і строки сплати рентної плати

257.1. Базовий податковий (звітний) період для рентної плати дорівнює календарному кварталу.

257.2. Платники рентної плати самостійно обчислюють суму податкових зобов'язань з рентної плати.

257.3. Платник рентної плати до закінчення визначеного розділом II цього Кодексу граничного строку подання податкових декларацій за податковий (звітний) період, що дорівнює календарному кварталу, подає до відповідного контролюючого органу за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, податкову декларацію, яка містить додатки:

257.3.1. з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин:

за місцезнаходженням ділянки надр, з якої видобуті корисні копалини, у разі розміщення такої ділянки надр у межах території України;

за місцем обліку платника рентної плати у разі розміщення ділянки надр, з якої видобуто корисні копалини, в межах континентального шельфу та/або виключної (морської) економічної зони України;

257.3.2. з рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин - за місцезнаходженням ділянки надр;

257.3.3. з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України - за місцем податкової реєстрації;

257.3.4. з рентної плати за спеціальне використання води - за місцем податкової реєстрації;

257.3.5. з рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів - за місцезнаходженням лісової ділянки;

257.3.6. з рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України - за місцем його податкової реєстрації.

257.4. У податковому (звітному) періоді платники рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин та уповноважена особа, які здійснюють видобування нафти, конденсату, газу природного, у тому числі газу, розчиненого у нафті (нафтового (попутного) газу), етану, пропану, бутану, платники рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України та платники рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України сплачують авансові внески з рентної плати у податковому (звітному) періоді до 30 числа кожного місяця (у лютому - до 28 або 29 числа). Розмір таких авансових внесків складається з однієї третини суми податкових зобов'язань з рентної плати, визначеної у податковій декларації за попередній податковий (звітний) період.

257.5. Сума податкових зобов'язань з рентної плати, визначена у податковій декларації за податковий (звітний) період, сплачується платником до бюджету протягом 10 календарних днів після закінчення граничного строку подання такої податкової декларації з урахуванням фактично сплачених авансових внесків.

257.6. У разі якщо місце обліку платника рентної плати не збігається з місцезнаходженням ділянки надр, платник рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин та платник рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, подає за місцем податкової реєстрації платника або уповноваженої особи копію податкової декларації та копію платіжного документа про сплату податкових зобов'язань з рентної плати.

Стаття 258. Відповідальність платників рентної плати та контроль за її справлянням

258.1. Відповідальність платників рентної плати

258.1.1. На платника рентної плати покладається відповідальність за правильність обчислення, повноту і своєчасність її внесення до бюджету, а також за своєчасність подання контролюючим органам відповідних податкових декларацій згідно із нормами цього Кодексу та інших законодавчих актів.

258.1.2. На суму податкових зобов'язань з рентної плати, що нарахована платником рентної плати за податковий (звітний) період, але не сплачена протягом 10 календарних днів, що настають за останнім календарним днем граничного строку подання податкової декларації, нараховується пеня в порядку, встановленому розділом II цього Кодексу.

258.2. Контроль за правильністю обчислення, своєчасністю і повнотою справляння рентної плати

258.2.1. Контроль за правильністю обчислення, своєчасністю і повнотою справляння рентної плати здійснюють контролюючі органи.

258.2.2. Особливості контролю за справлянням рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин

Контролюючі органи для забезпечення контролю за правильністю обчислення платником суми рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин в частині визначення обсягу (кількості) видобутих корисних копалин у межах наданої йому ділянки надр, а також коригуючих коефіцієнтів згідно з пунктом 252.2 статті 252 цього Кодексу у встановленому законодавством порядку можуть залучати центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері державного гірничого нагляду, а також у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр.

За фактами, які відбуваються протягом шести місяців, щодо невнесення, несвоєчасного внесення платником рентної плати сум податкових зобов'язань або невиконання платником податкових зобов'язань з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, порушує перед відповідним центральним органом виконавчої влади питання зупинення дії відповідного спеціального дозволу.

До доходів, що виникли у платника в результаті реалізації таким платником прав користування ділянкою надр у період невнесення, несвоєчасного внесення платником сум податкових зобов'язань з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин (за виключенням випадків донарахувань та штрафних санкцій за результатами перевірок контролюючих органів) протягом шести місяців, а також на період зупинення дії відповідного спеціального дозволу, застосовується адміністративно-господарська санкція у вигляді вилучення отриманого (нарахованого) платником або відповідним контролюючим органом прибутку (доходу) від господарської діяльності з видобування корисних копалин.

Органи державного гірничого нагляду у місячний строк після прийняття відповідного рішення надсилають до контролюючого органу за місцем податкової реєстрації платника, який буде здійснювати видобуток корисних копалин, у тому числі під час геологічного вивчення, повідомлення про надання такому платнику дозволу на початок ведення видобувних робіт або погодження на проведення дослідно-промислової розробки.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та забезпечення раціонального використання надр, у місячний строк після прийняття відповідного рішення надсилає до контролюючого органу за місцем податкової реєстрації платника, який буде здійснювати видобуток корисних копалин, у тому числі під час геологічного вивчення, копію затверджених платником схем руху видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу та вимог до кінцевої продукції з конкретизацією порядку визначення якості сировини та кінцевого продукту, визначення вмісту основної та супутньої корисної копалини в лабораторіях, атестованих згідно з правилами уповноваження та атестації у державній метрологічній системі.

258.2.3. Контроль за правильністю визначення обсягів використання надр в цілях, не пов'яза-

них з видобуванням корисних копалин, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного гірничого нагляду, який подає у місячний строк з дня видачі чи вилучення акта про надання гірничого відводу контролюючим органам за місцезнаходженням ділянки надр інформацію про зміни у переліку користувачів надр.

258.2.4. У разі несплати рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України або сплати її в неповному обсязі платниками рентної плати протягом шести місяців контролюючі органи подають інформацію про таких платників до національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, для вжиття до них заходів згідно із законодавством.

Інформацію про платників рентної плати, які користуються радіочастотним ресурсом України для розповсюдження телерадіопрограм і протягом шести місяців не сплатили рентну плату або сплатили її не в повному обсязі, контролюючі органи подають до Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення для вжиття до них заходів згідно із законодавством.

258.2.5. Особливості контролю за справлянням рентної плати за спеціальне використання води

Органи, що видають дозволи на спеціальне водокористування, щороку до 20 січня подають контролюючим органам та органам водного господарства інформацію про водокористувачів, яким видано такі дозволи.

Водокористувачі, яким видано дозволи на спеціальне водокористування та які здійснюють постачання води іншим водокористувачам, щороку до 20 січня подають контролюючим органам та органам водного господарства перелік водокористувачів - абонентів.

У разі зміни умов водокористування, видачі протягом року нових дозволів на спеціальне водокористування, укладення договорів на поставку води водокористувачі, які отримали переоформлені дозволи на спеціальне водокористування, договори на поставку води, зобов'язані протягом 10 днів повідомити про це контролюючим органам та органам водного господарства.

У разі несплати рентної плати або сплати її не в повному обсязі протягом шести місяців контролюючі органи подають інформацію про платників рентної плати до органів, що видають дозволи на спеціальне водокористування, для вжиття до них заходів згідно із законом;

258.2.6. Суб'єкти лісових відносин, які видають спеціальні дозволи, до 10 числа місяця, що настає за звітним кварталом, направляють контролюючим органам перелік лісокористувачів, яким видано лісорубні квитки та лісові квитки, за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового господарства»;

77) розділи Х «Рентна плата за нафту, природний газ і газовий конденсат, що видобуваються в Україні» і ХІ «Плата за користування надрами» виключити;

78) у назві розділу ХІІ слова «Місцеві податки і збори» замінити словами «Податок на майно»;

79) статтю 265 викласти в такій редакції:

«Стаття 265. Склад податку на майно

265.1. Податок на майно складається з:

265.1.1. податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;

265.1.2. транспортного податку;

265.1.3. плати за землю»;

80) статтю 266 викласти в такій редакції:

«Стаття 266. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

266.1. Платники податку

266.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

266.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

266.2. Об'єкт оподаткування

266.2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

266.2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

ґ) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

266.3. База оподаткування

266.3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

266.3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

266.3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

266.4. Пільги із сплати податку

266.4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

Сільські, селищні, міські ради можуть збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування, встановлена цим підпунктом.

266.4.2. Сільські, селищні, міські ради встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями). Пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого та другого цього підпункту.

266.5. Ставка податку

266.5.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної або міської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 2 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

266.6. Податковий період

266.6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

266.7. Порядок обчислення суми податку

266.7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті, та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту «в» підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

266.7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 266.7.1 пункту 266.7 цієї статті, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

266.7.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;

розміру ставки податку;

нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

266.7.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

266.7.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

266.8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

266.8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

266.8.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

266.9. Порядок сплати податку

266.9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській та селищній місцевості через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про прийняття податків.

266.10. Строки сплати податку

266.10.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації»;

81) статтю 267 викласти в такій редакції:

«Стаття 267. Транспортний податок

267.1. Платники податку

267.1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 цієї статті є об'єктами оподаткування.

267.2. Об'єкт оподаткування

267.2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

267.3. База оподаткування

267.3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 цієї статті.

267.4. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 цієї статті.

267.5. Податковий період

267.5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

267.6. Порядок обчислення та сплати податку

267.6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

267.6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

267.6.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

267.6.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

267.6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

267.6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

267. 7. Порядок сплати податку

267.7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

267.8. Строки сплати податку

267.8.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації»;

82) статтю 268 викласти у такій редакції:

«Стаття 268. Туристичний збір

268.1. Туристичний збір - це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

268.2. Платники збору

268.2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної та міської ради про встановлення туристичного збору, та отримують (споживають) послуги з тимчасового проживання (ночівлі) із зобов'язанням залишити місце перебування в зазначений строк.

268.2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, у селі, селищі або місті, радами яких встановлено такий збір;

б) особи, які прибули у відрядження;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

ґ) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

е) діти віком до 18 років;

є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади.

268.3. Ставка збору

268.3.1. Ставка встановлюється у розмірі від 0,5 до 1 відсотка до бази справляння збору, визначеної пунктом 268.4 цієї статті.

268.4. База справляння збору

268.4.1. Базою справляння є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 цієї статті, за вирахуванням податку на додану вартість.

268.4.2. До вартості проживання не включаються витрати на харчування чи побутові послуги (прання, чистка, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), телефонні рахунки, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, витрати на усний та письмовий переклади, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду.

268.5. Податкові агенти

268.5.1. Згідно з рішенням сільської, селищної та міської ради справляння збору може здійснюватися:

а) адміністраціями готелів, кемпінгів, мотелів, гуртожитків для приїжджих та іншими закладами готельного типу, санаторно-курортними закладами;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб на поселення у будинки (квартири), що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами або фізичними особами - підприємцями, які уповноважуються сільською, селищною або міською радою справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

268.6. Особливості справляння збору

268.6.1. Податкові агенти справляють збір під час надання послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням (ночівлею), і зазначають суму сплаченого збору окремим рядком у рахунку (квитанції) на проживання.

268.7. Порядок сплати збору

268.7.1. Сума туристичного збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням податкових агентів.

268.7.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у контролюючому органі за місцезнаходженням підрозділу.

268.7.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу»;

83) доповнити статтею 268^{1} такого змісту:

«Стаття 268^{1}. Збір за місця для паркування транспортних засобів

268^{1}. Платники збору

268^{1}.1.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

268^{1}.1.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням сільської, селищної або міської ради про встановлення збору.

Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради контролюючому органу в порядку, встановленому розділом I цього Кодексу.

268^{1}.2. Об'єкт і база оподаткування збором

268^{1}.2.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

268^{1}.2.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

268^{1}.3. Ставки збору

268^{1}.3.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

268^{1}.3.2. При визначенні ставки збору сільські, селищні та міські ради враховують місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.

268^{1}.4. Особливості встановлення збору

268^{1}.4.1. Ставка збору та порядок сплати збору до бюджету встановлюються відповідною сільською, селищною або міською радою.

268^{1}.5. Порядок обчислення та строки сплати збору

268^{1}.5.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

268^{1}.5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням земельної ділянки.

268^{1}.5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу»;

84) слова «Розділ XIII. Плата за землю» виключити;

85) у назві статті 269 слово «податку» замінити словами «земельного податку»;

86) назву статті 270 доповнити словами «земельним податком»;

87) у статті 271:

назву доповнити словами «земельним податком»;

пункт 271.2 після слів «земельних ділянок» доповнити словами «розташованих у межах населених пунктів»;

88) статтю 272 виключити;

89) у статті 273:

назву доповнити словами «земельним податком»;

у пункті 273.1 слова «плати за спеціальне використання лісових ресурсів» замінити словами «рентної плати»;

пункт 273.2. після слова «встановлюються» доповнити словами і цифрами «відповідно до статті 274 цього Кодексу»;

підпункти 273.2.1 та 273.2.2 пункту 273.2 виключити;

90) у статті 274:

у назві після слова «Ставка» доповнити словом «земельного»;

у пункті 274.1 цифру і слово «1 відсотка» замінити словами і цифрою «не більше 3 відсотків» та слова і цифри «за винятком земельних ділянок, зазначених у статтях 272, 273, 276 цього Кодексу» замінити словами і цифрою «а для сільськогосподарських угідь - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки»;

доповнити пунктом 274.2 такого змісту:

«274.2. Ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності)»;

91) статті 275 та 276 виключити;

92) у статті 277:

назву статті викласти у такій редакції:

«Стаття 277. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено»;

у пункті 277.1 слова «за один гектар несільськогосподарських угідь, зайнятих господарськими будівлями (спорудами)» замінити словами «за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів» та після слів «у розмірі» доповнити словами «не більше»;

пункт 277.2 виключити;

93) статті 278, 279 та 280 виключити;

94) у статті 281:

назву після слова «сплати» доповнити словом «земельного»;

у пункті 281.3 слова «фіксованого сільськогосподарського податку» замінити словами «єдиного податку четвертої групи»;

95) статтю 282 викласти у такій редакції:

«Стаття 282. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

282.1. Від сплати податку звільняються:

282.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

282.1.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

282.1.3. бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України»;

96) у статті 283:

назву доповнити словами «земельним податком»;

пункт 283.1 доповнити підпунктом 283.1.8 такого змісту:

«283.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку»;

97) у статті 284:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 284. Особливості оподаткування платою за землю»;

абзаци перший та другий пункту 284.1 викласти у такій редакції:

«284.1. Верховна Рада Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам»;

98) назву статті 285 доповнити словами «для плати за землю»;

99) абзац перший пункту 286.1 статті 286 після слів «на нерухоме майно» доповнити словами «у сфері будівництва»;

100) у статті 287:

у пункті 287.4 слова «новій звітній» виключити;

у пункті 287.6 слова «нерухоме майно» замінити словами «таку земельну ділянку»;

у пункті 287.7 слова і цифри «у тому числі зазначеними у пунктах 276.1, 276.4 статті 276» виключити;

101) у статті 288:

у пункті 288.1:

абзац перший доповнити словами «оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики»;

пункт 288.5 викласти у такій редакції:

«288.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

288.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

288.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки»;

102) у пункті 289.2 статті 289:

формулу викласти у такій редакції:

«Кі = І:100»;

цифри «110» замінити цифрами «100»;

103) статтю 290 виключити;

104) у статті 291:

у пункті 291.4:

у підпункті 1 цифри «150000» замінити цифрами «300000»;

у підпункті 2:

в абзаці третьому цифри «1000000» замінити цифрами «1500000»;

друге речення абзацу четвертого викласти в такій редакції: «Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи»;

підпункти 3 і 4 викласти в такій редакції:

«3) третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20000000 гривень;

4) четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків»;

підпункти 5 і 6 виключити;

доповнити підпунктами 291.4.2-291.4.7 такого змісту:

«291.4.2. У селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) з племінної справи у тваринництві до продукції власного виробництва сільськогосподарського товаровиробника також належать племінні (генетичні) ресурси, придбані в інших селекційних центрах, на підприємствах (в об'єднаннях) із племінної справи у тваринництві та реалізовані вітчизняним підприємствам для осіменіння маточного поголів'я тварин.

291.4.3. Якщо сільськогосподарський товаровиробник утворюється шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу або виділення згідно з відповідними нормами Цивільного кодексу України, то норма щодо дотримання частки сільськогосподарського товаровиробництва, яка дорівнює або перевищує 75 відсотків за попередній податковий (звітний) рік, поширюється на:

усіх осіб окремо, які зливаються або приєднуються;

кожну окрему особу, утворену шляхом поділу або виділу;

особу, утворену шляхом перетворення.

291.4.4. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом злиття або приєднання, можуть бути платниками податку в рік утворення, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік всіма товаровиробниками, які беруть участь у їх утворенні, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

291.4.5. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом перетворення платника податку, можуть бути платниками податку в рік перетворення, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

291.4.6. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені шляхом поділу або виділення, можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

291.4.7. Новоутворені сільськогосподарські товаровиробники можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків»;

у пункті 291.5:

абзац перший викласти у такій редакції:

«291.5. Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої груп»;

підпункт 1 підпункту 291.5.1 після слів «азартних ігор» доповнити словами «лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора)»;

доповнити пунктом 291.5^{1} такого змісту:

«291.5^{1}. Не можуть бути платниками єдиного податку четвертої групи:

291.5^{1}.1. суб'єкти господарювання, у яких понад 50 відсотків доходу, отриманого від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, становить дохід від реалізації декоративних рослин (за винятком зрізаних квітів, вирощених на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або надані йому в користування, та продуктів їх переробки), диких тварин і птахів, хутряних виробів і хутра (крім хутрової сировини);

291.5^{1}.2. суб'єкти господарювання, що провадять діяльність з виробництва підакцизних товарів, крім виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 - 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції;

291.5^{1}.3. суб'єкт господарювання, який станом на 1 січня базового (звітного) року має податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин)»;

пункт 291.6 після слів «єдиного податку» доповнити словами «першої - третьої груп»;

105) у статті 292:

назву викласти у такій редакції:

«Стаття 292. Порядок визначення доходів та їх склад для платників єдиного податку першої - третьої груп»;

пункт 292.2 викласти в такій редакції:

«292.2. При продажу основних засобів юридичними особами - платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів.

Якщо основні засоби продані після їх використання протягом 12 календарних місяців з дня введення в експлуатацію, дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу»;

у пункті 292.3:

абзац третій викласти в такій редакції:

«До суми доходу платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість за звітний період також включається сума кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності»;

в абзаці четвертому слова «четвертої та шостої груп» замінити словами «третьої групи (юридичні особи)»;

пункт 292.4 після слів «договорами доручення» доповнити словом «комісії»;

у пункті 292.6:

друге речення абзацу першого викласти в такій редакції: «Для платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, датою отримання доходу є дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності»;

в абзаці другому слова «четвертої та шостої груп» замінити словами «третьої групи (юридичні особи)»;

в абзаці другому пункту 292.16 слова «першої - третьої» замінити словами «першої і другої», а цифру «5» - цифрою «3»;

106) доповнити статтею 292^{1} такого змісту:

«Стаття 292^{1}. Об'єкт та база оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи

292^{1}.1. Об'єктом оподаткування для платників єдиного податку четвертої групи є площа сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) та/або земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), що перебуває у власності сільськогосподарського товаровиробника або надана йому у користування, у тому числі на умовах оренди.

Права власності/користування земельними ділянками повинні бути оформлені та зареєстровані відповідно до законодавства.

292^{1}.2. Базою оподаткування податком для платників єдиного податку четвертої групи для сільськогосподарських товаровиробників є нормативна грошова оцінка одного гектара сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень), з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового податкового (звітного) року відповідно до порядку, встановленого розділом XII цього Кодексу.

Базою оподаткування податком для платників єдиного податку четвертої групи для земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ) є нормативна грошова оцінка ріллі в Автономній Республіці Крим або в області, з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного за станом на 1 січня базового податкового (звітного) року відповідно до порядку, встановленого розділом XII цього Кодексу.

292^{1}.3. Підставою для нарахування єдиного податку платникам четвертої групи є дані державного земельного кадастру та/або дані з державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння податку у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

107) у статті 293:

пункт 293.1 викласти в такій редакції:

«293.1. Ставки єдиного податку для платників першої - другої груп встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), та третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки)»;

у пункті 293.2:

у підпункті 1 слово і цифру «від 1» виключити;

у підпункті 2 слово і цифру «від 2» виключити;

пункт 293.3 викласти в такій редакції:

«293.3. Відсоткова ставка єдиного податку для платників третьої групи встановлюється у розмірі:

1) 2 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість згідно з цим Кодексом;

2) 4 відсотки доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 293.3 цієї статті»;

у пункті 293.4:

в абзаці першому слова «третьої і п'ятої груп» замінити словами «третьої групи (фізичні особи - підприємці)»;

у підпункті 1 цифри і слово «1, 2, 3 і 5» замінити цифрами і словом «1, 2 і 3»;

доповнити підпунктом 5 такого змісту:

«5) до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 291.4 статті 291 цього Кодексу відповідно»;

у пункті 293.5:

в абзаці першому слова «четвертої та шостої груп» замінити словами «третьої групи (юридичні особи)»;

у підпункті 1 слова і цифри «підпунктах 4 і 6» замінити словом і цифрою «підпункті 3»;

у пункті 293.8:

в абзаці першому підпункту 1 слова «або п'ятої» виключити;

в абзаці першому підпункту 2 слова «або п'ятої» виключити;

підпункт 3 викласти у такій редакції:

«3) платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 291.4 статті 291 цього Кодексу, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом.

Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у пункті 291.4 статті 291 цього

Кодексу, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 293.3 цієї статті, а також зобов'язані у порядку, встановленому цією главою, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу»;

у підпункті 4:

абзац перший викласти в такій редакції:

«4) ставка єдиного податку, визначена для третьої групи у розмірі 2 відсотки, може бути обрана»;

підпункт «б» викласти в такій редакції:

«б) платником єдиного податку третьої групи, який обрав ставку єдиного податку в розмірі 4 відсотки, у разі добровільної зміни ставки єдиного податку шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, в якому буде застосовуватися нова ставка та реєстрації такого платника єдиного податку платником податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V цього Кодексу»;

підпункт 5 викласти у такій редакції:

«5) у разі анулювання реєстрації платника податку на додану вартість у порядку, встановленому розділом V цього Кодексу, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 4 відсотки (для платників єдиного податку третьої групи) або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником податку на додану вартість»;

доповнити пунктом 293.9 такого змісту:

«293.9. Для платників єдиного податку четвертої групи розмір ставок податку з одного гектара сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду залежить від категорії (типу) земель, їх розташування та становить (у відсотках бази оподаткування):

293.9.1. для ріллі, сіножатей і пасовищ (крім ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, а також ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди) - 0,45;

293.9.2. для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,27;

293.9.3. для багаторічних насаджень (крім багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях) - 0,27;

293.9.4. для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, - 0,09;

293.9.5. для земель водного фонду - 1,35;

293.9.6. для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди, - 3.

Під спеціалізацією на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті слід розуміти перевищення частки доходу, отриманого від реалізації такої продукції та продуктів її переробки двох третин доходу (66 відсотків) від реалізації усієї власновиробленої сільськогосподарської продукції та продуктів її переробки.

Перелік гірських зон та поліських територій визначається Кабінетом Міністрів України»;

108) у статті 294:

у пункті 294.1:

в абзаці першому слова «першої та другої» замінити словами «першої, другої та четвертої»;

в абзаці другому слова «третьої - шостої груп» замінити словами «третьої групи»;

пункт 294.2 доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

«Попередній податковий (звітний) рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників - період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року.

Податковий (звітний) період для сільськогосподарських товаровиробників, що ліквідуються, - період з початку року до їх фактичного припинення»;

абзац другий пункту 294.4 викласти в такій редакції:

«Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна реєстрація»;

109) у статті 295:

у пункті 295.3 слова «третьої - шостої груп» замінити словами «третьої групи»;

пункт 295.4 після слова «податку» доповнити словами «платниками першої - третьої груп»;

пункт 295.8 викласти в такій редакції:

«295.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації»;

доповнити пунктом 295.9 такого змісту:

«295.9. Платники єдиного податку четвертої групи:

295.9.1. самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу;

295.9.2. сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

у I кварталі - 10 відсотків;

у II кварталі - 10 відсотків;

у III кварталі - 50 відсотків;

у IV кварталі - 30 відсотків;

295.9.3. утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення у звітному податковому періоді, у тому числі за набуті ними площі нових земельних ділянок, вперше сплачують податок протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, в якому відбулося утворення (виникнення права на земельну ділянку), а надалі - у порядку, визначеному підпунктом 295.9.2 цього пункту;

295.9.4. що припиняються шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу у податковому (звітному) періоді, зобов'язані подати у період до їх фактичного припинення контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та місцем розташування земельних ділянок уточнену податкову декларацію;

295.9.5. зобов'язані у разі, коли протягом податкового (звітного) періоду змінилася площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду у зв'язку з набуттям (втратою) на неї права власності або користування:

уточнити суму податкових зобов'язань з податку на період починаючи з дати набуття (втрати) такого права до останнього дня податкового (звітного) року;

подати протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним періодом, контролюючим органам за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки декларацію з уточненою інформацією про площу земельної ділянки, а також відомості про наявність земельних ділянок та їх нормативну грошову оцінку;

295.9.6. у разі надання сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в оренду іншому платникові податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації. У декларації орендаря така земельна ділянка не враховується;

295.9.7. у разі оренди ними сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в особи, яка не є платником податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації;

295.9.8. перераховують в установлений строк загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки»;

110) у статті 296:

абзац перший після слів «єдиного податку» доповнити словами «першої - третьої груп»;

підпункти 296.1.1 - 296.1.3 викласти в такій редакції:

«296.1.1. Платники єдиного податку першої і другої груп та платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які не є платниками податку на додану вартість, ведуть Книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

Форма книги обліку доходів, порядок її ведення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Для реєстрації Книги обліку доходів такі платники єдиного податку подають до контролюючого органу за місцем обліку примірник Книги, у разі обрання способу ведення Книги у паперовому вигляді.

296.1.2. Платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи - підприємці), які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік доходів та витрат за формою та в порядку, що встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Для реєстрації Книги обліку доходів такі платники єдиного податку подають до контролюючого органу за місцем обліку примірник Книги.

296.1.3. Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи) використовують дані спрощеного бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з урахуванням положень пунктів 44.2, 44.3 статті 44 цього Кодексу»;

у пункті 296.3 слова «третьої - шостої груп» замінити словами «третьої групи»;

у пункті 296.5:

в абзаці першому підпункту 296.5.1 слова «другої, третьої або п'ятої групи» замінити словами «другої або третьої (фізичні особи - підприємці) груп»;

в абзаці першому підпункту 296.5.3 слова «або п'ятої групи» замінити словами «групи (фізичні особи - підприємці)»;

в абзаці першому підпункту 296.5.4 слова «четвертої та шостої груп» замінити словами «третьої групи (юридичні особи)»;

пункт 296.10 викласти у такій редакції:

«296.10. Платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи - підприємці) груп при здійсненні діяльності на ринках, при продажу товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, а також платники єдиного податку першої групи не застосовують реєстратори розрахункових операцій»;

111) у пункті 297.1 статті 297:

підпункти 2-5 викласти у такій редакції:

«2) податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності платника єдиного податку першої - третьої групи (фізичної особи) та оподатковані згідно з цією главою;

3) податку на додану вартість з операцій з постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які обрали ставку єдиного податку, визначену підпунктом 1 пункту 293.3 статті 293 цього Кодексу, а також що сплачується платниками єдиного податку четвертої групи;

4) податку на майно (в частині земельного податку), крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку першої - третьої груп для провадження господарської діяльності та платниками єдиного податку четвертої групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва;

5) рентної плати за спеціальне використання води платниками єдиного податку четвертої групи»;

підпункт 6 виключити;

112) у статті 298:

у пункті 298.1:

абзац перший після слова «оподаткування» доповнити словами «платниками єдиного податку першої - третьої груп»;

в абзаці другому підпункту 298.1.2 слова «третьої - шостої груп» замінити словами «третьої групи, яка не передбачає сплату податку на додану вартість»;

друге речення підпункту 298.1.5 викласти у такій редакції: «При цьому у платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, анулюється реєстрація платника податку на додану вартість у порядку, встановленому цим Кодексом, у разі обрання ним першої або другої групи чи ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка включає податок на додану вартість до складу єдиного податку»;

у пункті 298.2:

абзац перший після слова «оподаткування» доповнити словами «платниками єдиного податку першої - третьої груп»;

у підпункті 298.2.3:

у підпункті 1 слова «першої - третьої груп» замінити словами «першої і другої груп»;

підпункт 2 викласти у такій редакції:

«2) у разі перевищення протягом календарного року обсягу доходу, встановленого підпунктом 3 пункту 291.4 статті 291 цього Кодексу, платниками єдиного податку першої і другої груп, які використали право на застосування інших ставок, встановлених для третьої групи, - з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення»;

у підпункті 3 слова «п'ятої і шостої груп» замінити словами «третьої групи»;

доповнити підпунктом 9 такого змісту:

«9) у разі здійснення платниками першої або другої групи діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 291.4 статті 291 цього Кодексу відповідно, - з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому здійснювалася така діяльність»;

у пункті 298.3:

підпункт 2 виключити;

у підпункті 5 слова «фізичною особою - підприємцем першої та другої груп» замінити словами «суб'єктом господарювання»;

у пункті 298.6 слова «третьої - шостої груп» замінити словами «третьої групи»;

доповнити пунктом 298.8 такого змісту:

«298.8. Порядок обрання або переходу на спрощену систему оподаткування платниками єдиного податку четвертої групи здійснюється відповідно до підпунктів 298.8.1-298.8.4 цієї статті.

298.8.1. Сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають до 20 лютого поточного року:

загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), - контролюючому органу за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);

звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки - контролюючому органу за місцем розташування такої земельної ділянки;

розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва - контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову та митну політику;

відомості (довідку) про наявність земельних ділянок - контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.

У відомостях (довідці) про наявність земельних ділянок зазначаються дані про кожний документ, що встановлює право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі про кожний договір оренди земельної частки (паю).

298.8.2. Сільськогосподарські товаровиробники, утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення, подають протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем його утворення, до контролюючих органів за своїм місцезнаходженням та за місцем розташування земельних ділянок декларацію з податку за період від дати утворення до кінця поточного року для набуття статусу платника податку, а також усіх прав і обов'язків щодо погашення податкових зобов'язань або боргів, які передані йому як правонаступнику.

298.8.3. Дохід сільськогосподарського товаровиробника, отриманий від реалізації сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки (крім підакцизних товарів, за винятком виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 - 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції, включає доходи, отримані від:

реалізації продукції рослинництва, що вироблена (вирощена) на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або надані йому в користування, а також продукції рибництва, виловленої (зібраної), розведеної, вирощеної у внутрішніх водоймах (озерах, ставках і водосховищах), та продуктів її переробки на власних підприємствах або орендованих виробничих потужностях;

реалізації продукції рослинництва на закритому ґрунті та продуктів її переробки на власних підприємствах або орендованих виробничих потужностях;

реалізації продукції тваринництва і птахівництва та продуктів її переробки на власних підприємствах або орендованих виробничих потужностях;

реалізації сільськогосподарської продукції, що вироблена із сировини власного виробництва на давальницьких умовах, незалежно від територіального розміщення переробного підприємства.

У разі коли сільськогосподарське підприємство утворюється шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу або виділення, у рік такого утворення до суми, отриманої від реалізації сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки (крім підакцизних товарів, за винятком виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 - 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції, включаються також доходи, отримані протягом останнього податкового (звітного) періоду від надання супутніх послуг:

послуги із збирання врожаю, його брикетування, складування, пакування та підготовки продукції до збуту (сушіння, обрізування, сортування, очистка, розмелювання, дезінфекція (за наявності ліцензії), силосування, охолодження), які надаються покупцю такої продукції сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію за договором до дати її фактичної передачі покупцю);

послуги з догляду за худобою і птицею, які надаються її покупцю сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію за договором до дати її фактичної передачі покупцю);

послуги із зберігання сільськогосподарської продукції, які надаються її покупцю сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію за договором до дати її фактичної передачі покупцю);

послуги з відгодівлі та забою свійської худоби і птиці, які надаються її покупцю сільгосппідприємством-виробником (з моменту набуття права власності на таку продукцію до дати її фактичної передачі покупцю).

298.8.4. У разі коли у податковому (звітному) році частка сільськогосподарського товаровиробництва становить менш як 75 відсотків, сільськогосподарський товаровиробник сплачує податки у наступному податковому (звітному) році на загальних підставах.

Якщо така частка не перевищує 75 відсотків у зв'язку із виникненням обставин непереборної сили у попередньому податковому (звітному) році, до платника податку в наступному податковому (звітному) році зазначена вимога не застосовується. Такі платники податку для підтвердження статусу платника єдиного податку подають податкову декларацію разом із рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних рад про наявність обставин непереборної сили та перелік суб'єктів господарювання, що постраждали внаслідок таких обставин»;

113) у статті 299:

у підпункті 8 пункту 299.7 слова «першої та другої груп» виключити;

пункт 299.10 доповнити підпунктом 4 такого змісту:

«4) якщо у податковому (звітному) році частка сільськогосподарського товаровиробництва платника єдиного податку четвертої групи становить менш як 75 відсотків»;

пункт 299.11 викласти у такій редакції:

«299.11. У разі виявлення відповідним контролюючим органом під час проведення перевірок порушень платником єдиного податку першої - третьої груп вимог, встановлених цією главою, анулювання реєстрації платника єдиного податку першої - третьої груп проводиться за рішенням такого органу, прийнятим на підставі акта перевірки, з першого числа місяця, наступного за кварталом, в якому допущено порушення. У такому випадку суб'єкт господарювання має право обрати або перейти на спрощену систему оподаткування після закінчення чотирьох послідовних кварталів з моменту прийняття рішення контролюючим органом.

У разі виявлення відповідним контролюючим органом під час проведення виїзних документальних перевірок платника єдиного податку четвертої групи невідповідності вимогам підпункту 4 пункту 291.4 та пункту 291.5^1 статті 291 цього Кодексу у податковому (звітному) році або у попередніх періодах, такому платнику за такі періоди нараховуються податки та збори, від сплати яких він звільнявся як платник єдиного податку четвертої групи, та штрафні (фінансові) санкції (штрафи), передбачені главою 11 розділу II цього Кодексу. Такий платник податку зобов'язаний перейти до сплати податків за загальною системою оподаткування, починаючи з наступного місяця після місяця, у якому встановлено таке порушення»;

в абзаці сьомому пункту 299.13 слова «першої та другої груп» виключити;

114) глави 2 «Фіксований сільськогосподарський податок», 3 «Збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну і теплову енергію, крім електроенергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками» і 4 «Збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності» розділу XIV «Спеціальні податкові режими» та розділи XV «Збір за користування радіочастотним ресурсом України», XVI «Збір за спеціальне використання води» і XVII «Збір за спеціальне використання лісових ресурсів» виключити;

115) у підпункті «в» пункту 335.2 статті 335 слово «плату» замінити словами «рентну плату»;

116) у статті 338:

у назві слово «плати» замінити словами «рентної плати»;

у пункті 338.1:

в абзаці першому слово «плати» замінити словами «рентної плати»;

в абзаці другому слово «плати» замінити словами «рентної плати», а цифри «XI» - цифрами «IX»;

в абзаці третьому слово «плати» замінити словами «рентної плати»;

в абзаці четвертому слова «податковий розрахунок з плати за користування надрами» замінити словами «податкову декларацію з рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин»;

в абзаці п'ятому слова «податкові розрахунки з плати за користування надрами для видобування корисних копалин та сплачує таку плату за користування надрами» замінити словами «податкову декларацію з рентної плати за користування надра-

ми для видобування корисних копалин та сплачує таку рентну плату»;

у пункті 338.2 слово «плати» замінити словами «рентної плати»;

117) у розділі XIX «Прикінцеві положення»:

у пункті 1:

в абзаці восьмому цифри «2015» та «2014» замінити відповідно цифрами «2016» та «2015»;

абзац десятий виключити;

підпункти 1-10 пункту 4 замінити підпунктами 1-3 такого змісту:

«1) акцизний податок;

2) екологічний податок;

3) рентна плата»;

118) у розділі XX «Перехідні положення»:

у підрозділі 2:

в абзаці першому пункту 3 слова та цифри «до 1 січня 2015 року» замінити словами та цифрами «до 1 січня 2018 року»;

у пункті 11:

перше речення абзацу шостого виключити;

доповнити абзацом восьмим такого змісту:

«З 1 лютого 2015 року реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних підлягають всі податкові накладні та розрахунки коригування до податкових накладних (у тому числі які не надаються покупцю, виписані за операціями з постачання товарів/послуг, які звільнені від оподаткування) незалежно від розміру податку на додану вартість в одній податковій накладній/розрахунку коригування»;

доповнити пунктом 15^2 такого змісту:

«15^2. Тимчасово до 31 грудня 2017 року включно від оподаткування податком на додану вартість звільняються операції з постачання на митній території України зернових культур товарних позицій 1001 - 1008 згідно з УКТ ЗЕД та технічних культур товарних позицій 1205 і 1206 00 згідно з УКТ ЗЕД, крім першого постачання таких зернових та технічних культур сільськогосподарськими підприємствами - виробниками та підприємствами, які безпосередньо придбали такі зернові та технічні культури у сільськогосподарських підприємств - виробників.

Операції з вивезення в митному режимі експорту зернових та технічних культур, зазначених в абзаці першому цього пункту, звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

При формуванні податкового кредиту по придбаних та/або виготовлених необоротних активах, які одночасно використовуються в оподатковуваних і не оподатковуваних податком на додану вартість операціях, зазначених в абзацах першому та другому цього пункту, норми статті 199 цього Кодексу не застосовуються, сплачені (нараховані) суми податку на додану вартість по таких необоротних активах включаються до податкового кредиту.

Норми цього пункту не застосовуються до операцій з постачання зернових культур товарної позиції 1006 та товарної підкатегорії 1008 10 00 00 згідно з УКТ ЗЕД і такі операції оподатковуються податком на додану вартість у порядку, встановленому цим Кодексом.

До 31 грудня 2017 року включно призупинити дію пункту 197.21 статті 197 цього Кодексу»;

в абзаці першому пункту 23 цифри «2015» замінити цифрами «2017»;

доповнити пунктами 33-37 такого змісту:

«33. За вибором платника податку, який він відображає у заяві, що подається у складі податкової декларації, непогашені залишки сум податку на додану вартість, що були заявлені платниками податку до бюджетного відшкодування за звітні (податкові) періоди до 1 лютого 2015 року, задекларовані до бюджетного відшкодування за звітні (податкові) періоди до 1 лютого 2015 року в рахунок зменшення податкових зобов'язань з податку на додану вартість наступних звітних (податкових) періодів, від'ємне значення суми, розрахованої згідно з пунктом 200.1 статті 200 цього Кодексу, та залишок від'ємного значення попередніх звітних (податкових) періодів після бюджетного відшкодування, задекларовані платниками податку за звітні (податкові) періоди до 1 лютого 2015 року:

а) або без проведення перевірок, передбачених статтею 200 цього Кодексу, збільшують розмір суми податку, на яку платник має право зареєструвати податкові накладні/розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, визначену пунктом 200^1.3 статті 200^1 цього Кодексу, з одночасним збільшенням розміру суми податкового кредиту у податковій декларації за звітний (податковий) період, в якому було здійснено таке збільшення.

Суми такого від'ємного значення та/або бюджетного відшкодування можуть бути перевірені контролюючим органом у загальновстановленому порядку;

б) або підлягають поверненню платнику у порядку, визначеному статтею 200 Кодексу у редакції, що діяла станом на 31 січня 2014 року.

34. Встановити, що 1 липня 2015 року зареєстрованим платникам податку автоматично збільшується розмір суми податку, на яку платник має право зареєструвати податкові накладні/розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, визначену пунктом 200^1.3 статті 200^1 цього Кодексу, на суму середньомісячного розміру сум податку, задекларованих платником до сплати до бюджету та погашених за останні 12 звітних (податкових) місяців/ 4 квартали.

Така сума збільшення щокварталу підлягає автоматичному перерахунку з урахуванням показника середньомісячного розміру сум податку, задекларованих платником до сплати до бюджету та погашених за останні 12 звітних (податкових) місяців/4 квартали, станом на дату такого перерахунку. Такий перерахунок здійснюється шляхом віднімання суми попереднього збільшення та додавання суми збільшення згідно з поточним перерахунком.

Суми помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань з податку на додану вартість станом на 1 липня 2015 року автоматично збільшують суму податку, на яку платник має право зареєструвати податкові накладні/розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, визначену пунктом 200^1.3 статті 200^1 цього Кодексу. На суму такого збільшення:

зменшується сума, задекларована до сплати до бюджету звітного періоду або збільшується сума від'ємного значення, задекларована в звітному періоді;

помилково та/або надміру сплачені грошові зобов'язання з податку на додану вартість вважаються погашеними.

35. Норми абзацу другого пункту 120^1.1 статті 120^1 цього Кодексу не застосовуються при порушенні термінів реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних податкових накладних/розрахунків коригування, складених в період з 1 лютого 2015 року до 1 липня 2015 року.

Період з 1 лютого 2015 року до 1 липня 2015 року є перехідним періодом, протягом якого реєстрація податкових накладних/розрахунків коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних здійснюється без обмеження сумою податку, обчисленою за формулою, визначеною пунктом 200^1.3 статті 200^1 цього Кодексу.

36. Платник податку може включити на підставі бухгалтерської довідки до податкового кредиту виходячи з бази оподаткування, визначеної відповідно до пункту 189.1 статті 189 цього Кодексу, суми податку, сплачені (нараховані) у вартості товарів/послуг, необоротних активів, придбаних до 1 липня 2015 року, що не були включені до складу податкового кредиту до 1 липня 2015 року при придбанні або виготовленні таких товарів/послуг, необоротних активів, та/або з яких до 1 липня 2015 року були визначені податкові зобов'язання відповідно до пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу у редакції, що діяла до 31 січня 2015 року, у разі якщо такі товари/послуги, необоротні активи починають використовуватися після 1 липня 2015 року повністю або частково в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності, у тому числі переведення невиробничих необоротних активів до складу виробничих необоротних активів.

З метою застосування цього пункту податковий кредит визначається на дату початку фактичного використання товарів/послуг, необоротних активів, визначену в первинних документах, складених відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

37. Встановити, що контролюючі органи не здійснюють документальні позапланові виїзні перевірки щодо достовірності сум бюджетного відшкодування з податку на додану вартість, заявлених платниками у звітних періодах, що настають після 1 липня 2015 року.

З 1 липня 2015 року призупиняється дія підпункту 78.1.8 пункту 78.1 статті 78, абзацу четвертого пункту 82.4 статті 82, пункту 200.11 статті 200 цього Кодексу, а також дія пункту 200.14 статті 200 цього Кодексу в частині проведення документальних позапланових виїзних перевірок»;

у підрозділі 4:

пункт 3 викласти у такій редакції:

«3. Пункт 150.1 статті 150 Кодексу, у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, застосовується:

у 2011 році з урахуванням такого:

якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів за підсумками першого кварталу 2011 року є від'ємне значення, то сума такого від'ємного значення підлягає включенню до витрат другого календарного кварталу 2011 року.

Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками другого, другого і третього кварталів, другого - четвертого кварталів 2011 року здійснюється з урахуванням від'ємного значення, отриманого платником податку за перший квартал 2011 року, у складі витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення;

у 2012 - 2015 роках з урахуванням такого:

якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів платників з доходом за 2011 рік 1 мільйон гривень та більше станом на 1 січня 2012 року є від'ємне значення (з урахуванням від'ємного значення об'єкта оподаткування станом на 1 січня 2011 року), то сума цього значення підлягає включенню до витрат у 2012 - 2014 роках та зменшенню фінансового результату до оподаткування у 2015 році:

звітних (податкових) періодів починаючи з I півріччя і наступних звітних періодів 2012 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом цього і за наслідками наступних податкових періодів 2012 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних податкових періодах;

звітних (податкових) періодів 2013 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення та сум від'ємного значення, не погашених за 2012 податковий рік. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом відповідних звітних (податкових) періодів 2013 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних періодах;

звітних (податкових) періодів 2014 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення та сум від'ємного значення, не погашених за 2013 податковий рік. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом відповідних звітних (податкових) періодів 2014 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних періодах;

звітних (податкових) періодів 2015 року у розмірі 25 відсотків суми такого від'ємного значення та сум від'ємного значення, не погашених за 2014 податковий рік. У разі якщо 25 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування не погашається протягом відповідних звітних (податкових) періодів 2015 року, то непогашена сума підлягає врахуванню при визначенні податкових зобов'язань у наступних періодах до повного погашення такого від'ємного значення.

При цьому платники податку на прибуток ведуть окремий облік показника від'ємного значення об'єкта оподаткування, що склався станом на 1 січня 2012 року та включається до витрат наступних податкових періодів або зменшує фінансовий результат до оподаткування наступних податкових періодів і сум, не погашених протягом 2012-2015 років. Таке від'ємне значення погашається в першу чергу. В другу чергу погашається від'ємне значення об'єкта оподаткування, що виникло після 31 грудня 2011 року.

Для підприємств з доходом за 2011 рік менше 1 мільйона гривень пункт 150.1 статті 150 Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, застосовується з урахуванням такого:

якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку за наслідками 2011 податкового року є від'ємне значення, то сума такого значення підлягає включенню до витрат звітного (податкового) періоду I півріччя 2012 року та наступних звітних періодів, що припадають на 2012-2014 роки або зменшує фінансовий результат до оподаткування звітних (податкових) періодів, починаючи з 2015 року до повного погашення такого від'ємного значення»;

пункт 9 викласти у такій редакції:

«9. У січні - грудні 2015 року та січні - травні 2016 року платники зобов'язані сплачувати щомісячні авансові внески з податку на прибуток підприємств відповідно до пункту 57.1 статті 57 цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року. При цьому сума щомісячних авансових внесків за березень - травень 2016 року обчислюється у розмірі не менше 1/12 нарахованої суми податку на прибуток підприємств за 2014 звітний (податковий) рік»;

у пункті 10:

абзац п'ятий викласти у такій редакції:

«з 1 січня 2014 року по 31 грудня 2014 року включно - 18 відсотків, а для суб'єктів індустрії програмної продукції, які застосовують особливості оподаткування, передбачені у пункті 15 підрозділу 10 цього розділу, - 5 відсотків»;

абзаци восьмий - одинадцятий виключити;

пункт 11 викласти у такій редакції:

«11. При розрахунку амортизації основних засобів та нематеріальних активів відповідно до пункту 138.3 статті 138 цього Кодексу балансова вартість основних засобів та нематеріальних активів станом на 1 січня 2015 року має дорівнювати балансовій вартості таких активів, що визначена станом на 31 грудня 2014 року відповідно до статей 144 - 146 та 148 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року»;

пункт 15 виключити;

пункти 16-22 та 24 викласти у такій редакції:

«16. На період до 1 січня 2016 року застосовується ставка 0 відсотків для платників податку на прибуток, у яких чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності, за останній річний звітний період не перевищує трьох мільйонів гривень та нарахований за кожний місяць звітного періоду заробітної плати (доходу) працівникам, які перебувають з платником податку у трудових відносинах, є не меншим, ніж дві мінімальні заробітні плати, розмір якої встановлено законом, та які відповідають одному із таких критеріїв:

а) утворені в установленому законом порядку після 1 квітня 2011 року;

б) діючі, у яких протягом трьох послідовних попередніх років (або протягом усіх попередніх періодів, якщо з моменту їх утворення пройшло менше трьох років), щорічний обсяг доходів задекларовано в сумі, що не перевищує 3 мільйонів гривень, та у яких середньооблікова кількість працівників протягом цього періоду не перевищувала 20 осіб;

в) які були зареєстровані платниками єдиного податку в установленому законодавством порядку в період до набрання чинності цим Кодексом та у яких за останній календарний рік обсяг виручки від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) становив до 1 мільйона гривень та середньооблікова кількість працівників становила до 50 осіб.

При цьому, якщо платники податку, які застосовують норми цього пункту, у будь-якому звітному періоді досягли показників щодо отриманого доходу, середньооблікової чисельності або середньої заробітної плати працівників, з яких хоча б один не відповідає критеріям, зазначеним у цьому пункті, то такі платники податку зобов'язані оподатковувати прибуток, отриманий у такому звітному періоді, за ставкою, встановленою пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу.

Дія цього пункту не поширюється на суб'єктів господарювання, які:

1) утворені в період після набрання чинності цим Кодексом шляхом реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення), приватизації та корпоратизації;

2) здійснюють:

2.1) діяльність у сфері розваг, визначену в підпункті 14.1.46 пункту 14.1 статті 14 розділу I;

2.2) виробництво, оптовий продаж, експорт, імпорт підакцизних товарів;

2.3) виробництво, оптовий та роздрібний продаж пально-мастильних матеріалів;

2.4) видобуток, серійне виробництво та виготовлення дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення, що підлягають ліцензуванню відповідно до Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності»;

2.5) фінансову діяльність (гр. 65 - гр. 67 Секції J КВЕДДК 009: 2005);

2.6) діяльність з обміну валют;

2.7) видобуток та реалізацію корисних копалин загальнодержавного значення;

2.8) операції з нерухомим майном, оренду (у тому числі надання в оренду торгових місць на ринках та/або у торгівельних об'єктах) (гр. 70, 71 КВЕДДК 009: 2005);

2.9) діяльність з надання послуг пошти та зв'язку (гр. 64 КВЕДДК 009: 2005);

2.10) діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

2.11) діяльність з надання послуг у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до Закону України «Про телебачення і радіомовлення»;

2.12) охоронну діяльність;

2.13) зовнішньоекономічну діяльність (крім діяльності у сфері інформатизації);

2.14) виробництво продукції на давальницькій сировині;

2.15) оптову торгівлю і посередництво в оптовій торгівлі;

2.16) діяльність у сфері виробництва та розподілення електроенергії, газу та води;

2.17) діяльність у сферах права, бухгалтерського обліку, інжинірингу; надання послуг підприємцям (гр. 74 КВЕДДК 009: 2005).

Платники податку, зазначені у підпунктах «а», «б», «в» цього пункту, які здійснюють нарахування та виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховують та вносять до бюджету авансовий внесок із податку в порядку, встановленому пунктом 57.11 статті 57 цього Кодексу, та сплачують податок на прибуток за ставкою, встановленою пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу, за звітний податковий період, у якому здійснювалося нарахування та виплата дивідендів.

17. З метою оподаткування відображення в обліку продавця та покупця заборгованості, що виникла у зв'язку із затримкою в оплаті товарів, виконаних робіт, наданих послуг, якщо заходи щодо стягнення таких боргів розпочато відповідно до пункту 159.1 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, здійснюється до повного погашення чи визнання такої заборгованості безнадійною у такому порядку:

1.1. Платник податку - продавець у разі, якщо суд не задовольняє позову (заяви) продавця або задовольняє його частково чи не приймає позову (заяви) до провадження (розгляду) або задовольняє позов (заяву) покупця про визнання недійсними вимог щодо погашення цієї заборгованості або її частини (крім припинення судом провадження у справі повністю або частково, у зв'язку з погашенням покупцем заборгованості або її частини після подання продавцем позову (заяви)) зобов'язаний:

а) збільшити фінансовий результат до оподаткування відповідного податкового періоду на суму заборгованості (її частини), попередньо віднесеної ним до зменшення доходу згідно з підпунктом 159.1.1 пункту 159.1 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року;

б) зменшити фінансовий результат до оподаткування відповідного податкового періоду на собівартість (її частини, визначеної пропорційно сумі заборгованості, включеної до доходу відповідно до цього пункту) товарів, робіт, послуг, за якими виникла така заборгованість, попередньо віднесену ним до зменшення витрат відповідно до пункту 159.1 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року.

На суму додаткового податкового зобов'язання, розрахованого внаслідок такого коригування фінансового результату до оподаткування, нараховується пеня, визначена з розрахунку 120 відсотків річної облікової ставки Національного банку України, що діяла на день виникнення додаткового податкового зобов'язання. Зазначена пеня розраховується за строк із першого дня податкового періоду, що настає за періодом, протягом якого відбулося зменшення доходу та витрат згідно з підпунктом 159.1.1 пункту 159.1 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, до останнього дня податкового періоду, на який припадає коригування фінансового результату до оподаткування, та сплачується незалежно від значення податкового зобов'язання платника податку за відповідний звітний період. Пеня не нараховується на заборгованість (її частину), списану або розстрочену внаслідок укладення мирової угоди відповідно до законодавства з питань банкрутства, починаючи з дати укладення такої мирової угоди.

Платник податку - покупець зобов'язаний збільшити фінансовий результат до оподаткування після 1 січня 2015 року на вартість заборгованості, визнану судом чи за виконавчим написом нотаріуса, у податковому періоді, на який припадає день набрання законної сили рішення суду про визнання (стягнення) такої заборгованості (її частини) або вчинення нотаріусом виконавчого напису.

1.2. Якщо в наступних податкових періодах після 1 січня 2015 року покупець погашає суму визнаної заборгованості або її частину (самостійно або за процедурою примусового стягнення) та віднесеної на зменшення витрат згідно з підпунктом 159.1.2 пункту 159.1 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, такий покупець зменшує фінансовий результат до оподаткування на суму такої заборгованості (її частини) за наслідками податкового періоду, на який припадає таке погашення.

Водночас продавець, який зменшив суму доходу звітного періоду на вартість відвантажених товарів, виконаних робіт, наданих послуг, відповідно до підпункту 159.1.1 пункту 159.1 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, збільшує фінансовий результат до оподаткування на суму заборгованості (її частини) за такі товари, роботи, послуги, погашену покупцем, та зменшує фінансовий результат до оподаткування на собівартість (її частину, визначену пропорційно сумі погашеної заборгованості) цих товарів, робіт, послуг за наслідками податкового періоду, на який припадає таке погашення.

1.3. Заборгованість, попередньо віднесена на зменшення доходу згідно з підпунктом 159.1.1 пункту 159.1 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, або відшкодована за рахунок страхового резерву згідно з пунктом 159.3 статті 159 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, яка визнається безнадійною внаслідок недостатності активів покупця, визнаного банкрутом у встановленому порядку, або внаслідок її списання згідно з умовами мирової угоди, укладеної відповідно до законодавства з питань банкрутства, не коригує фінансовий результат до оподаткування як покупця, так і продавця у зв'язку з таким визнанням.

18. За операціями, по яких дохід для цілей оподаткування податком на прибуток до 1 січня 2015 року визначався за датою надходження коштів на банківський рахунок або в касу платника податку, і станом на 1 січня 2015 року у платника податку була наявна дебіторська заборгованість за такими операціями, при розрахунку об'єкта оподаткування сума коштів, що надійшла на банківський рахунок або в касу платника податку після 1 січня 2015 року, збільшує фінансовий результат до оподаткування.

За операціями, по яких витрати для цілей оподаткування податком на прибуток до 1 січня 2015 року визначалися за датою перерахування коштів на банківський рахунок або в касу контрагента платника податку, і станом на 1 січня у платника податку була наявна кредиторська заборгованість за такими операціями, при розрахунку об'єкта оподаткування сума коштів, що була перерахована на банківський рахунок або в касу контрагента платника податку після 1 січня 2015 року, зменшує фінансовий результат до оподаткування.

19. Сума амортизації, нарахована в бухгалтерському обліку на необоротні активи, що залишилися не введеними в експлуатацію станом на 1 січня 2015 року, вартість яких в бухгалтерському обліку збільшена на суму витрат, що враховані при визначенні об'єкта оподаткування з податку на прибуток відповідно до підпункту «з» підпункту 138.8.5 пункту 138.8 статті 138 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, збільшує фінансовий результат до оподаткування після 1 січня 2015 року.

Сума визнаних втрат від зменшення корисності тих необоротних активів, що залишилися не введеними в експлуатацію станом на 1 січня 2015 року, вартість яких в бухгалтерському обліку збільшена на суму витрат, що враховані при визначенні об'єкта оподаткування з податку на прибуток відповідно до підпункту «з» підпункту 138.8.5 пункту 138.8 статті 138 розділу III

цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, збільшує фінансовий результат до оподаткування після 1 січня 2015 року.

Сума витрат з розвідки/дорозвідки та облаштування нафтових та газових родовищ, які визнані в бухгалтерському обліку витратами звітного періоду у зв'язку з технічною неможливістю та/або економічною недоцільністю подальшого видобутку корисних копалин, та були враховані при визначенні об'єкта оподаткування з податку на прибуток відповідно до підпункту «з» підпункту 138.8.5 пункту 138.8 статті 138 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, збільшує фінансовий результат до оподаткування після 1 січня 2015 року.

20. Витрати на сплату процентів, які відповідали вимогам пункту 141.1 статті 141 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, але не віднесені до складу витрат виробництва (обігу) згідно з положеннями пункту 141.2 статті 141 розділу III цього Кодексу у редакції, що діяла до 1 січня 2015 року, підлягають врахуванню при визначенні фінансового результату до оподаткування майбутніх звітних податкових періодів з 1 січня 2015 року з урахуванням обмеження, передбаченого пунктом 140.3 статті 140 розділу III цього Кодексу.

21. Станом на 1 січня 2015 року банк зобов'язаний здійснити перерахунок резерву у зв'язку із знеціненням (зменшенням корисності) активів.

Резерв, сформований банком у зв'язку із зменшенням корисності активів згідно з вимогами міжнародних стандартів фінансової звітності станом на кінець 2014 року, у сумі, що не перевищує ліміт у розмірі 30 відсотків вартості, яка розраховується як сукупна балансова вартість активів, знецінення яких визнається шляхом формування резерву, збільшена на суму резерву за такими активами, згідно з даними фінансової звітності за 2014 рік, вважається резервом на 1 січня 2015 року, визнаним для оподаткування. Сума перевищення резерву над таким лімітом не змінює об'єкт оподаткування поточного або попередніх податкових (звітних) періодів, у тому числі не збільшує та не зменшує фінансовий результат до оподаткування, та вважається перевищенням резерву, що виникло у попередніх звітних (податкових) періодах.

Позитивна (від'ємна) різниця між резервом, розрахованим відповідно до розділу III цього Кодексу на кінець 2014 року, та резервом на 1 січня 2015 року, визнаним для оподаткування згідно з цим пунктом, збільшує (зменшує) фінансовий результат до оподаткування рівними частками протягом трьох років.

У розрахунок різниць згідно з підпунктом 139.3.5 пункту 139.3 статті 139 розділу III цього Кодексу не враховуються суми фактичної оплати банком наданих фінансових гарантій за рахунок резерву, включеного до витрат згідно з цим Кодексом до 1 січня 2015 року.

22. Норма пункту 57.1 статті 57 у редакції, викладеній в Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», в частині граничного терміну подання декларації з податку на прибуток підприємств застосовується, починаючи із подання декларації з цього податку за звітний рік, в якому набирає чинності редакція розділу III Кодексу, викладена в Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих України щодо податкової реформи»;

«24. До складу витрат включаються витрати на оплату відпусток працівникам та інші виплати, пов'язані з оплатою праці, які відшкодовані після 1 січня 2015 року за рахунок резервів та забезпечень, сформованих до 1 січня 2015 року відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, у випадку, якщо такі витрати не були враховані при визначенні об'єкта оподаткування до 1 січня 2015 року»;

пункти 27 та 29 виключити;

пункт 8 підрозділу 5 виключити;

у підрозділі 6:

у пункті 1 слова та цифри «до 1 січня 2015 року» замінити словами та цифрами «до 1 січня 2018 року»;

пункти 2-5 виключити;

підрозділ 7 доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. Суб'єкти господарювання, які порушили порядок отримання та використання торгового патенту за період до 1 січня 2015 року, несуть відповідальність в порядку та на умовах, що діяли до 1 січня 2015 року»;

підрозділ 8 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4. Платники єдиного податку третьої - шостої груп, які перебували на обліку в контролюючих органах до 1 січня 2015 року, з 1 січня 2015 року вважаються платниками єдиного податку третьої групи відповідно до норм глави 1 розділу XIV цього Кодексу»;

підрозділ 9^1 викласти у такій редакції:

«Підрозділ 9^1. Особливості справляння рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин

Тимчасово, до 1 липня 2015 року, встановлюються такі особливості застосування деяких норм розділу IX «Рентна плата» цього Кодексу:

1.1. Ставки рентної плати за користування надрами для видобування газу природного, визначені пунктом 252.20 статті 252 цього Кодексу, за природний газ, видобутий під час виконання договорів про спільну діяльність, встановлюються на період, визначений абзацом першим цього підрозділу, у відсотках від вартості товарної продукції гірничого підприємства - видобутої корисної копалини (мінеральної сировини) у таких розмірах:

у період з 1 січня до 31 березня 2015 року (включно) - 60 відсотків;

у період з 1 квітня до 30 червня 2015 року (включно) - 65 відсотків;

з 1 липня 2015 року - застосовується ставка, визначена пунктом 252.20 статті 252 цього Кодексу;

у підрозділі 10:

пункти 4, 15, 16 та 17 виключити;

у пункті 16^1:

в абзаці першому слова і цифри «до 1 січня 2015 року» замінити словами «до набрання чинності рішенням Верховної Ради України про завершення реформи Збройних Сил України»;

підпункт 1.2 викласти в такій редакції:

«1.2. Об'єктом оподаткування збором є доходи, визначені статтею 163 цього Кодексу»;

пункт 18 викласти в такій редакції:

«18. З метою формування реєстру платників податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, власники об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості (фізичні особи) на підставі оригіналів документів про право власності на об'єкти нерухомості можуть здійснювати звірку відомостей щодо об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у їх власності, до 31 грудня 2015 року (включно)»;

доповнити пунктами 27-33 такого змісту:

«27. Установити, що за результатами провадження господарської діяльності за останній звітний (податковий) період 2014 року платники збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності, збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору, збору на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства, збору за першу реєстрацію транспортного засобу, збору у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію, крім електроенергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками, збору за спеціальне використання лісових ресурсів, збору за користування радіочастотним ресурсом України, збору за спеціальне використання води, плати за користування надрами, плати за землю, єдиного податку, фіксованого сільськогосподарського податку, екологічного податку за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин пересувними джерелами забруднення, акцизного податку з операцій з відчуження цінних паперів та операцій з деривативами, подають податкові декларації (розрахунки) з таких податків та зборів у порядку, встановленому цим Кодексом.

28. Установити, що платники єдиного податку другої і третьої (фізичні особи - підприємці) груп, крім тих, які здійснюють діяльність на ринках, продаж товарів дрібнороздрібної торговельної мережі через засоби пересувної мережі, які з 1 січня 2015 року до 30 червня 2015 року включно почали застосовувати у власній господарській діяльності зареєстровані, опломбовані у встановленому порядку та переведені у фіскальний режим роботи реєстратори розрахункових операцій, з дати початку застосування реєстраторів розрахункових операцій до 1 січня 2017 року звільняються від проведення відповідно до норм цього Кодексу перевірок з питань дотримання порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій.

29. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, встановлюється збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності.

1.1. Платниками збору є суб'єкти господарювання та їх відокремлені підрозділи, у тому числі уповноважені особи договорів простого товариства, які:

а) провадять діяльність з постачання природного газу споживачам на підставі укладених з ними договорів;

б) споживають імпортований ними природний газ як паливо або сировину;

в) споживають видобутий ними природний газ як паливо або сировину.

1.2. Об'єктом оподаткування збором є вартість природного газу в обсязі:

а) відпущеному кожній категорії споживачів у звітному періоді, яка визначається на підставі актів приймання-передачі газу, підписаних платником та відповідним споживачем (для населення - на підставі облікових документів), з урахуванням відповідного тарифу, для платників, що визначені у підпункті «а» підпункту 1.1 цього пункту;

б) імпортованому у звітному періоді платником, що визначений у підпункті «б» підпункту 1.1 цього пункту;

в) видобутому та спожитому як паливо або сировина нафтогазовидобувним підприємством або його підрозділами, що визначені платниками у підпункті «в» підпункту 1.1 цього пункту, за виключенням обсягу природного газу, визнаного рециркулюючим відповідно до розділу I, який визначається платником за показниками вимірювальних пристроїв, що зазначені у журналі обліку видобутих корисних копалин із дотриманням самостійно затверджених платником відповідно до вимог ліцензійних умов схем руху видобутої вуглеводневої сировини на виробничих дільницях та місцях зберігання з урахуванням складу вихідної сировини, умов конкретного виробництва, особливостей технологічного процесу.

1.3.1. Збір справляється у розмірі 2 відсотків на обсяги природного газу, що постачаються для таких категорій споживачів:

а) підприємства комунальної теплоенергетики, теплові електростанції, електроцентралі та котельні суб'єктів господарювання, зокрема блочні (модульні) котельні (в обсязі, що використовується для надання населенню послуг з опалення та гарячого водопостачання, за умови ведення такими суб'єктами окремого приладового та бухгалтерського обліку тепла і гарячої води);

б) бюджетні установи;

в) промислові та інші суб'єкти господарювання та їх відокремлені підрозділи, що використовують природний газ;

г) суб'єкти господарювання, що визначені у підпункті «б» підпункту 1.1 цього пункту;

ґ) суб'єкти господарювання, у тому числі уповноважені особи простих товариств, що визначені у підпункті «в» підпункту 1.1 цього пункту.

1.3.2. На обсяги природного газу, що постачається для населення, збір справляється у розмірі 4 відсотків.

1.4. Споживачами є такі категорії: населення, бюджетні установи, підприємства комунальної теплоенергетики, теплові електростанції, електроцентралі та котельні суб'єктів господарювання, в тому числі блочні (модульні) котельні, інші суб'єкти господарювання та їх відокремлені підрозділи, які використовують природний газ для виробництва товарів та надання послуг, на інші власні потреби.

1.5. Під діючим тарифом слід розуміти:

а) ціну природного газу для відповідної категорії споживачів без урахування тарифів на його транспортування і постачання споживачам та суми податку на додану вартість для платників, що визначені у підпункті «а» підпункту 1.1 цього пункту;

б) митну вартість оформлення природного газу для платників, що визначені у підпункті «б» підпункту 1.1 цього пункту;

в) середню митну вартість імпортованого природного газу для платників, що визначені у підпункті «в» підпункту 1.1 цього пункту. Середня митна вартість імпортного природного газу, що склалася у процесі його митного оформлення під час ввезення на територію України за податковий (звітний) період, обчислюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, та передається ним до 5 числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, який до 10 числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, розміщує на своєму офіційному веб-сайті у спеціальному розділі.

1.6. Базовий податковий (звітний) період для збору дорівнює календарному місяцю.

1.7. Податкові декларації збору подаються платниками збору контролюючим органам у строки, визначені для місячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової реєстрації.

Форма податкової декларації встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу.

Збір сплачується платниками збору у строки, визначені для місячного податкового (звітного) періоду, за місцем податкової реєстрації.

1.8. Платники, що визначені у підпункті «б» підпункту 1.1 цього пункту, сплачують збір до або в день подання митної декларації.

30. Установити, що тимчасово, протягом дії ратифікованих Верховною Радою України міжнародних договорів (угод) України з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), але не пізніше 1 січня 2018 року, резиденти - суб'єкти космічної діяльності, які отримали ліцензію на право її здійснення та беруть участь у реалізації таких договорів (угод), звільняються від сплати податку на майно, відмінне від земельної ділянки згідно з переліком, який затверджується Кабінетом Міністрів України.

31. За наслідками діяльності у 2015 році штрафні (фінансові) санкції до платників податку на прибуток підприємств за порушення порядку обчислення, правильності заповнення податкових декларацій з податку на прибуток підприємств та повноти його сплати не застосовуються.

32. Тимчасово, до 1 липня 2015 року, встановити, що у випадках, коли податковий борг виник у результаті несплати грошового зобов'язання, самостійно визначеного платником податків у податковій декларації або уточнюючому розрахунку, що подається контролюючому органу у встановлені цим Кодексом строки, стягнення коштів за рахунок готівки, що належить такому платнику податків та/або коштів з рахунків такого платника у банках, здійснюється за рішенням керівника контролюючого органу без звернення до суду за умови, якщо такий податковий борг перевищує 5 мільйонів гривень та відсутні зобов'язання держави щодо повернення такому платнику податків помилково та/або надміру сплачених ним грошових зобов'язань.

У таких випадках:

рішення про стягнення коштів з рахунків такого платника у банках є вимогою стягувача до боржника, що підлягає негайному та обов'язковому виконанню шляхом ініціювання переказу у платіжній системі за правилами відповідної платіжної системи;

рішення про стягнення готівкових коштів вручається такому платнику податків і є підставою для стягнення. Стягнення готівкових коштів здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

33. Установити, що на 2015 рік ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначені пунктом 266.5.1. пункту 265.5 статті 265 цього Кодексу, не можуть перевищувати 1 відсоток мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр для об'єктів нежитлової нерухомості».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року, крім:

абзаців четвертого і п'ятого, шістдесят сьомого і шістдесят восьмого пункту 5 розділу I (щодо зміни до підпунктів 14.1.5 і 14.1.144 пункту 14.1 статті 14) розділу I цього Закону та абзаців другого - одинадцятого підпункту 10 пункту 2 розділу II цього Закону (щодо змін до преамбули та статті 1 Закону України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів») стосовно віднесення пива до алкогольних напоїв, які набирають чинності з 1 липня 2015 року;

абзаців шостого та вісімдесят восьмого пункту 5 (щодо змін до підпунктів 5 і 14.1.224 пункту 14.1 статті 14), пункту 19 (щодо доповнення пункту 80.2 статті 80 новим підпунктом 80.2.5), пунктів 35 (щодо доповнення Кодексу статтею 128^1) та 74 (щодо змін до статті 230) розділу I цього Закону стосовно запровадження акцизних складів на підприємствах, що виробляють нафтопродукти, паливо моторне альтернативне та скраплений газ, які набирають чинності з 1 квітня 2015 року;

абзаців шостого - дев'ятого, дванадцятого - шістнадцятого пункту 45 (щодо змін до статті 198), пункту 46 (щодо змін до статті 199), абзацу тридцять першого пункту 49 (щодо змін до статті 201), абзаців двадцять шостого і двадцять сьомого пункту 118 (щодо доповнення підрозділу 2 новим пунктом 36) розділу I цього Закону стосовно системи електронного адміністрування податку на додану вартість, які набирають чинності з 1 липня 2015 року;

абзаців третього і четвертого пункту 60 (щодо змін до пункту 220.2 статті 220) розділу I цього Закону стосовно подання в електронній формі декларації про максимальні роздрібні ціни на підакцизні товари, які набирають чинності через три місяці з дня опублікування цього Закону;

абзаців п'ятнадцятого і шістнадцятого пункту 110 розділу I цього Закону (щодо змін до пункту 296.10 статті 296) стосовно застосування реєстраторів розрахункових операцій, які набирають чинності:

для платників єдиного податку третьої групи - з 1 липня 2015 року;

для платників єдиного податку другої групи - з 1 січня 2016 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у статті 28 Кодексу України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340):

у пунктах 1 і 2 частини другої слово «плати» замінити словами «рентної плати»;

частину третю виключити;

частину п'яту викласти у такій редакції:

«Рентна плата за користування надрами для видобування корисних копалин та рентна плата за користування надрами в цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, встановлюються Податковим кодексом України»;

у частині шостій слова «Плата за користування надрами» замінити словами «Рентна плата за користування надрами для видобування корисних копалин»;

2) у частині першій статті 30 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189) слово «збір» замінити словами «рентну плату»;

3) у назві та частині другій статті 77 Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170) слово «Збір» замінити словами «Рентна плата»;

4) у назві та частині першій статті 199 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) слово «збору» замінити словом «податку»;

5) частину першу статті 183^3 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446) доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) надання дозволу на погашення усієї суми податкового боргу за рахунок майна платника податків, що перебуває у податковій заставі»;

6) у Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572):

у частині другій статті 29:

у пункті 23 слово і цифри «і 13» замінити цифрами і словом «13 і 13^1»;

пункт 51 після слова «сплачуються» доповнити словами «з операцій з купівлі іноземної валюти в готівковій формі», а слова «при торгівлі ювелірними виробами із золота (крім обручок), платини і дорогоцінного каміння» замінити словами «при поданні ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів на клеймування державним пробірним клеймом до казенних підприємств пробірного контролю»;

частину першу статті 64 доповнити пунктом 37^1 такого змісту:

«37^1) адміністративні штрафи та штрафні санкції за порушення законодавства у сфері виробництва та штрафні санкції за порушення законодавства у сфері виробництва та обігу алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що зараховуються за місцем вчинення порушення»;

частину першу статті 69 доповнити новим пунктом 13^1 такого змісту:

«13^1) адміністративні штрафи та штрафні санкції за порушення законодавства у сфері виробництва та обігу алкогольних напоїв та тютюнових виробів, що зараховуються за місцем вчинення порушення»;

7) у пункті «л» статті 3 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546; 1998 р., № 34, ст. 230; 2011 р., № 23, ст. 160) слова «збору» і «плати» замінити словами «рентної плати»;

8) абзац десятий частини другої статті 16 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами) виключити;

9) у частині третій статті 4 Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 14, ст. 60; 2011 р., № 23, ст. 160) слова «збору за першу реєстрацію транспортного засобу, збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності в частині торгівельної діяльності нафтопродуктами, скрапленим та стиснутим газом на стаціонарних, малогабаритних і пересувних автозаправних станціях, заправних пунктах» виключити;

10) у Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

в абзаці другому преамбули слова «виробництво і торгівлю пивом» виключити;

у статті 1:

в абзаці сьомому:

цифри та слова «понад 1,2 відсотка» замінити цифрами та словами «понад 0,5 відсотка»;

цифри «2204» замінити цифрами «2203, 2204»;

в абзаці восьмому:

слово та цифри «від 1,2» замінити словом та цифрами «від 0,5»;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«пиво - насичений діоксидом вуглецю пінистий алкогольний напій із вмістом спирту етилового від 0,5 відсотка об'ємних одиниць, отриманий під час бродіння охмеленого сусла пивними дріжджами, що відноситься до товарної групи УКТ ЗЕД за кодом 2203»;

абзац чотирнадцятий викласти в такій редакції;

«місце торгівлі - місце реалізації товарів, у тому числі на розлив, в одному торговому приміщенні (будівлі) за місцем його фактичного розташування, для тютюнових виробів та пива - без обмеження площі, для алкогольних напоїв, крім пива, - торговельною площею не менше 20 кв. метрів, обладнане реєстраторами розрахункових операцій (незалежно від їх кількості) або де є книги обліку розрахункових операцій (незалежно від їх кількості), в яких фіксується виручка від продажу алкогольних напоїв та тютюнових виробів незалежно від того, чи оформляється через них продаж інших товарів;

у статті 3:

у частині четвертій:

абзаци третій, четвертий та десятий виключити;

після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«У заяві на видачу ліцензії на виробництво спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів зазначається визначена законом інформація».

У зв'язку з цим частини п'яту - п'ятнадцяту вважати відповідно частинами шостою - шістнадцятою;

у частині шістнадцятій слова «товарні позиції» замінити словом та цифрами «коди 2103 90 30 00, 2106 90, 2203»;

у статті 5:

назву після слова «видачу» доповнити словом «переоформлення»;

текст статті викласти в такій редакції:

«Органи ліцензування, що уповноважені видавати ліцензії, зобов'язані надати контролюючому органу за місцезнаходженням юридичних осіб, місцем проживання фізичних осіб - підприємців інформацію про видані, переоформлені, призупинені або анульовані ліцензії у п'ятиденний строк з дня здійснення таких дій»;

частину другу статті 11 після абзацу двадцять першого доповнити абзацом такого змісту:

«Розлив пива здійснюється виключно у передбачені діючими стандартами скляну тару, металеві банки із харчового алюмінію, полімерні пляшки ПЕТФ, сувенірні пляшки та художньо оформлений посуд із скла, глазурованої кераміки, а також у алюмінієві бочки, бочки із нержавіючої сталі (кеги) та інші види тари згідно з чинною нормативною документацією».

У зв'язку з цим абзац двадцять другий вважати абзацом двадцять третім;

у статті 15:

друге речення частини двадцятої виключити;

частину двадцять другу викласти в такій редакції:

«У заяві про видачу ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями додатково зазначаються адреса місця торгівлі, перелік реєстраторів розрахункових операцій (книг обліку розрахункових операцій), які знаходяться у місці торгівлі, а також інформація про них: модель, модифікація, заводський номер, виробник, дата виготовлення; реєстраційні номери посвідчень реєстраторів розрахункових операцій (книг обліку розрахункових операцій), які знаходяться у місці торгівлі, та дата початку їх обліку в органах державної фіскальної служби»;

після частини тридцять третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Органи ліцензування, що уповноважені видавати ліцензії на імпорт, експорт, оптову і роздрібну торгівлю алкогольних напоїв та тютюнових виробів, зобов'язані надати контролюючому органу за місцезнаходженням юридичних осіб, місцем проживання фізичних осіб - підприємців інформацію про видані, переоформлені, призупинені або анульовані ліцензії у п'ятиденний строк з дня здійснення таких дій».

У зв'язку з цим частини тридцять четверту - сорок другу вважати відповідно частинами тридцять п'ятою - сорок третьою;

у частині другій статті 17:

абзац чотирнадцятий після слів «імпортерами таких тютюнових виробів» доповнити словами «збільшеними на суми акцизного податку з реалізації через роздрібну торговельну мережу тютюнових виробів»;

доповнити абзацом такого змісту:

«розливу алкогольних напоїв у тару, не передбачену статтею 11 цього Закону, - 200 відсотків вартості виробленої (реалізованої) продукції (за оптово-відпускними цінами), але не менше 85000 гривень»;

11) у пункті 12 частини другої статті 8 Закону України «Про угоди про розподіл продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 44, ст. 391; 2013 р., № 41, ст. 551) слова «платежів за користування надрами» замінити словами «рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин»;

12) у статті 8 Закону України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 260; 2011 р., № 23, ст. 160) слова «які сплатили збір за першу реєстрацію транспортного засобу згідно з Податковим кодексом України» замінити словами «транспортні засоби яких зареєстровано у відповідних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, що забезпечують безпеку дорожнього руху»;

13) у назві та частині другій статті 57 Закону України «Про радіочастотний ресурс України» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 48, ст. 526) слово «Збір» замінити словами «Рентна плата»;

14) у Законі України «Про збір на обов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 37, ст. 237 із наступними змінами):

у статті 1:

підпункти 5 і 6 викласти в такій редакції:

«5) фізичні особи, які здійснюють операції з купівлі іноземної валюти в готівковій формі (крім фізичних осіб, що здійснюють операції з купівлі іноземної валюти для погашення кредитів).

Порядок проведення операції з купівлі іноземної валюти фізичними особами для погашення кредитів встановлюється Національним банком України.

Національний банк України забезпечує організацію і контроль за сплатою (утриманням) збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні операцій з купівлі іноземної валюти юридичними та фізичними особами, крім банківських установ, у готівковій формі.

Банки подають до 20 числа місяця, що настає за звітним, до органів Пенсійного фонду України звіт про нарахування (утримання) та сплату збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні операцій з купівлі іноземної валюти юридичними та фізичними особами, крім банківських установ, у готівковій формі у порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України;

6) фізичні особи та суб'єкти господарювання, які подають ювелірні та побутові вироби з дорогоцінних металів на клеймування державним пробірним клеймом до казенних підприємств пробірного контролю.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, забезпечує організацію сплати (утримання) збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні казенними підприємствами пробірного контролю клеймування державним пробірним клеймом ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, поданих фізичними особами та суб'єктами господарювання, у безготівковій та/або готівковій формі.

Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, здійснює контроль за сплатою (утриманням) збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні казенними підприємствами пробірного контролю клеймування державним пробірним клеймом ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, поданих фізичними особами та суб'єктами господарювання, у безготівковій та/або готівковій формі.

Казенні підприємства пробірного контролю подають до 20 числа місяця, що настає за звітним, до органів Пенсійного фонду України звіт про нарахування (утримання) та сплату збору на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні клеймування виробів державним пробірним клеймом у порядку та за формою, визначеними Кабінетом Міністрів України»;

частину другу викласти в такій редакції:

«Суб'єкти підприємницької діяльності, які застосовують спрощений режим оподаткування (єдиний податок), та юридичні і фізичні особи, що розташовані (проживають) у зонах гарантованого добровільного відселення та посиленого радіоекологічного контролю, сплачують збір на обов'язкове державне пенсійне страхування при здійсненні операцій з купівлі іноземної валюти в безготівковій та/або готівковій формі, торгівлі ювелірними виробами із золота (крім обручок), платини і дорогоцінного каміння, під час набуття права власності на легкові автомобілі у випадках, зазначених у пункті 7 частини першої цієї статті, з операцій купівлі-продажу нерухомого майна, з надання послуг стільникового рухомого зв'язку на загальних підставах»;

у статті 2:

у пункті 4 слова «безготівковій та/або» виключити;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) для платників збору, визначених пунктом 6 статті 1 цього Закону, - вартість основного дорогоцінного металу (золото, срібло, платина, паладій), у перерахунку на вагу чистого металу, що міститься у сплаві, з якого виготовлено ювелірний чи побутовий виріб, визначена за офіційним курсом Національного банку України на банківські метали на час подання платником збору ювелірних та побутових виробів на клеймування до казенного підприємства пробірного контролю»;

частину третю статті 3 викласти в такій редакції:

«Платники збору, визначені пунктами 5-7, 9 і 10 статті 1 цього Закону, збір на обов'язкове державне пенсійне страхування сплачують на бюджетні рахунки для зарахування надходжень до державного бюджету, відкриті в головних управліннях центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів. Ці кошти в установленому порядку зараховуються до загального фонду державного бюджету і використовуються згідно із законом про Державний бюджет України»;

у статті 4:

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) для платників збору, визначених пунктом 5 статті 1 цього Закону, - 2 відсотки від об'єкта оподаткування, встановленого пунктом 4 статті 2 цього Закону»;

доповнити пунктом 6^1 такого змісту:

«6^1) для платників збору, визначених пунктом 5^1 статті 1 цього Закону, - 2 відсотки від об'єкта оподаткування, встановленого пунктом 41 статті 2 цього Закону»;

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) для платників збору, визначених пунктом 6 статті 1 цього Закону, - 10,0 відсотка від об'єкта оподаткування, визначеного пунктом 5 статті 2 цього Закону»;

15) у частині другій статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389; 2014 р., № 36, ст. 1189):

після слів «що виникають під час здійснення заходів» доповнити словами «контролю органами державної фіскальної служби»;

слова «митного контролю на кордоні» виключити;

16) у Законі України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315 із наступними змінами):

у статті 3:

абзац перший викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням платіжних карток, платіжних чеків, жетонів тощо) при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для подальшого її переказу зобов'язані»;

пункти 2 і 9 викласти в такій редакції:

«2) видавати особі, яка отримує або повертає товар, отримує послугу або відмовляється від неї, включаючи ті, замовлення або оплата яких здійснюється з використанням мережі Інтернет, при отриманні товарів (послуг) в обов'язковому порядку розрахунковий документ встановленої форми на повну суму проведеної операції»;

«9) щоденно друкувати на реєстраторах розрахункових операцій (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг) фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій і забезпечувати їх зберігання в книгах обліку розрахункових операцій»;

у статті 9:

пункти 1 і 2 викласти в такій редакції:

«1) при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою у встановленому порядку;

2) при виконанні усіх банківських послуг, крім операцій з купівлі-продажу іноземної валюти, та операцій комерційних агентів банків з приймання готівки для подальшого її переказу»;

пункт 3 виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) при продажу товарів (наданні послуг) фізичними особами - підприємцями, які відносяться відповідно до Податкового кодексу України до груп платників єдиного податку, що не застосовують реєстратори розрахункових операцій»;

пункт 13 виключити;

у розділі II «Прикінцеві положення»:

пункт 8 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Дозволяється до 1 січня 2016 року використання електронних контрольно-касових апаратів, введених в експлуатацію до 1 січня 2015 року, що створюють контрольну стрічку в друкованому вигляді та подають до органів доходів і зборів по дротових або бездротових каналах зв'язку тільки інформацію про обсяг розрахункових операцій, виконаних у готівковій та/або в безготівковій формі, яка міститься в їх фіскальній пам'яті, і при цьому не подають електронних копій розрахункових документів»;

пункт 9 викласти в такій редакції:

«9. Тимчасово до 1 липня 2015 року суб'єкти господарювання звільняються від санкцій за порушення вимог цього Закону при наданні послуг у разі проведення розрахунків у касах з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних і завірених печаткою у встановленому порядку; при виконанні операцій з купівлі-продажу іноземної валюти у разі, якщо ці операції виконуються у касах уповноважених банків з оформленням розрахункових документів відповідно до нормативних актів Національного банку України, та операцій комерційних агентів банків з приймання готівки для подальшого її переказу; при продажу товарів у системах електронної торгівлі (комерції)»;

17) у Законі України від 31 липня 2014 року № 1621-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 2006):

у розділі I:

підпункти 2, 3, 8-10, 12-17, абзац другий підпункту 18, абзаци третій - шостий підпункту 21 пункту 1 виключити;

пункт 4 виключити;

розділ II виключити;

абзац п'ятий пункту 1 розділу III виключити;

18) абзац восьмий частини другої статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251; 2003 р., № 38, ст. 313; 2004 р., № 2, ст. 6, № 11, ст. 140; із змінами, внесеними Законом України від 21 жовтня 2014 року № 1709-VII) викласти в такій редакції:

«оподаткування майна згідно з законом, крім випадків визначення розміру податку при спадкуванні власності, вартість якої оподатковується за нульовою ставкою»;

19) у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2010 р., № 8, ст. 51, № 37, ст. 498; 2011 р., № 46, ст. 512):

абзац другий частини дванадцятої статті 19 після слів «У разі надходження» доповнити словами «(поштовим відправленням або в електронному вигляді в порядку взаємообміну)»;

у частині дев'ятій статті 36:

в абзаці першому та п'ятому слова «в електронній формі та на паперовому носії» замінити словами «в електронній формі або на паперовому носії»;

в абзаці шостому слово «відкликати» замінити словами «в електронній формі або на паперовому носії відкликати»;

абзац сьомий виключити;

у статті 38^1:

абзац третій частини другої після слів «поштовим відправленням» доповнити словами «або в електронному вигляді в порядку взаємообміну»;

абзац перший частини третьої після слова «надіслати» доповнити словами «(поштовим відправленням або в електронному вигляді в порядку взаємообміну)».

3. Установити, що у 2015 та 2016 роках перевірки підприємств, установ та організацій, фізичних осіб - підприємців з обсягом доходу до 20 мільйонів гривень за попередній календарний рік контролюючими органами здійснюються виключно з дозволу Кабінету Міністрів України, за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки, згідно з рішенням суду або згідно з вимогами Кримінального процесуального кодексу України. Зазначене обмеження не поширюється:

з 1 січня 2015 року на перевірки суб'єктів господарювання, що ввозять на митну територію України та/або виробляють та/або реалізують підакцизні товари, на перевірки дотримання норм законодавства з питань наявності ліцензій, повноти нарахування та сплати податку на доходи фізичних осіб, єдиного соціального внеску, відшкодування податку на додану вартість;

з 1 липня 2015 року на перевірки платників єдиного податку другої і третьої (фізичні особи - підприємці) груп, крім тих, які здійснюють діяльність на ринках, продаж товарів у дрібнороздрібній торговельній мережі через засоби пересувної мережі, за винятком платників єдиного податку, визначених пунктом 27 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, з питань дотримання порядку застосування реєстраторів розрахункових операцій.

4. Рекомендувати органам місцевого самоврядування:

у місячний термін з дня опублікування цього Закону переглянути рішення щодо встановлення на 2015 рік податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) для об'єктів житлової нерухомості, а також прийняти та оприлюднити рішення щодо встановлення у 2015 році податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) для об'єктів нежитлової нерухомості, податку на майно (в частині транспортного податку) та акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів.

Установити, що в 2015 році до рішень місцевих рад про встановлення місцевих податків на 2015 рік не застосовуються вимоги, встановлені Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

5. На часткову зміну положень статті 220 цього Кодексу виробники та/або імпортери тютюнових виробів можуть протягом трьох робочих днів з дня, наступного за днем опублікування цього Закону, подати нову декларацію про встановлені максимальні роздрібні ціни, які запроваджуються з наступного після подання такої декларації дня.

6. Кабінету Міністрів України до 1 липня 2015 року розробити і внести до Верховної Ради України проект закону щодо внесення змін до Податкового кодексу України в частині перегляду системи оподаткування підприємств усіх форм власності, які здійснюють господарську діяльність з видобутку нафти, конденсату та газу природного.

7. Кабінету Міністрів України провести аналіз ефективності запровадження системи електронного адміністрування податку на додану вартість та протягом першого півріччя 2015 року поінформувати про результати її запровадження у перехідний період.

За окремим рішенням Верховної Ради України, але не пізніше 1 липня 2015 року, термін перехідного періоду може бути скорочено.

8. Кабінету Міністрів України до 1 березня 2015 року розробити та подати на розгляд Верховної Ради України законодавчі пропозиції щодо формування «нульової» бази оподаткування для здійснення у подальшому контролю за доходами і витратами громадян, яка передбачатиме обов'язкове одноразове декларування фізичними особами своїх активів (матеріальних, нематеріальних, грошових) з наданням таким фізичним особам - декларантам державних гарантій щодо звільнення від оподаткування задекларованих активів, звільнення від відповідальності за несплату податків із задекларованих активів під час їх одержання (набуття у власність) та відсутності вимог до обов'язкового розміщення задекларованих грошових коштів на банківських рахунках, а також запровадження непрямих методів контролю за відповідністю доходів і витрат фізичних осіб, передбачивши на рівні закону конкретні механізми та порядок здійснення непрямих методів контролю.

9. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

10. Рекомендувати Національному банку України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 28 грудня 2014 року.
№ 71-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 11, ст. 83; 2008 р., №№ 5-8, ст. 28; 2014 р., № 20-21, ст. 745):

1) частину сьому статті 22 викласти у такій редакції:

«Установити, що пільги, передбачені частинами четвертою, п'ятою та шостою цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

2) частину п'яту статті 23 викласти у такій редакції:

«За дітьми працівника міліції, який загинув або помер у зв'язку з виконанням службових обов'язків, до досягнення ними повноліття, а також за непрацездатними членами сім'ї, які перебували на його утриманні, зберігається право на пільги по оплаті житла, комунальних послуг, палива за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

2. У статті 2 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 198; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 177; 2014 р., № 22, ст. 816):

абзац п'ятий частини другої виключити;

частину п'яту викласти у такій редакції:

«Межі цих зон установлюються та переглядаються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, за погодженням з Національною академією наук, центральними органами виконавчої влади, сільського господарства та з питань продовольчої безпеки держави, безпеки використання ядерної енергії, управління зоною відчуження та зоною безумовного (обов'язкового) відселення, на основі експертних висновків».

3. У статті 50^{1} Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793 із наступними змінами):

у частинах другій та п'ятій цифри «70» замінити цифрами «60»;

у частині одинадцятій слова «вчиненням корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «притягненням до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією»;

частину чотирнадцяту викласти у такій редакції:

«За пенсіонерами і членами їхніх сімей зберігаються пільги і гарантії соціального захисту, передбачені цим Законом та іншими законами, крім пільг, які встановлені абзацом першим частини третьої статті 49 цього Закону. Пенсіонери і члени їхніх сімей, що проживають разом із ними, мають також право на медичне обслуговування в тих медичних закладах, в яких вони перебували на обліку до виходу на пенсію працівника прокуратури»;

частину вісімнадцяту викласти у такій редакції:

«Умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України».

4. У Законі України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178 із наступними змінами):

1) статтю 2 виключити;

2) пункт 2 частини першої статті 21 виключити;

3) у статті 22:

пункти 2 і 13 частини першої виключити;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктом 1 частини першої та частиною другою цієї статті в частині пільг, передбачених пунктами 1, 2, 11 статті 20, пунктом 14 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

4) статтю 23 виключити;

5) у статті 24:

слова і цифри «і пунктом 2 статті 23» виключити;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктом 1 статті 20, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

6) у статті 30:

у частині першій:

пункти 1, 3, 5, 6, 8, 12 виключити;

у пункті 10 абзац другий виключити;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктом 4 частини першої та пунктами 8, 9 частини третьої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

7) статті 31, 37, 39 та 45 виключити;

8) статтю 48 викласти у такій редакції:

«Стаття 48. Компенсації за шкоду, заподіяну здоров'ю, особам, які стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи, учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та сім'ям за втрату годувальника

Одноразова компенсація учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи, дітям-інвалідам, сім'ям, які втратили годувальника із числа осіб, віднесених до учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, батькам померлого, щорічна допомога на оздоровлення виплачується у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України»;

9) текст статті 50 викласти у такій редакції:

«Особам, віднесеним до категорії 1, призначається щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України»;

10) текст статті 51 викласти у такій редакції:

«Особам, віднесеним до категорій 2, 3, 4 призначається щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України»;

11) частини першу та другу статті 52 замінити однією частиною такого змісту:

«Щомісячна компенсація у разі втрати годувальника призначається на кожного непрацездатного члена сім'ї, який був на його утриманні, у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами другою - четвертою;

12) текст статті 53 викласти у такій редакції:

«Додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, та щомісячна компенсація сім'ям за втрату годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи з урахуванням інших доходів не можуть перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність»;

13) текст статті 54 викласти у такій редакції:

«Пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи можуть призначатися за бажанням громадянина із заробітку, одержаного за роботу в зоні відчуження в 1986-1990 роках, у розмірі відшкодування фактичних збитків, який визначається згідно із законодавством.

В усіх випадках розмір середньомісячної заробітної плати для обчислення пенсії за роботу у зоні відчуження у 1986-1990 роках не може перевищувати 3,0 тис. карбованців.

Умови, порядок призначення та мінімальні розміри пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи визначаються актами Кабінету Міністрів України з відповідних питань»;

14) статтю 60 викласти у такій редакції:

«Стаття 60. Право вибору пільг та компенсацій особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, які мають одночасно право на інші пільги та компенсації, передбачені законодавством України, надаються за їх вибором пільги та компенсації відповідно до одного із законів України».

5. У частині другій статті 5 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2006 р., № 37, ст. 318) слова «за умисний злочин, вчинений з використанням свого посадового становища» замінити словами «за умисне кримінальне правопорушення, вчинене з використанням свого посадового становища, або притягненням до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією».

6. У Законі України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст. 84; 2004 р., № 8, ст. 67; 2006 р., № 12, ст. 104; № 28, ст. 242; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2014 р., № 2-3, ст. 41, № 37-38, ст. 2004):

1) абзац четвертий частини другої статті 12 викласти у такій редакції:

«організовує забезпечення підручниками учнів»;

2) абзац восьмий частини першої статті 14 викласти у такій редакції:

«можуть забезпечувати пільговий проїзд учнів, вихованців, студентів та педагогічних працівників до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів»;

3) частину першу статті 25 викласти у такій редакції:

«Організація та відповідальність за харчування у навчальних закладах державної та комунальної форми власності покладається на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, центральні органи виконавчої влади, яким підпорядковані навчальні заклади, керівників навчальних закладів»;

4) частину другу статті 35 викласти у такій редакції:

«2. Держава гарантує молоді право на отримання повної загальної середньої освіти і оплачує її здобуття. Повна загальна середня освіта в Україні є обов'язковою і може отримуватися у різних типах навчальних закладів. Держава гарантує безоплатне забезпечення підручниками учнів загальноосвітніх навчальних закладів із числа дітей-сиріт, дітей-інвалідів/інвалідів I-III групи, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям». Учні загальноосвітніх навчальних закладів, які вивчають мови національних меншин, забезпечуються підручниками у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

5) частину четверту статті 36 викласти у такій редакції:

«4. Створення загальноосвітніх навчальних закладів здійснюється відповідно до Закону України «Про загальну середню освіту». Реорганізація і ліквідація загальноосвітніх навчальних закладів комунальної форми власності здійснюється за рішенням сесії місцевої ради, державної і приватної форм власності - за рішенням засновника (засновників)»;

6) частину п'яту статті 41 викласти у такій редакції:

«5. Учні державних та комунальних професійно-технічних навчальних закладів із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, і дітей, які потребують особливих умов виховання, перебувають на повному утриманні держави. Порядок забезпечення учнів державних та комунальних професійно-технічних навчальних закладів стипендією, організації харчування учнів із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа, дітей-інвалідів/інвалідів I-III групи та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», визначається Кабінетом Міністрів України.

Органи місцевого самоврядування відповідно до законодавства можуть забезпечувати харчуванням учнів інших категорій та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів»;

7) частину третю статті 53 викласти у такій редакції:

«3. Органи місцевого самоврядування можуть забезпечувати пільговий проїзд учнів, вихованців, студентів та педагогічних працівників до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів»;

8) друге речення абзацу першого частини четвертої статті 57 викласти у такій редакції: «Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені абзацом першим цього пункту, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

7. Друге речення частини п'ятої статті 6 Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 32, ст. 453; 1997 р., № 22, ст. 158) викласти у такій редакції: «Реорганізація та ліквідація закладів бюджетної сфери комунальної форми власності здійснюється за рішенням сесії місцевої ради, державної і приватної форм власності - за рішенням засновника (засновників)».

8. Абзац другий пункту «і» частини першої статті 77 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19; 2014 р., № 20-21, ст. 745) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені абзацом першим цього пункту, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

9. У Законі України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами):

1) у статті 14:

пункти 7 та 16 частини першої виключити;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 4, 5, 6 та 18 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

2) у статті 15:

пункти 7 та 18 частини першої виключити;

доповнити частиною сьомою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 4, 5, 6 та 20 частини першої цієї статті надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

3) у статті 16:

у частині першій:

у пункті 6 слова «з компенсацією вартості проїзду до санаторно-курортного закладу і назад» і «розмір та порядок виплати компенсації» виключити;

пункти 15 та 16 виключити;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 4, 5, 7 та 12 цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

10. Частину п'яту статті 9 Закону України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 27, ст. 211) викласти у такій редакції:

«Органи місцевого самоврядування можуть забезпечувати пільговий проїзд учнів, вихованців, студентів та педагогічних працівників до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів».

11. У Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490; 2003 р., № 14, ст. 97; 2006 р., № 1, ст. 18; 2012 р., № 12-13, ст. 82; 2014 р., № 20-21, ст. 745):

1) частини четверту та шосту статті 31 виключити;

2) у статті 37:

у частині першій цифри «70» замінити цифрами «60»;

третє речення частини четвертої виключити;

3) текст статті 37^{1} викласти у такій редакції:

«Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України».

12. У Законі України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18 із наступними змінами):

1) у статті 7:

пункт 2 доповнити словами «за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

пункт 12 виключити;

2) у статті 9:

у частині першій:

у пункті 6 слова «з компенсацією вартості проїзду до санаторно-курортного закладу і назад» і «розмір та порядок виплати компенсації» виключити;

пункти 15 та 16 виключити;

частину другу викласти у такій редакції:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 4, 5, 7 та 12 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

3) статтю 21 виключити.

13. У розділі 4 Положення про порядок комплектування, матеріально-технічного, військового, фінансового та соціально-побутового забезпечення спеціальних підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 16 грудня 1993 року (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 20; 2001 р., № 9, ст. 38):

у пункті 4.1:

у підпункті 4.1.1 слова «установах банків» замінити словами «органах казначейства»;

підпункти 4.1.2-4.1.5 виключити;

доповнити новим підпунктом 4.1.7 у такій редакції:

«4.1.7. Умови оплати праці працівників підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю органів внутрішніх справ визначаються Кабінетом Міністрів України»;

у пункті 4.2:

підпункти 4.2.2, 4.2.5-4.2.9 виключити;

підпункт 4.2.10 викласти у такій редакції:

«4.2.10. Працівники підрозділів по боротьбі з організованою злочинністю органів внутрішніх справ та члени їх сімей користуються правовими і соціальними гарантіями відповідно до Закону України «Про міліцію» та інших актів законодавства».

14. Частину третю статті 30 Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р, № 7, ст. 45) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені частиною другою цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

15. Частину третю статті 28 Закону України «Про музеї та музейну справу» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 25, ст. 191; 1999 р., № 28, ст. 231; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2010 р., № 5, ст. 45; 2014 р., № 5, ст. 62) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені частиною другою цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

16. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 1999 р., № 41, ст. 372; 2001 р., № 49, ст. 259; 2013 р., № 52, ст. 729):

1) абзац другий пункту 30 частини першої статті 26 викласти у такій редакції:

«Реорганізація або ліквідація навчальних закладів комунальної форми власності здійснюється за рішенням місцевої ради»;

2) у статті 32:

підпункт 4 пункту «а» викласти у такій редакції:

«4) забезпечення пільгового проїзду учнів, вихованців, студентів та педагогічних працівників до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, за рахунок видатків відповідних місцевих бюджетів»;

підпункт 6 пункту «б» викласти у такій редакції:

«6. Забезпечення школярів із числа дітей-сиріт, дітей-інвалідів/інвалідів I-III групи, дітей, позбавлених батьківського піклування, та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», які навчаються в державних і комунальних навчальних закладах, безоплатними підручниками, створення умов для самоосвіти».

17. У Законі України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 50, ст. 302):

1) перше речення частини третьої статті 4 після слова «доставку» доповнити словом «державних»;

2) у частині другій статті 9 слова «друкованих періодичних видань» замінити словами «державних друкованих засобів масової інформації».

18. У Законі України «Про професійно-технічну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 32, ст. 215; 2004 р., № 8, ст. 67; 2013 р., № 52, ст. 729):

1) частину третю статті 21 виключити;

2) абзац сьомий статті 22 викласти у такій редакції:

«організація харчування учнів з числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа, дітей-інвалідів/інвалідів I-III групи та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям»»;

3) абзац одинадцятий статті 37 викласти у такій редакції:

«Органи місцевого самоврядування можуть забезпечувати пільговий проїзд учнів, вихованців до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів».

19. Частину п'яту статті 20 Закону України «Про захист рослин» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 50, ст. 310; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2014 р., № 20-21, ст. 745) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням, передбачені частиною четвертою цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

20. У Законі України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 2-3, ст. 20; 2012 р., № 12-13, ст. 82; 2006 р., № 47, ст. 463; 2014 р., № 2-3, ст. 41, № 37-38, ст. 2004):

1) частину четверту статті 14 викласти у такій редакції:

«Фінансування заходів щодо утримання і збереження наукових об'єктів, які включені до Державного реєстру наукових об'єктів, що становлять національне надбання, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених чинним законодавством»;

2) у статті 24:

у частині третій цифри «80» замінити цифрами «60»;

в абзаці другому частин двадцятої та двадцять другої цифри «80» і «60» замінити відповідно цифрами «60» і «50»;

частину двадцять дев'яту виключити;

доповнити частиною такого змісту:

«Науковий (науково-педагогічний) працівник, звільнений з роботи у зв'язку із засудженням за умисний злочин, вчинений з використанням свого посадового становища, або притягненням до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, позбавляється права на одержання пенсії, передбаченого цією статтею. У таких випадках пенсія науковим (науково-педагогічним) працівникам призначається на загальних підставах».

21. У статті 12 Закону України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 4, ст. 33; 2001 р., № 27, ст. 133; 2004 р., № 51, ст. 546):

1) пункт «в» частини другої виключити;

2) у частині дев'ятій слова та цифри «а також відшкодування витрат Пенсійного фонду України, пов'язаних з достроковим виходом на пенсію понад термін, установлений підпунктом «г» частини першої пункту 1 статті 26 Закону України «Про зайнятість населення» виключити.

22. У Законі України «Про загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 28, ст. 230; 2014 р., № 2-3, ст. 41, № 30, ст. 1011):

1) частину шосту статті 11 викласти у такій редакції:

«6. Реорганізація і ліквідація загальноосвітніх навчальних закладів комунальної форми власності здійснюється за рішенням сесії місцевої ради, державної і приватної форм власності - за рішенням засновника (засновників)»;

2) абзаци другий та третій частини першої статті 21 замінити одним абзацом такого змісту:

«Органи місцевого самоврядування можуть забезпечувати пільговий проїзд учнів, вихованців до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів»;

3) абзац шостий частини другої статті 37 викласти у такій редакції:

«організовує забезпечення підручниками учнів».

23. У Гірничому законі України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 50, ст. 433; 2001 р., № 32, ст. 172; 2008 р., № 42-43, ст. 293; 2009 р., № 51, ст. 758; 2012 р., № 5, ст. 39; 2014 р., № 22, ст. 796):

1) частину дев'яту статті 43 викласти у такій редакції:

«Працівники гірничих підприємств, які проживають у будинках, що мають центральне опалення, забезпечуються субсидією на оплату житлово-комунальних послуг у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України»;

2) частини п'яту - восьму статті 48 замінити однією частиною такого змісту:

«Після ліквідації або консервації гірничого підприємства надається субсидія на придбання твердого палива або на оплату житлово-комунальних послуг у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України».

У зв'язку з цим частину дев'яту вважати частиною шостою.

24. У Законі України «Про жертви нацистських переслідувань» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 24, ст. 182; 2005 р., № 5, ст. 120; 2006 р., № 16, ст. 137; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2010 р., № 40, ст. 525; 2011 р., № 30, ст. 285):

1) у статті 6^1:

у частині першій:

пункти 7 та 17 виключити;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 4, 5, 6 та 18 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

2) у статті 6^2:

у частині першій:

пункти 7 та 21 виключити;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 4, 5, 6 та 10 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

3) у статті 6^3:

у частині першій:

пункти 7 та 16 виключити;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 4, 5, 6 та 17 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

4) у статті 6^4:

у частині першій:

пункти 7 та 18 виключити;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 4, 5, 6 та 19 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

25. У Законі України «Про позашкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 46, ст. 393; 2005 р., № 28, ст. 372):

1) абзац третій частини другої статті 9 викласти у такій редакції:

«збереження та розвиток мережі державних та комунальних позашкільних навчальних закладів без права їх перепрофілювання, перепідпорядкування, злиття, передачі приміщень, обладнання, техніки в оренду»;

2) статтю 14 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Реорганізація і ліквідація позашкільних навчальних закладів комунальної форми власності здійснюється за рішенням сесії місцевої ради, державної і приватної форм власності - за рішенням засновника (засновників)»;

3) частину восьму статті 20 викласти у такій редакції:

«Органи місцевого самоврядування можуть забезпечувати пільговий проїзд учнів, вихованців, слухачів до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів»;

4) у частині четвертій статті 21:

перше речення абзацу четвертого викласти у такій редакції:

«Педагогічним працівникам позашкільних навчальних закладів, які працюють у сільській місцевості і селищах, а також пенсіонерам, які раніше працювали педагогічними працівниками в цих населених пунктах і проживають в них, держава відповідно до законодавства забезпечує безоплатне користування житлом з опаленням і освітленням у межах встановлених норм за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

абзац п'ятий викласти у такій редакції:

«Органи місцевого самоврядування можуть забезпечувати пільговий проїзд педагогічних працівників до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів»;

5) абзац четвертий частини другої статті 26 після слів «(школах естетичного виховання)» доповнити словами «та у дитячо-юнацьких спортивних школах».

26. У Законі України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142 із наступними змінами):

1) абзац шостий частини третьої статті 5 викласти у такій редакції:

«можуть забезпечувати пільговий проїзд учнів, вихованців, студентів до місця навчання і додому у порядку та розмірах, визначених органами місцевого самоврядування, та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів»;

2) статтю 13 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«Установити, що пільги, передбачені пунктами 1, 2, 3 та 4 частини третьої та пунктом 1 частини шостої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

3) частину п'яту статті 19 замінити двома частинами такого змісту:

«Учні державних та комунальних професійно-технічних навчальних закладів із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, і дітей, які потребують особливих умов виховання, перебувають на повному утриманні держави. Порядок забезпечення учнів державних та комунальних професійно-технічних навчальних закладів стипендією, організації харчування учнів із числа дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа, дітей-інвалідів/інвалідів I-III групи та дітей із сімей, які отримують допомогу відповідно до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», визначається Кабінетом Міністрів України.

Органи місцевого самоврядування відповідно до законодавства можуть забезпечувати харчуванням учнів інших категорій та передбачати на це відповідні видатки з місцевих бюджетів».

У зв'язку із цим частини шосту - дванадцяту вважати відповідно частинами сьомою - тринадцятою.

27. Статтю 21 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2003 р., № 46, ст. 367; 2004 р., № 10, ст. 104; 2005 р., № 2, ст. 32; 2006 р., № 1, ст. 18; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2012 р., № 12-13, ст. 82) доповнити частиною чотирнадцятою такого змісту:

«Посадова особа місцевого самоврядування, звільнена з посади або яка достроково припинила свої повноваження у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо неї або набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення її до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, позбавляється права на одержання пенсії, передбаченої частиною сьомою цієї статті. У таких випадках пенсія посадовій особі місцевого самоврядування призначається на загальних підставах».

28. У Законі України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212 із наступними змінами):

1) у частині дванадцятій статті 20:

в абзаці першому цифри «70» замінити цифрами «60»;

абзац одинадцятий викласти у такій редакції:

«Умови та порядок перерахунку призначених пенсій народним депутатам України визначаються Кабінетом Міністрів України»;

доповнити абзацом такого змісту:

«Положення, передбачені абзацами першим - восьмим, одинадцятим цієї частини не поширюються на народного депутата України, повноваження якого припинено достроково у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком щодо нього, або за рішенням суду у разі невиконання вимоги щодо несумісності депутатського мандата з іншими видами діяльності, або якого було притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, наслідком чого не стало дострокове припинення повноважень цього народного депутата. У таких випадках пенсія народному депутату України призначається на загальних підставах»;

2) частини першу та другу статті 32 виключити;

3) у частині шостій статті 34 слово «тримісячної» замінити словами «середньої місячної».

29. У Законі України «Про дошкільну освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 49, ст. 259; 2014 р., № 2-3, ст. 41):

1) абзаци перший та другий частини шостої статті 16 замінити одним абзацом такого змісту:

«6. Реорганізація і ліквідація дошкільних навчальних закладів комунальної форми власності (крім закладів, визначених у частині четвертій цієї статті) здійснюється за рішенням сесії місцевої ради, державної форми власності - за рішенням засновника (засновників)».

У зв'язку з цим абзаци третій та четвертий вважати відповідно абзацами другим і третім;

2) частину п'яту статті 35 викласти у такій редакції:

«5. Батьки або особи, які їх замінюють, вносять плату за харчування дітей у державному та комунальному дошкільному навчальному закладі у розмірі, що становить не менше 60 відсотків (у міській місцевості) та не менше 40 відсотків (у сільській місцевості) від вартості харчування на день.

Від плати за харчування дитини звільняються батьки або особи, які їх замінюють, у сім'ях, у яких сукупний дохід на кожного члена сім'ї за попередній квартал не перевищував рівня забезпечення прожиткового мінімуму (гарантованого мінімуму), який щороку встановлюється законом про Державний бюджет України для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних дошкільних навчальних закладах».

30. Статтю 2 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 16, ст. 115; 2002 р., № 43, ст. 313; 2004 р., № 10, ст. 95; 2014 р., № 15, ст. 326, № 20-21, ст. 745) викласти у такій редакції:

«Стаття 2. Затвердити загальну чисельність Міністерства внутрішніх справ України (за винятком чисельності Національної гвардії України, що визначається Законом України «Про Національну гвардію України») у кількості 210000 осіб. За рахунок Державного бюджету України утримуються 152000 працівників органів внутрішніх справ, з яких чисельність осіб рядового і начальницького складу не може перевищувати величину, визначену із розрахунку 300 осіб на 100000 населення».

31. Статтю 5 Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 15, ст. 111) доповнити частиною шостою такого змісту:

«Проведення індексації грошових доходів населення здійснюється у межах фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на відповідний рік».

32. У розділі XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомос-

ЗАКІНЧЕННЯ НА 28-Й СТОР.

ті Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49-51, ст. 376 із наступними змінами):

пункт 7 виключити;

у пункті 12 слова «Президент України» замінити словами «Кабінет Міністрів України».

33. Частини другу та третю статті 38[1] Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 21, ст. 252; Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 37, ст. 453; 2012 р., № 31, ст. 381) викласти у такій редакції:

«Інваліди I та II групи, діти-інваліди та особи, які супроводжують інвалідів I групи або дітей-інвалідів (не більше однієї особи, яка супроводжує інваліда I групи або дитину- інваліда), мають право на безплатний проїзд у пасажирському міському транспорті (крім таксі)».

34. У Законі України «Про соціальний захист дітей війни» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 4, ст. 94; 2006 р., № 9-11, ст. 96, № 19-20, ст. 166; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2010 р., № 19, ст. 150):

1) у статті 5:

абзац шостий виключити;

в абзаці сьомому після слів «у межах середніх норм споживання» доповнити словами «за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

2) у частині першій статті 6 слова «у розмірі надбавки, встановленої для учасників війни» замінити словами «у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України».

35. У Законі України «Про фізичну культуру і спорт» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 7, ст. 50; 2014 р., № 2-3, ст. 41):

1) статтю 10 доповнити частинами сьомою та восьмою такого змісту:

«Порядок та розмір плати за навчання у дитячо-юнацьких спортивних школах встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Діти із багатодітних сімей, діти із малозабезпечених сімей, діти-інваліди, діти-сироти і діти, позбавлені батьківського піклування, навчаються у дитячо-юнацьких спортивних школах безоплатно»;

2) у статті 26:

частину третю виключити;

у частині п'ятій слово «трьох» замінити словом «двох»;

3) частину дванадцяту статті 48 виключити.

36. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45 із наступними змінами):

1) у статті 129:

у частині першій слова «та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами» виключити;

у частині третій:

в абзаці першому цифри «15» замінити цифрами «10»;

абзац шостий виключити;

доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«9. Судді з моменту закінчення його повноважень до моменту прийняття рішення про його звільнення (відставку) здійснюється виплата суддівської винагороди у розмірі однієї мінімальної заробітної плати у розрахунку за повний календарний місяць»;

2) у статті 138:

у частині першій слова і цифри «статтею 37 Закону» замінити словом «Законом»;

у другому реченні частини другої слова і цифри «призначається пенсія на умовах, передбачених статтею 37 Закону України "Про державну службу"» замінити словами «пенсії на умовах, передбачених Законом України "Про державну службу", або пенсії, передбаченої іншими законами України»;

частини третю та четверту викласти у такій редакції:

«3. Щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у розмірі 60 відсотків грошового утримання судді, з якого було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року - страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, який працює на відповідній посаді.

4. Умови та порядок перерахунку раніше призначеного щомісячного довічного грошового утримання суддів Конституційного Суду України визначаються Кабінетом Міністрів України»;

3) у пункті 2 частини першої статті 139 слова «за вчинення умисного злочину» замінити словами «за вчинення умисного кримінального правопорушення, або у зв'язку із притягненням до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією»;

4) частину шосту статті 149 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Загальна чисельність працівників апаратів судів не може перевищувати величину, визначену із розрахунку 3,7 посади працівників на одну посаду судді, виходячи із загальної кількості посад суддів в цілому у місцевих та апеляційних судах»;

5) частину другу статті 150 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Загальна чисельність працівників апаратів судів не може перевищувати величину, визначену із розрахунку 4 посади працівників на одну посаду судді».

37. Розділ VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11 із наступними змінами) доповнити пунктом 1[1] такого змісту:

«1[1]. Зупинити дію підпункту 8 частини першої статті 1, підпунктів 7, 8 (в частині пред'явлення посвідчення застрахованої особи) та 9 частини другої статті 6, абзацу другого підпункту 1 частини третьої статті 20, статті 22 цього Закону до 1 січня 2017 року».

38. Абзац другий частини п'ятої статті 29 Закону України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168) викласти у такій редакції:

«Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України».

39. У Законі України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243; 2014 р., № 20-21, ст. 712, № 24, ст. 886, № 37-38, ст. 2004):

1) в абзаці другому частини першої статті 26 слова «коштів Державного бюджету України для забезпечення молоді, яка здобула професійно-технічну або вищу освіту, першим робочим місцем за отриманою професією (спеціальністю)» виключити;

2) статті 28 та 49 виключити.

40. У частині другій статті 120 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 453) слова «особам рядового і начальницького складу служби цивільного захисту та членам їхніх сімей, які перебувають на їх утриманні» виключити.

41. Підпункт 3 пункту 5 розділу XV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37-38, ст. 2004) виключити.

42. У Законі України від 14 жовтня 2014 року «Про прокуратуру»:

1) частину першу статті 14 викласти у такій редакції:

«1. Загальна чисельність працівників органів прокуратури становить 15 000 осіб.

Структура та чисельність Генеральної прокуратури України, регіональних та місцевих прокуратур, Національної академії прокуратури України затверджуються наказом Генерального прокурора України за погодженням з Радою прокурорів України з урахуванням обсягу роботи прокуратури та у межах видатків, затверджених у Державному бюджеті України на утримання органів прокуратури»;

2) у статті 86:

у частинах другій та п'ятій цифри «70» замінити цифрами «60»;

частину дванадцяту викласти у такій редакції:

«12. Особи, звільнені з роботи в порядку дисциплінарного стягнення з позбавленням класного чину або позбавлені класного чину за вироком суду, втрачають право на пенсійне забезпечення за вислугою років. Права на одержання пенсії, передбаченої цією статтею, позбавляються також особи, звільнені з роботи у зв'язку з засудженням їх за умисне кримінальне правопорушення, вчинене з використанням свого посадового становища, або притягненням до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією. У таких випадках пенсія прокурорам і слідчим призначається на загальних підставах»;

частини шістнадцяту, сімнадцяту та вісімнадцяту виключити;

частину двадцяту викласти у такій редакції:

«20. Умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України»;

3) частину третю статті 89 виключити;

4) абзац третій підпункту 2 пункту 13 розділу XIII «Перехідні положення» виключити.

II. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про введення мораторію на ліквідацію та реорганізацію закладів охорони здоров'я» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 12, ст. 191);

Постанову Верховної Ради України від 5 червня 2014 року «Про схвалення Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Доступність та якість загальної середньої освіти: стан і шляхи поліпшення» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 29, ст. 952);

Постанову Верховної Ради України від 6 вересня 2005 року «Про недопущення закриття об'єктів соціально-культурного призначення в сільській місцевості» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 46-47, ст. 469);

Постанову Верховної Ради України від 19 грудня 2008 року «Про впровадження мораторію на закриття загальноосвітніх навчальних закладів у сільській місцевості» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 24, ст. 301);

Постанову Верховної Ради України від 8 лютого 2012 року «Про впровадження мораторію на закриття державних і комунальних закладів культури у сільській місцевості» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 36, ст. 429);

Постанову Верховної Ради України від 18 червня 2014 року «Про встановлення мораторію на закриття загальноосвітніх навчальних закладів державної і комунальної форм власності» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 32, ст. 1144).

III. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2015 року, крім пункту 42 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 25 квітня 2015 року.

2. Установити, що норми цього Закону в частині врахування середньомісячного сукупного доходу сім'ї при наданні пільг набувають чинності з 1 липня 2015 року.

3. Установити, що скорочення чисельності працівників Міністерства внутрішніх справ України та органів прокуратури відповідно до положень цього Закону та розрахунки із звільненими особами здійснюються до 31 грудня 2015 року.

4. Установити, що витрати на виплату пенсії, достроково призначеної згідно з умовами статті 49 Закону України «Про зайнятість населення» до набрання чинності цим Законом, та оплату послуг за її доставку відшкодовуються Пенсійному фонду України за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики та Пенсійним фондом України.

5. Передбачити за рахунок коштів Державного бюджету України відшкодування витрат Пенсійного фонду України на фінансування достроково призначених пенсій за віком з урахуванням пункту «в» частини другої статті 12 Закону України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему» та статті 21 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» щодо пенсій, призначених до набрання чинності цим Законом.

6. Установити, що достроково призначені пенсії за віком з урахуванням пункту «в» частини другої статті 12 Закону України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему», статті 21 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» та статті 49 Закону України «Про зайнятість населення», до набрання чинності цим Законом, працюючим пенсіонерам не виплачуються.

7. У разі якщо внаслідок перерахунку пенсій, відповідно до цього Закону, її розмір зменшується, пенсія виплачується в раніше встановленому розмірі.

8. Установити, що перевірки підприємств, установ та організацій, фізичних осіб - підприємців контролюючими органами (крім Державної фіскальної служби України та Державної фінансової інспекції України) здійснюються протягом січня - червня 2015 року виключно з дозволу Кабінету Міністрів України або за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки.

9. Керівникам органів виконавчої влади та інших державних органів (крім органів, які беруть участь в антитерористичних операціях, здійсненні заходів із забезпечення правопорядку на державному кордоні, відбитті збройного нападу на об'єкти, що охороняються військовослужбовцями, звільненні цих об'єктів у разі захоплення або спроби насильного заволодіння зброєю, бойовою та іншою технікою) з метою забезпечення раціонального використання бюджетних коштів вжити заходів щодо скорочення чисельності працівників цих органів на 20 відсотків, надання працівникам відпусток без збереження заробітної плати, встановлення для працівників режиму роботи на умовах неповного робочого часу, зменшення або скасування стимулюючих виплат, зменшення надбавок і доплат, які встановлені у граничних розмірах, переглянути укладені договори на придбання товарів, робіт, послуг.

Надати право керівникам зазначених органів у межах бюджетних призначень без згоди та попередження працівників встановлювати для них режим роботи на умовах неповного робочого часу та надавати відпустки без збереження заробітної плати на визначений цими керівниками термін.

Установити, що під час здійснення органами виконавчої влади та іншими державними органами цих заходів:

положення статті 26 Закону України «Про відпустки» та статей 32, 56 та 84 Кодексу законів про працю України (у частині обмеження терміну відпустки без збереження заробітної плати, необхідності повідомлення не пізніше ніж за два місяці та погодження з працівником встановлення режиму роботи на умовах неповного робочого часу) не застосовуються;

до працівників, які перебувають у відпустках без збереження заробітної плати відповідно до цього Закону, обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, встановлені статтею 7 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», не застосовуються.

10. Установити, що у 2015 році максимальний місячний розмір заробітної плати (грошового забезпечення) народних депутатів України, членів Кабінету Міністрів України, прокурорів, працівників державних органів (крім Національного антикорупційного бюро та Національного агентства з питань запобігання корупції) та інших бюджетних установ, працівників Національного банку України, суддівської винагороди обмежується 7 розмірами мінімальної заробітної плати, а при скороченні чисельності працівників - 10 розмірами мінімальної заробітної плати (виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності, допомоги для оздоровлення, матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань та оплата часу щорічної відпустки не враховується у зазначеному максимальному розмірі).

Зазначене обмеження не застосовується до максимального розміру місячного грошового забезпечення (заробітної плати) військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, працівників, які беруть участь в антитерористичних операціях, здійсненні заходів із забезпечення правопорядку на державному кордоні, відбитті збройного нападу на об'єкти, що охороняються військовослужбовцями, звільненні цих об'єктів у разі захоплення або спроби насильного заволодіння зброєю, бойовою та іншою технікою.

Кабінету Міністрів України забезпечити встановлення у 2015 році максимального розміру місячної заробітної плати працівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки не більше 10 розмірів мінімальної заробітної плати (крім суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України).

11. Установити, що норми цього Закону в частині вилучення пільгового проїзду окремих категорій громадян набувають чинності з 1 червня 2015 року, крім норм щодо забезпечення пільговим проїздом інвалідів I та II групи, дітей-інвалідів, дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, учнів із малозабезпечених сімей та осіб, які їх супроводжують і які супроводжують інваліда I групи, учасників бойових дій.

12. Обласним, Київській міській державним адміністраціям здійснити заходи щодо удосконалення мережі районних (міських) методичних кабінетів галузі освіти та скорочення видатків на їх утримання.

13. Оприлюднення заробітних плат керівництва державних корпорацій, національних акціонерних компаній та державних банків здійснюється у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

14. Кабінету Міністрів України за результатами першого півріччя 2015 року та з урахуванням економічної ситуації затвердити порядок проведення індексації заробітної плати, грошового забезпечення, пенсійних та соціальних виплат.

15. Кабінету Міністрів України вжити заходів щодо скорочення на 20 відсотків чисельності адміністративно-управлінського персоналу підприємств державного сектору економіки, скорочення на таких підприємствах кількості легкових автомобілів, припинення придбання меблів, мобільних телефонів, побутової техніки.

16. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
28 грудня 2014 року.
№ 76-VIII.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 39460

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

